

सेमेन्थ-डे एडमेन्टिस्ट चर्चः
एक चिनारी

१
म वाहेक कुनै पनि देवी देवता नमान्नु ।

२
आफ्ना निमित्त खोपेर कुनै किसिमको मूर्ति नबनाउनु, माथि आकाश अथवा तल पृथ्वी वा तल पानीमा भएको कुनै कुराको प्रतिमूर्ति नबनाउनु । तिनिहरुका सामु ननिहुरिनु, तिनिहरुको पूजा नगर्नु, किनकि म तिमीहरुको डाह गर्ने परमेश्वर हुँ । मेरो अवहेलना गर्ने पितापूर्वाको अधर्मको दण्ड उनीहरुका तेस्रो र चौथो पुस्तासम्म दिनेछु, तर मलाई प्रेम गर्नेहरुका हजारौं पुस्तामाथि म कृपा गर्नेछु ।

३
परमप्रभु आफ्नो परमेश्वरको नाउँ व्यर्थमा नलिनु, किनकि उहाँको नाउँ व्यर्थमा लिनेलाई उहाँले निरपराध ठहराउनुहुनेछैन ।

४
शवाथ दिन पवित्र मान्नुपर्छ मनी याद राख्नु । छ दिनसम्म परिश्रम गरेर आफ्ना सबै काम गर्नु तर सातौं दिन चाहिँ परमप्रभु तिमीहरुका परमेश्वरका निमित्त शवाथ दिन हो । त्यसमा तिमीहरुले केही काम नगर्नु, नता आफ्नो छोरोले, न छोरीले, न कमारा कमारी, न गाईवस्तु,

न मूल ढोकाभित्र भएको परदेशीले केही काम नगरोस् । किनकी छ दिनमा परमप्रभुले आकाश, पृथ्वी, समुन्द्र र तिनमा भएका सबथोक बनाउनुभयो, तर सातौंदिनमा चाहिँ विश्राम गर्नुभयो । त्यसकारण परमप्रभुले शवाथ दिनलाई आशिष दिनुभयो र त्यसलाई पवित्र तुल्याउनुभयो ।

५
आफ्ना बाबु र आमालाई आदर गर्नु, यदि तिमीले यसो गर्छौं भने जुन देश तिमीहरुलाई परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरले दिनुहुन्छ, त्यहाँ, तिकीहरुको आयु लामो हुनेछ ।

६
हत्या नगर्नु

७
व्यभिचार नगर्नु

८
चोरी नगर्नु

९
आफ्नो छिमेकीको विरुद्धमा झुठो गवाही नदिनु

१०
आफ्नो छिमेकीको घरको लालच नगर्नु । आफ्नो छिमेकीहरुको श्रीमतीको लालच नगर्नु, आफ्नो छिमेकीहरुको कमारा, कमारी, गोरु गधा वा कुनै थोकको लालच नगर्नु ।

विश्व इतिहासको भूलक । दानियल २

दश आज्ञाका शीलपत्र मेरी जो चुङ्गबाट ग्रहण गर्दै पूर्व भारतीय तथा बरिष्ठ अनुवैज्ञानिक

डा. ए. पी. जे. अब्दुल कलाम

“शी सवै दश आशा पालन गरे लडाईं भगडा कहिल्यै हुदैन”-कलाम

सेमेन्थाडे एड्मेन्टिस्ट चर्चः एक चिनारी

अवधारणा

भजराम तखाछैं श्रेष्ठ

किनभने परमेश्वरले संसारलाई यस्तो प्रेम
गर्नुभयो, कि उहाँले आफ्नो एकमात्र पुत्र दिनुभयो,
जसले उहाँमा विश्वास गर्छ, नाश हुनेछैन तर अनन्त
जीवन पाउनेछ । यूहन्ना ३:१६

काठमाडौं, नेपाल

प्रकाशक

भजराम श्रेष्ठ

काठमाडौं, नेपाल ०१ ५५२७८३०

bhajupurna@gmail.com

Contact No. 9813154432

पोस्ट बक्स नं. ३५६१ काठमाडौं, नेपाल

सम्पादन मण्डल

उमेशकुमार पोखरेल

9843228606

भजराम तखाछे श्रेष्ठ

कम्प्युटर लेआउट तथा आवरण चित्र

सुजीतकुमार साह

विषय सूची

१. सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टको प्रतिबद्धता	५
२. सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टको संक्षिप्त इतिहास.....	१३
३. सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टको मूल औजार: बाइबल.....	१९
४. सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टको शिर: येशू ख्रीष्ट.....	२२
५. सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टका मौलिक शिक्षाहरुको सार..	४८
६. सनातनको परमेश्वरले येशूद्वारा.....	८८
७. दश आज्ञाहरु.....	९२
८. तीन स्वर्गदूका सन्देश.....	९५
९. बाइबल र एस.डि.ए चर्चको.....	९७
१०. विश्रामवारको विषयमा थप जानकारी.....	१०१
११. विश्रामवार परिवर्तन सम्बन्धी जानकारी.....	१०९
१२. येशूले कोर्नुभएको रेखाभिन्न पस्नु.....	११२
१३. प्रेमको परिभाषा.....	१२०
१४. जीवनयोगी परमेश्वरका जनको निम्ति.....	१२२
१५. एस.डि.ए. सदस्यको निम्ति शपथ.....	१२४
१६. उपसंहार.....	१२९
१७. तीन भजनहरु.....	१३१
१८. आत्म निर्णयको प्रतिबद्धता.....	१३३

(Seventh-Day Adventists an introduction: This booklet introduces who Seventh Day Adventists are containing brief history of SDA church, Seventh-Day Adventist's affirmation to join SDA church, its major tool the Bible, Jesus as its Head, fundamental beliefs in short revised by 2015 General Conference, steps to accept Jesus, Ten Commandments: the code of conduct for the believers, three angels message, official statement of SDA church on EG White, Sunday texts in the New Testament, information on change of Sabbath to Sunday, what it means to remain in the circle of Christ, what is Jesus love, baptism vow, some vital promises in the Bible, conclusion and three songs, of which two are translated by Bhaju Ram Shrestha: Lift up the trumpet and Don't forget the Sabbath. Besides the well known pictures, there is an additional picture in which the late President of India, Abdul Kalam receiving the Ten Commandments and him making the statement that if the world follows it, there would not be a war)

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टको प्रतिवद्धता

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चलाई परमेश्वरको अवशेष चर्च भनेर यस मतका विश्वासीहरूले मानेतापनि प्रभु येशूकै निर्देशन अनुसार उहाँप्रति भक्ति देखाउने र चलने सम्पूर्ण इसाई विश्वासीहरूलाई परमेश्वरको सन्तानको रूपमा मान्दछन्। येशूप्रति आस्था र बाइबलको शिक्षादीक्षालाई व्याख्या गर्न संसारमा एक लाख भन्दा बेसी इसाई सम्प्रदाय अर्थात् डिनोमिनेसनहरू छन्। यसलाई आत्मसात् गरि सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट मतका विश्वासीहरूले कुनै पनि सम्प्रदाय अर्थात् डिनोमिनेशनका विश्वासीहरूप्रति पूर्वाग्रह नराखी येशूको प्रेम प्रवाह गर्न प्रयास गर्छन्। यथार्थमा सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चको सुरूवात नै विभिन्न सम्प्रदायहरूको समिश्रणबाट भएको र पछि गएर अरू आस्थाका मानिसहरू पनि यसमा समावेश भएको हुनाले यस चर्चलाई लाखौंको सम्प्रदाय वा डिनोमिनेशनको सूचीमा राख्नुभन्दा त्रीएक परमेश्वरमाथि हृदयदेखि पाको तरिकाले विश्वास गर्न र त्यसै अनुसार जीवन यापन गर्न शिक्षादीक्षा दिने एक संयोजन थलोको रूपमा लिँदा

मनासिव देखिन्छ। येशू र बाइबललाई सर्वोच्च स्थानमा राखेर, यसको निर्देशन पालन गर्न यस थलोको संस्थापक खम्बा दिदी एलेन जी हाइट र परमेश्वरमा भय राख्ने अनगिन्ति विद्वान तथा अगुवाहरूले सघाएका कारणले यस चर्चका विश्वासीहरू यस चर्चको सदस्य हुनुमा आफूलाई सौभाग्यशाली ठान्छन्। कोही यस चर्चको सदस्य भयो भन्दैमा उसले मुक्ति पाउन इजाजत पाउँछ भनेर यस चर्चका विश्वासीहरूले दावी गर्दैनन्। मुक्तिको निम्ति येशूलाई विश्वास गर्नु र उहाँसँग हिँड्नु (कलस्सी २:६, १ यूहन्ना २:६) जरुरी छ। यस चर्चले यस चर्चका विश्वासीलाई येशूप्रति आस्थामा जबर बनाउने प्रतिवद्धता गरेको कारण यस चर्चमा आउने भक्तजनहरूले यो चर्चको सदस्य हुन पाउनु अधिकार होइन अवसरको रूपमा लिन यस चर्चले अपेक्षा गर्दछ। यस चर्चले "को"मा मात्र होइन, "के"मा पनि विश्वास गर्नुपर्छ भनेर जोड गर्दछ। "को"मा विश्वास गर्नु भनेको येशूमा विश्वास गरेर अनन्त जीवनलाई सुरक्षित राख्नु हो भने "के"मा भन्दा यस संसारमा भएका अनगिन्ती आवाजहरूलाई बाइबलको आत्मज्ञानद्वारा सम्प्रेषण गरेर आफ्नो जीवनलाई अर्थमूलक

बनाउनु हो। हाम्रो आत्मज्ञानको केन्द्र बाइबल हो। यसले मानिसहरूलाई हेपाउन होइन तर प्रेमको पात्र बनाउने अधिकारलाई उत्कृष्ट स्थान दिँदछ।

"सेभेन्थ-डे"को अर्थ यस संसारमा विकासवादको शिक्षासँग मुकाबिला गर्न र परमेश्वर नै सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ जसको प्रमाण हप्ताको सातौँ दिन शनिवार हो र यसलाई दश आज्ञा अनुसार पवित्र दिन मानेर पालना गर्नुपर्छ भनेर जिकिर गर्दछ। येशू यस संसारमा हुँदा प्रत्येक शनिवार आराधना स्थलाम जाने उहाँको चलन थियो। मृत्यु भएपछि पनि सब्बथको निरन्तर गरिमालाई आदर गरि त्यस दिन बौरि उठ्नुभएको थिएन। शब्दकोष अनुसार "एडभेन्टिस्ट"को अर्थ येशू ख्रीष्टको दोस्रो आमगनलाई पर्खेर बसेका समूहलाई बताउँछ। त्यसकारण बाइबलको अनुसार पहिलो एडभेन्टिस्ट हनोक हुन् भन्दा अत्युक्ति नहोला किनकि आदमदेखि सातौँ पुस्ताका हनोकले प्रभुका आगमनको निम्ति प्रतिक्षा गर्नेहरूको बारेमा भनेका थिए "हेर, परमप्रभु आफ्ना असङ्ख्य पवित्र जनहरूसँग आउनुभयो।"-यहूदा १४। पुरानो करारमा यस्तो प्रकारको विश्वास लिइराख्ने अय्यूब, राजा दाऊद,

अगमवक्ताहरूमा यर्मिया, इजकिएल, दानिएल, योएल र मलाकी आदि थिए। नयाँ करारमा येशू आफैँ पनि उहाँको दोस्रो आगमनको घोषणा बराबर गर्नुभएको थियो भने त्यस प्रतिक्षा गरेका विश्वासीहरूमा सन्त पावल धरोहरको रूपमा खडा भएको पाइन्छ। "परमेश्वर आफैँ स्वर्गबाट ओर्लनुहुन्छ" (१ थेस्सोलोनिकी ४:१६) भनेर ठोकुवा गर्दै उनले लेख्दछन्। तितसलाई लेखेको पत्रमा पनि उनले यसरी उल्लेख गर्दछन् "हाम्रो धन्यको आशा, हाम्रो महान् परमेश्वर र मुक्तिदाता येशू खीष्टको महिमाको आगमनको हामी प्रतिक्षामा छौँ।" तितस २:१३।

त्यसैप्रकारले एडभेन्टिस्ट मतका येशूभक्तहरू पनि यूहन्ना १४:१-३मा येशूले गर्नुभएको प्रतिज्ञालाई आधारशीला मानेर एकमत भएर उहाँको आगमनको प्रतिक्षामा छन्। उहाँले भन्नुभएको थियो "तिमीहरूको हृदय व्याकुल नहोस्। तिमीहरू परमेश्वरमाथि विश्वास गर्दछौँ। ममाथि पनि विश्वास गर। मेरा पिताका घरमा धेरै बस्ने ठाउँहरू छन्। त्यसो नभए म तिमीहरूलाई भन्ने थिएँ। म तिमीहरूको निम्ति ठाउँ तयार गर्न गएरहेको छु। अनि गएर तिमीहरूका निम्ति ठाउँ तयार पारेपछि म

फेरि आउनेछु र तिमीहरूलाई मकहाँ लैजानेछु र म जहाँ छु त्यहाँ तिमीहरू पनि हुनेछौ । ”

येशूलाई स्वर्गमा उठाइ लगेपछि अचम्म परेर हेरिरहेका चेलाहरूलाई स्वर्गदूतहरूले यो सन्देश दिएका थिए "हे "गालीलका मानिसहरू हो, तिमीहरू किन आकाशतिर हेर्दै उभिरहेका छौ? यही येशू, जो तिमीहरूबाट स्वर्गमा लगिनुभयो, अहिले जसरी तिमीहरूले उहाँलाई स्वर्गमा जानुभएको देख्यौ, त्यसरी नै उहाँ फेरि आउनुहुनेछ । ”

एडभेन्टिस्ट चर्च अडिग रहेको बाइबलको शिक्षा येशूको दोस्रो आगमनको बारेमा र मानिसहरूको पापको निम्ति उहाँ बलि हुनुपर्ने ठोकुवा गर्दै हिब्रू ९:२३-२८मा पनि यसरी लेखिएको छ "२३ यदि स्वर्गीय कुराहरूका नमूनालाई शुद्ध पार्न यी विधिहरू (पशुबलि आदि) चाहिए भने स्वर्गकै कुराहरूलाई शुद्ध पार्नु त अझ उत्तम बलिको आवश्यकता पन्थो । २४ खीष्ट हातले बनाएको पवित्रस्थानभित्र प्रवेश गर्नुभएन, जोचाहिँ साँचो पवित्रस्थानको नकल मात्र हो, तर उहाँ स्वर्गभित्रै प्रवेश गर्नुभयो, र उहाँ हाम्रो पक्षमा परमेश्वरको सामु उपस्थित हुनुभएको छ । २५ येशू आफैलाई बारम्बार बलि चढाउन

स्वयम् पस्नुभएको होइन, जसरी प्रधान पूजाहारी सालिन्दा आफ्नै रगत होइन, तर अर्काको रगत लिएर महापवित्र स्थानभित्र प्रवेश गर्ने गर्दछन्। २६ नत्रता संसारको उत्पत्तिदेखि नै उहाँले बारम्बार दुःख भोग्नुपर्नेथियो। तर यस युगको अन्त्यमा आफ्नै बलिद्वारा पाप हटाउनलाई उहाँ सधैंको निम्ति एकै पल्ट प्रकट हुनुभएको छ। २७ जसरी मानिसको निम्ति एक पटक मर्नु निश्चित छ, र त्यसपछि इन्साफ, २८ त्यसरी खीष्ट पनि धेरै जनाका पाप बोक्नलाई एकै पल्ट बलि हुनुभयो, र उहाँ दोस्रो पल्ट देखा पर्नुहुनेछ, पाप बोक्नका निम्ति होइन, तर उत्सुकतापूर्वक उहाँको प्रतीक्षा गर्नेहरूका उद्धारको निम्ति।" अर्थात् परमेश्वरको मुक्तिको योजना अनुसार येशू हाम्रो निम्ति मर्नुभयो र उहाँसँग हामी रहन उहाँ आउनुभएर हामीलाई लैजानुहुनेछ।

मत्ती २४:१४ र प्रेरित १:९-११कै आधारमा एडेन्टिस्ट चर्च द्रुत गतिमा संसारमा फैलिरहेको छ। मत्ती २४:१४मा भनिएको छ "राज्यको यो सुमाचार सारा संसारमा सबै जातिहरूमा गवाहीको निम्ति प्रचार गरिनेछ। त्यसपछि यस संसारको अन्त्य हुनेछ।" र प्रेरित

१:९-११मा लेखिएको छ " ९ उहाँले यो कुरा भन्नुभएपछि, तिनीहरूले हेदहिदैँ उहाँ उँभो उचालिनुभयो, र बादलमा उहाँ तिनीहरूका दृष्टिबाट लोप हुनुभयो। १० जब तिनीहरूले उहाँ जाँदैगर्नुभएको एकटक आकाशतिर हेरिरहेका थिए, तब अचानक सेतो पोशाक लाएका दुई जना मानिस तिनीहरूका नजिक खडा भए। ११ तिनीहरूले भने, "गालीलका मानिस हो, तिमीहरू किन आकाशतिर हेदैँ उभिरहेका छौ? यही येशू, जो तिमीहरूबाट स्वर्गमा लगिनुभयो, अहिले जसरी तिमीहरूले उहाँलाई स्वर्गमा जानुभएको देख्यौ, त्यसरी नै उहाँ फेरि आउनुहुनेछ।" सुसमाचार सुनाउने काम एडभेन्टिस्टहरूले तिब्र गतिमा गरिरहेको छ। यो पुनित कामलाई अझ राम्रो तरिकाले फैलाउनको निम्ति हामीलाई दिइएको अभिभारा पूरा गर्नका निम्ति करिब एस सय साथि वर्ष अघि एडभेन्टिस्ट चर्च संस्थागत रूपमा शुभारम्भ भएको थियो। सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चको लक्ष्य के हो भनेर जनरल कन्फरेन्सले आफ्नो कार्यपत्रमा यसरी जनाएको छ "सबै थरिका मानिसहरूलाई चेला वा येशूको साथी बनाउन, सारा संसारलाई अनन्तको सुसमाचारको सन्देश सुनाउन (मत्ती २४:१४), तिन स्वर्गदूतहरूले दिएका सन्देशहरूको

प्रचारप्रसार गर्न (प्रकाश १४:६-१२, येशू व्यक्तिगत मुक्तिदाता हुनुहुन्छ भनेर आभास दिँदै अरूले उहाँलाई स्वीकार गराउन र अन्तिम समयको चर्चमा तिनीहरूलाई समावेश गराउन, प्रभु येशू तिनीहरूको प्रभु हुन् भनेर सिकाउँदै तिनीहरूलाई उहाँको सेवा गराउन र येशूको सिद्ध आगमनको निमित्त तयार भएर बस्न सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्च स्थापना भएको हो" (रूपान्तरित)।

मानिसहरूलाई आरोग्य अर्थात् स्वस्थ बनाउने नितिको बारेमा अर्को कार्यपत्रले यसरी प्रस्तुत गर्दछ: "मानिस पूर्णरूपमा अर्थात् मानसिक, शारीरिक र आत्मिकरूपमा स्वस्थ हुनुपर्छ भन्ने बाइबलको नितिलाई हामी पूर्ण समर्थन गर्दछौं। त्यसैलाई मध्यनजरमा राखेर मानिसको स्वास्थ्यलाई सुरक्षित गर्ने र विरामीहरूलाई निको पार्ने कामहरू हामीहरूको कामको एक प्रमुख भाग रहेको सार्वजनिकरूपमा जनाउन चाहन्छौं। गरिब र निमुखा तथा आवश्यक परेकाहरूको सेवा गर्दा हामीले करुणामय सृष्टिकर्ता परमेश्वरको अभिप्रायलाई साथ दिएर अघि बढिरहेकाछौं भन्ने कुरामा हामी विश्वस्त छौं। भत्किरहेको मानव जीवनलाई पुनर्स्थापना गर्ने परमेश्वरको लक्ष्य नै हामीहरूको पनि लक्ष्य हो भनेर स्वीकार्दछौं" (रूपान्तरित)।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चको संक्षिप्त इतिहास

(सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट भन्ने शब्द उन्नाइसौं शताब्धीको निम्ति नौलो भएतापनि बाइबलका विद्यार्थीहरूलाई त्यो कुनै नौलो होइन किनकि सेभेन्थ-डे भन्ने शब्दले हप्ताको सातौं दिन सबाथलाई मात्रै समूह र एडभेन्टिस्ट भन्नाले येशूको दोस्रो आगमनलाई विश्वास गर्नेलाई जनाउँछ। यसमा येशू आफै पनि अग्रपन्थीमा हुनुभएतापनि यहूदी जात वा राष्ट्रको अस्तित्व हुनुभन्दा अघि नै सृष्टिको सुरुमै सृष्टिको सम्झनाको निम्ति हप्ताको सातौं दिन सबाथलाई मात्र परमेश्वरले मानव जगतलाई निर्देशन दिनुभएको थियो भने येशू मसीहको दोस्रो आगमनको प्रतिक्षा हनोकले गरेका थिए जसले गर्दा सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टको अवधारणा बाइबलको निम्ति कुनै नौलो नभएको देखिन्छ।

यद्यपि उन्नाइसौं शताब्धीको सुरुमा उदय भएको सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्च लाखौं इसाई सम्प्रदायहरूको बीचमा छुट्टै पहिचान देखाएर उभिरहेको छ। विभिन्न साम्प्रदायी वा डिनोमिनेशनहरूको संमिश्रणबाट संयोजन भएको यो चर्चको इतिहास पाठकवर्गहरूको निम्ति संक्षिप्तरूपमा यहाँ प्रस्तुत गरिएको छ।

करिब एक सय साठी वर्ष अघि अमेरिकामा एक मुठि मानिसहरू सत्यको खोजि गर्दै गम्भिररूपमा बाइबल पढेका थिए। बप्टिस्ट चर्चको सर्वसाधारण विश्वासी विलियम मिलरले सन् १८४०मा आफ्नो बाइबल अध्ययनबाट येशू यस संसारमा आउनुहुँदैछ भनेर समय तोकि विभिन्न इसाई डिनोमिनेशन वा सम्प्रदायहरूलाई एकत्रित पारेर उहाँको आगमनको निम्ति तयार हुन अभियान चलाएका थिए। सन् १८१२मा अमेरिकाको सैनिक कप्तान भएर युद्ध गरेका विलियम मिलर सन् १८३१ र १८४४मा येशूको पुनर्आगमनको सन्देशले इसाई जगतमा महान् जागरण ल्याएका थिए। दानिएल ८:१४मा आधारित भविष्यवाणीको अर्थलाई व्याख्या गर्दै येशूको आगमन अक्टोबर २२, १८४४मा हुन्छ भनेर उनले ठोकुवा गरेका थिए। जब उनले तोकेको समयमा येशू यस संसारमा आउनुभएन तब उनको वचन सुनेर उनीसँग मिल्न गएका हजारौं इसाईहरूमा महान् निराशाको अनुभव गर्नुपरेको थियो। आफ्नो विश्वासमा रनभुल्ल भएर कतिले येशूमाथिको विश्वास पनि छोडेका थिए। तर केही विश्वासीहरू फेरि गम्भिर रूपमा बाइबल अध्ययन गर्न थाले। विलियम मिलरले तोकेको अक्टोबर २२, १८४४ ठिक थियो भनेर तिनीहरूले निश्कर्ष निकाले

तर उनले बुझेको येशू यस संसारमा आउने भविष्यवाणी गलत भएको तिनीहरूले भेट्टाए। तिनीहरूको अनुसार त्यस दिन येशू स्वर्गमा रहेको पवित्र मन्दिरको महा पवित्र स्थानमा छानबिनको न्यायको निमित्त विशेष सेवाकार्य गर्न पस्नुभएको ठहर गरे। जब उहाँले न्यायिक छानबिनको प्रक्रिया पूरा गरिसक्नुहुनेछ तब येशू दोस्रो पल्ट आफ्ना स्वर्गदूतहरूको साथमा आउनुहुनेछ। त्यसबेला धर्मीहरू स्वर्गमा जानेछन् र पापी तथा दुष्टहरू यस संसारमा हजार वर्षसम्म चिहानरूपी पृथ्वीमा जाकिरहनेछन्। येशू कुनै पनि समयमा आफ्नो काम सम्पन्न गरेपछि यस संसारमा ओर्लनुहुनेछ भनेर सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरू आज पनि पर्खेर बसेका छन्।

महान् निराशको घटनाले येशूमाथि आफ्नो आस्था त्यस सानो झुण्डले त्यागेनन् बरू त्यहाँबाट धेरै अगुवाहरूको उदयभयो जसले सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चको जग बसाल्न उल्लेखनीय भूमिका खेले। तिनीहरूको बीचमा एलेन जी हाइट, उहाँको श्रीमान जेम्स हाइट र अवकाश प्राप्त जहाजको कप्तान वा मालिक जोसेफ बेटस् धरोहरको रूपमा खडा भएका छन्।

अमेरिकाको न्यु इङ्ग्लान्ड प्रान्तमा मिलरको अभियानबाट सुरु गरेको सानो झुण्ड बढ्दै बढ्दै गयो। महान निराशमा

सहभागीभएकी युवती एलेन जी हाइट एक प्रतिभाशाली लेखक, प्रखर वक्ता, प्रशासक बन्न पुगिन्। सन् १९१५मा उनको मृत्यु नहुञ्जेल उनी एडभेन्टिस्ट परिवारको निम्ति भरपर्दो आत्मिक सल्लाहकार बन्न पुगेकी थिइन्। हुर्कदै र संख्यात्मक रूपमा बढ्दै गरेको एडभेन्टिस्टहरूले उनमा भएको बिलक्षण प्रतिभाले उनी परमेश्वरबाट विशेष अगुवा पाएको विश्वास गर्दथे र अहिले पनि गर्दछन्। उनको थुप्रो आत्मिक सामग्रीहरूले येशूको चरित्र शिखरमा पुऱ्याएको हुनाले ती सामग्रीहरू असाधारण मानिन्छ।

सन् १८६०मा केही रूपमा तितर बितर भएका एडभेन्टिस्टहरू एक भएर अमेरिकाको मिशिगन राज्यको बाटल क्रीकमा आफ्नो झुण्डलाई सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट भनेर नामङ्करण गरियो। सन् १८६३मा ३,५०० सदस्यहरू भएको त्यस चर्चलाई आधिकारिकरूपमा संगठित गरियो। सुरूमा सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टको काम अमेरिकामा मात्र सिमित थियो। सन् १८७४मा जे. एन. आन्ड्र्यु स्विटजरल्याण्डमा एडभेन्टिस्टको प्रथम् सुसमाचार प्रचारक अर्थात् मिसिनेरि भएर गए। इटालीमा येशूलाई विश्वास गर्न पुगेका चिकित्सक एच.पि. रिबटन् अफ्रिका महादेशको इजिप्टमा स्कूल खोल्न पुगेका थिए। तर उनी रहेको क्षेत्रमा हुलदङ्गा

भएपछि त्यो स्कुलको काम रोकेको थियो। आफ्नै इसाई समूहभएको कठुरवादी रूसमा एडभेन्टिस्ट पास्टर सन् १८८६मा पसेका थिए। उनी प्रथम् सुधारवादी वा प्रोटेस्टेन्ट इसाई थिए जो रूसमा पस्न सफल भएका थिए। अक्टोबर २०, १८९०मा पासिफिक सागरमा रहेका टापुहरूमा पुग्न अमेरिकाको सान् फ्रान्सिस्कोमा पिटकारन जहाजको शुभारम्भ भयो। इसाईहरू नभएको वेस्ट अफ्रिका, घाना, मटेबेलेलान्ड र साउथ अफ्रिकामा सन् १८९४मा एडभेन्टिस्ट कर्मचारीहरू पसेका थिए भने सन् १८९६मा जापान र दक्षिण अमेरिकामा एडभेन्टिस्टहरूको उपस्थित हुन पुगेका थिए।

सन् १८९३मा विलियम लेन्कर र एटी स्ट्रुपले मद्रासमा एडभेन्टिस्ट पुस्तकहरू बेचेर यस चर्चको उपस्थिति भारतमा गराएका थिए भने सन् १९१९मा २६ चर्चहरूलाई मिलाएर साउथरन एशिया डिभिजन खडा गरेका थिए। त्यसको प्रथम् अध्यक्ष जे.इ. फुल्टन थिए। त्यसबेला सम्पूर्ण भारतमा केवल ९७८ चर्चका सदस्यहरू थिए। अमेरिकाको चिकित्सक स्टालिन स्टर्जेज र उहाँको परिवारसहित नेपालमा सन् १९५८मा आएर बनेपामा क्लिलिक खोलेका थिए। त्यस पछि बनेपाको समाजसेवीहरू र विदेशी दाताहरूको

सहयोगले शिर मेमोरियल अस्पतालको स्थापना गरे जसको उदघाटन नेपालको प्रथम् निर्वाचित प्रधानमन्त्री श्री बिसेश्वर कोइरालाले सन् १९६०मा गर्नुभएको थियो।

राष्ट्रसंघले मान्यताप्राप्त २३७ देशहरूमा सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चको उपस्थिति २१६ देशहरूमा विभिन्न क्रियाकलापहरू जस्तै अस्पताल, स्कुल, सामाजिक संस्था आड्रा, रेडियो, टेलिभिजनका साथ उपस्थित छन्। विश्वभरि बर्तमान चर्चको सदस्यता २ करोडभन्दा बेसि छन्।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टको मूल औजार: बाइबल

"बाइबल अचूक वा भूलरहित परमेश्वरको प्रेरित वचन हो। यसमा परमेश्वरको दिमाग अर्थात् हाम्रो निमित्त उहाँको बारेमा आत्मज्ञान समावेश गरिएको छ। यसमा मानिसको यथार्थलाई चित्रण गरिएको छ। पापको भ्रष्ट खाल्डोमा परेकोलाई मुक्तिको योजना र मानिसको संतुष्टी वा खुशी हुने शील बाइबलमा छ। यसमा भएका विद्या वा शिक्षादिक्साहरू पवित्र छन्, यसमा भएका निति वा व्यवस्थाले सबैलाई बाँधिएको छ, र यसको ऐतिहासीक तथ्यहरू सत्य सावित भएको छ। यसमा गरिएका कतिपय भविष्यवाणीहरू ठिक ठिक पूरा भएका छन् भने कतिपय पूरा हुन बाँकि नै छन्। यसमा भएका निर्णायक तथ्यहरू अटल छन्। यो पढियो भने मानिसलाई ज्ञानी र बुद्धिमानी बनाउँदछ। यसलाई विश्वास गरियो भने मानिस सुरक्षित हुन्छ। त्यस अनुसार मानिस चलियो भने उसलाई सिद्ध वा पवित्र बनाउँछ। यसमा कुन बाटोमा हिँड्ने हो भनेर मानिसलाई बत्ती जस्तो गरेर देखाउँछ, यसमा आत्मज्ञानका पौष्टिक तत्वहरू छन्, खिन्न भएको बेलामा

यो पढियो भने मनलाई चकमक पारिदिन्छ। जीवन यात्राको निमित्त यो नक्सा हो, तिर्थ यात्रुको निमित्त लौरो हो। जीवनको जहाजको निमित्त कम्पासको सियो हो। शैतानसँग युद्ध गर्न यो हतियार हो। येशूभक्तको चरित्र निर्माण गर्न यो चरित्र विज्ञान हो। गुमाइएको स्वर्गको आनन्दलाई पुनर्स्थापना गरिने वचन यसमा छ भने स्वर्गको ढोका यसमा खोलिएको छ। पापी वा दुष्टलाई सदाको निमित्त नाश गरिने आगोको ज्वालाको पनि खुलासा गरिएको छ। यसको महान् विषयवस्तु खीष्ट येशू हुनुहुन्छ। हामीहरूको यथोचित र न्यायोचित जीवनशैलीको ढाँचा यसमा कुँदिएको छ भने परमेश्वरको महिमालाई वर्णन गरिएर यसको अन्त गरिएको छ। हामीहरूको दिमागमा परमेश्वरको वचनले खचाखच भर्नुपर्दछ। यसले नै हाम्रो हृदयलाई सम्हाल्नु पर्दछ। कदम कदममा हामी हिँड्न यसलाई अगुवाई गर्न दिनुपर्दछ। विस्तारै, प्रार्थनापूर्वक, श्रद्धापूर्वक र नियमित रूपमा यो पढ्नुपर्दछ। यसमा खजानाको खानी छ, स्वर्गिय महिमालाई छर्लङ्ग पार्दछ। आनन्दको खोलो यसमा बगिएको छ। यसै जीवनमा यो तपाईंलाई दिइएको

छ, न्यायको दिनमा यसलाई खोलिनेछ, अनि सदासर्वदा यो सम्झनाको निम्ति रहिरहन्छ। यसमा मानिसको निम्ति अति महान् जिम्मेवारीलाई प्रकट गरिएको छ, जतिसुकै परमेश्वरको निम्ति कडा परिश्रम गर्नु परेपनि यसमा परिश्रम गर्नेको निम्ति इनाम तोकिएको छ। यसको पवित्रतासँग खेलवाद गर्नेलाई दोषी ठहान्याएको छ।" (पेन्सल्विनिया, मोमेन्ट विथ द बुकबाट रूपान्तरित- भजुराम श्रेष्ठ)

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टको शिरः येशू ख्रीष्ट

येशूलाई विभिन्न मानिसहरूले विभिन्न दृष्टिकोणले हेर्दछन्। हुन त उहाँ हिरा जस्तो हुनुहुन्छ। जसरी हिरालाई विभिन्न मोहडाबाट हेर्दा आआफ्नै दृष्टिकोणलाई त्यसले प्रतिबिम्ब गर्दछ, त्यसरी नै येशूलाई पनि हेरिन्छ। येशूलाई कसैले महामानव भन्छ भने कसैले महान् गुरु भन्छ, कसैले परोपकारीय काम गरेर भगवान हुन पुग्नुभएको व्यक्ति हुनुहुन्छ भने कसैले महान् त्यागी भनेर उहाँलाई सम्बोधन गरिन्छ। स्वामी प्रपन्नाचार्यले उहाँ हिन्दु हुनुहुन्छ भनेर आफ्नो पुस्तकमा लेखनुभएको छ भने स्वामी सच्चिदानन्दज्युले यस पुस्तकका अवधारकलाई "येशू ज्योति हुनुहुन्छ" भनेर उहाँको गरिमालाई मुक्तकंठले प्रशंसा गर्नुभएको थियो। येशूको बारेमा कसले के भन्नुभयो भनेर पुस्तक लेखन गइयो भने अत्यन्त ठूलो ठेली हुन जान्छ। यस पुस्तिकाको उद्देश्य त्यो पनि होइन तर सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टले येशूलाई कसरी ठोकुवा गरेर आत्मसात् गरिएको छ भनेर सम्पूर्ण एडभेन्टिस्टले पढेका नियमित बाइबल अध्ययन पुस्तक लूकाको एक अंश

© Nathan Greene. All rights reserved.

तस्वीर विवरणः येशू हाम्रो निम्ति चिन्तित हुनुहुन्छ ।

रूपान्तरित गरिएर यहाँ उद्धृष्ट गरिएको छ। पूर्वाग्रह वा अल्पज्ञानले गर्दा सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरू इसाई होइनन् भनेर कतिपय इसाई सम्प्रदायहरूले औँल्याउँछन्। हुन त येशूलाई प्रतिबिम्ब गर्न नसक्ने जो कोही पनि क्रिश्चियन वा इशाई भन्ने अधिकार छैन। यद्यपि, सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टले येशू ख्रीष्टलाई कुन दृष्टिकोणले हेरेर आफूलाई उहाँको उपासक भनेर चिनाउँछ सो पाठकले नै मूल्याङ्कन गरुन् भनेर यस पुस्तिकाको रचयिताको चाहना छ।

येशू यस संसारमा हुँदा विभिन्न मानिसहरूले उहाँप्रति विभिन्न धारणाहरू राखेका थिए तर आफूसँग रहेका, खाएका, हिँडडुल गरेका र आफ्ना वचनहरू सुनेका चेलाहरूलाई एक दिनसोध्नुभयो, “तिमीहरूले मलाई के भन्छौं त? पत्रुसले तुरन्तै उत्तर दिए, “तपाईं परमेश्वरको ख्रीष्ट हुनुहुन्छ।” (लूका ९:२० रूपान्तरित)

हो, येशू को हुनुहुन्छ त? यो कसैलाई छक्काउन सोधिएको प्रश्न होइन। त्यो प्रश्नले यथार्थमा मानव जाति को हो भनेर थाहा पाउन खोजिएको हो। अझ त्यो भन्दा

बेसी महत्त्वपूर्ण विषय त मानव जातको भविष्य के हो भन्ने त्यस प्रश्नले उत्तर खोजेको पाइन्छ।

येशूलाई महामानव, सिद्ध आदि भनेर उहाँको प्रशंसा तथा सराहना मानिसहरूले गर्न सक्छन्, उहाँको कामले गर्दा उहाँ सम्माननीय व्यक्ति हुनुहुन्थ्यो भन्न सक्छन्, उहाँको धैर्यताप्रति छक्क पर्न सक्छन्, उहाँको शान्ति सन्देशलाई दिल खोलेर समर्थन गर्न सक्छन्, निडर तथा सुरो भएर उहाँ धर्मगुरु, राजा र रोमी बडा हाकिमको सामु खडा भएकोमा उहाँको सराहना गर्न सक्छन्, उहाँको निश्चार्थप्रति अत्यन्त प्रभावित हुन सक्छन्, साथै उहाँको जीवन निष्ठुर तरिकाले अन्त भएकोमा अत्यन्त दुखित र उहाँलाई क्रुसमा चढाउनेप्रति क्रोधित पनि हुनसक्छन्। समानता, न्यायोचित र उचितकाममा उहाँ बुलन्द आवाज निकाल्नुभएकोमा उहाँ कस्तो असल महापुरुष भनेर मान्न पनि सक्छन्, बिमारीहरूलाई रोगबाट मुक्त गर्नुभएकोमा उहाँको अलौकिक निको पार्ने शक्तिको मुक्त कण्ठले आभारित पनि हुन सक्छन् र दुःख कष्ट पाइरहेका मानिसहरूलाई केवल भाषण वा अर्तीलेमात्र सान्त्वना नदिएर तिनीहरूकै माझमा उभिएर करुणाको प्रदर्शन

गरेकोमा उहाँको व्यवहारिक दयालाई अनुकरणीय भनेर उहाँलाई हेर्न पनि सक्छन्।

हो, युवाअवस्थामा उहाँले प्रदर्शित गर्नुभएको अत्यन्त उत्तम गुरु तथा स्वामित्व, विद्रोहीपना, कुशल तथा अत्यन्त सक्षम अगुवा र मानव हृदयलाई भित्रैदेखि चिन्न सक्ने मनोवैज्ञानिक व्यक्तित्वले गर्दा उहाँको नाउँ अग्रपन्थीमा हुनसक्छ। हो, उहाँ ती सबै हुनुहुन्थ्यो तर यस संसारमा उहाँ आउनुको लक्ष्य ती महानकार्यहरूमामात्र सिमित भएको थिएन।

तर येशूले सोध्नुभएको “म कोहुँ भनेर तिमीहरूले भन्छौ?” भन्ने प्रश्नको उत्तरमा माथिका उहाँका गुणहरूमा असली चित्तबुझ्दो जवाफ पाउन खोजेको पाइन्न।

येशूको प्रश्नको जवाफ प्रत्येक मानव प्राणीले दिनु आवश्यक छ किनभने प्रत्येक मानिसको भविष्य त्यस प्रश्नको जवाफमा छ।

अ. येशूको बारेमा तत्कालिन इस्रायलका मानिसहरूको अनुभव (लूका ४:१६-३०)

येशू को हुनुहुन्छ र उहाँले के गर्नुभयो भनेर अचम्म साथ ठोकुवा गर्दै लेखिएका विवरणहरू नयाँ

करारमा पढ्नुहोस्। (येशूले के गर्नभयो भन्ने कामलाई जनाउन उहाँ को सँग हुनुहुन्छ गाँसिएको थियो)। येशूको बारेमा धेरै दावीहरू सुसमाचारको पुस्तकहरू सहित नयाँ करारमा कोरिएका छन्। उहाँ परमेश्वर हुनुहुन्छ, उहाँ हाम्रो उद्धारकर्ता तथा मुक्तिदाता हुनुहुन्छ र अनन्त जीवनको बाटो उहाँमात्र हुनुहुन्छ भन्ने केही दावीहरू ती पुस्तकहरूमा छन्। ती दावीहरूलाई हामीले एकदम नजिकबाट ध्यान दिएर पढ्नुपर्छ किनभने प्रत्येक मानिसको अनन्त जीवन वा मरणको सवाल ती दावीहरूमा छन्।

एक सब्बथ अर्थात् बाइबलले अनुमोदन गरेको हप्ताको सातौँ दिन जसलाई शनिवार भनिन्छ, येशू नियमित रूपमा यहूदी धर्मस्थल सिनिगगमा जाने क्रममा उहाँलाई पुरानो करारको पुस्तक पढ्न दिइएको थियो। उहाँले यशैयाको पुस्तक पल्टाउनुभयो त्यसबाट पढ्नुभयो। त्यसमा आफ्नो आउनुको लक्ष्य वा मिशन स्टेटमेन्टको खुलासा गर्नुभएको थियो। यो लूका ४:१६-३०मा यसरी लेखिएको छ: "उहाँ नासरतमा आउनुभयो, जहाँ उहाँ हुर्कनुभएको थियो। उहाँ आफ्नो आदतअनुसार

शबाथ-दिनमा सभाघरमा जानुभयो, र पढ्नलाई खडा हुनुभयो। १७ उहाँलाई यशैया अगमवक्ताको पुस्तक दिइयो। उहाँले त्यो पुस्तक खोल्नुभयो, र यो कुरो लेखिएको खण्ड निकाल्नुभयो: १८ “परमप्रभुका आत्मा ममाथि छ, किनभने गरीबहरूलाई सुसमाचार सुनाउनका निम्ति उहाँले मलाई अभिषेक गर्नुभएको छ। कैदीहरूलाई छुटकाराको घोषणा गर्न, र अन्धाहरूलाई दृष्टि दिन, थिचोमिचोमा परेकाहरूलाई स्वतन्त्र गराउनका निम्ति, १९ र परमप्रभुका प्रसन्नताको वर्ष घोषणा गर्नका निम्ति उहाँले मलाई पठाउनुभएको छ।” २० उहाँले पुस्तक बन्द गर्नुभयो, र एक जना सेवकलाई दिएर उहाँ बस्नुभयो। सभाघरमा भएकाहरू सबैको नजर उहाँमाथि पर्यो। २१ तब उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “आज धर्मशास्त्रको यो वचन तिमीहरूले सुन्दासुन्दै पूरा भएको छ।” २२ सबैले उहाँको सराहना गरे, र उहाँको मुखबाट निस्केका कृपापूर्ण वचनमा छक्क परे, र तिनीहरूले भने, “यिनी योसेफका छोरा होइनन् र?” २३ उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “निःसन्देह, तिमीहरूले मलाई यो उखान भन्नेछौ, ए वैद्य, आफैलाई निको पार।

कफर्नहुममा तिमीले जे जति गर्थौ भनी हामीले सुनेका थियौं, ती यहाँ आफ्नो शहरमा पनि गर।” २४ अनि उहाँले भन्नुभयो, “साँचै म तिमीहरूलाई भन्दछु, कुनै पनि अगमवक्तालाई उनको आफ्नो देशमा स्वागत हुँदैन। २५ तर वास्तवमा म तिमीहरूलाई भन्दछु, इस्राएलमा एलियाको समयमा धेरै विधवाहरू थिए, त्यस बेला जब साढे तीन वर्ष वृष्टि रोकियो, यहाँसम्म कि सारा देशमा ठूलो अनिकाल परेको थियो। २६ तर एलिया सीदोन देशको सारपतमा भएकी एउटी विधवाकहाँ मात्र पठाइए, अरू कसैकहाँ पठाइएनन्। २७ एलीशा अगमवक्ताको बेलामा इस्राएलमा धेरै कुष्ठरोगीहरू भए तापनि सिरियाली नामान मात्र निको पारिए, अरू कोही निको पारिएनन्।” २८ यी कुरा सुनेर सभाघरमा भएका सबै जना रीसले चूर भए। २९ तिनीहरू उठे र उहाँलाई शहरबाट बाहिर निकालि जुन पहाडमा तिनीहरूको शहर बनाइएको थियो, त्यसैको टाकुरामा लगेर उहाँलाई तलतिर खसालिदिन खोजे। ३० तर उहाँ तिनीहरूका बीचबाट छिरेर निसकिजानुभयो। ”

येशूलाई देखेपछि उहाँका गाउँका मानिसहरू पहिला त अत्यन्त खुशी भएका थिए। उहाँले अन्त अनेकन् अलौकिक कामहरू अचम्म तरिकाले गर्नुभएको थियो। अब उहाँ आफू हुर्केको नाजरथमा आउनुभएको थियो। जब उहाँले अचम्मका वचन पढ्नुभयो र बोल्नुभयो तिनीहरू अत्यन्त छक्क परेका थिए (लूका ४:२२ रूपान्तरित)। जब तिनीहरूको गलत भावनालाई येशूले सच्याउनुभयो तब तिनीहरूमा नकारात्मक जोशले भरिएको थियो। तिनीहरू उहाँप्रति आक्रामक भएर हत्या गर्न खोजिएको थियो तर उहाँ अचम्म तरिकाले उनीहरूकै भिँडबाट उम्कनुभयो। भिँडको हल्लिखल्लिमा उहाँलाई चिन्न सकिएन किनभने उहाँले आफूलाई चिनाउन कुनै अलग रङ्ग वा खालको पोशाक पहिरनुभएको थिएन।

येशूको बारेमा जेलमा जाकिएर बसेका बसिस्मा दिने यूहन्नाले पनि सोधेका थिए। त्यो कुन् परिवेशमा सोध्न उनलाई वाध्य भएको थियो? हेर्नुहोस्, लूका ७:१७-२२ “उहाँको विषयको यो चर्चा सारा यहूदिया र छेउछाउका समस्त जिल्लाहरूमा फिँजियो। १८ यूहन्नाका चेलाहरूले यी सब कुराको समाचार तिनलाई भनिदिए। १९ आफ्ना चेलाहरूमध्ये दुई जनालाई यूहन्नाले प्रभुकहाँ यो सोध्न

पठाए, “जो आउनुहुनेछ, के तपाईं उहाँ नै हुनुहुन्छ? कि हामी अरू कसैको प्रतीक्षा गरौं?” २० जब ती मानिसहरू येशूकहाँ आए, तब तिनीहरूले भने, “बप्तिस्मा-दिने यूहन्नाले हामीलाई यो सोध्न तपाईंकहाँ पठाएका छन्, जो आउनुहुनेछ, के तपाईं उहाँ नै हुनुहुन्छ? कि हामी अरू कसैको प्रतीक्षा गरौं?” ‘ २१ त्यसै बेला येशूले धेरैलाई रोग, व्यथा र दुष्टात्माहरूबाट छुटाउनुभयो, र धेरै अन्धाहरूलाई दृष्टि प्रदान गर्नुभयो। २२ तब उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “जाओ, र जे तिमीहरूले देख्यौ र सुन्यौ, गएर यूहन्नालाई भनिदेओ, अर्थात् अन्धाहरूले दृष्टि पाउँछन्, लङ्गडाहरू हिँड्छन्, कुष्ठरोगीहरू निको हुन्छन्, बहिराहरू सुन्छन्, मृतकहरू जीवित भई उठ्छन्, गरीबहरूलाई सुसमाचार सुनाइन्छ।

आफू हेरोद राजाको आतङ्कको शिकार भएर जेलमा बस्नुपर्दा यूहन्नाको भित्री हृदयमा पनि येशूको बारेमा शङ्का उब्जिएको थियो। त्यही युहन्ना थियो जसले येशूको निम्ति बाटो तयार पारेका थिए र परमेश्वरको थुमा भनेर सार्वजनिक रूपमा घोषणा गरेका थिए। उनले अपेक्षा गरेको अनुसार येशूले यहूदी शासनको भार नलिनुभएकोमा

उहाँप्रति गम्भिर शङ्का गरेर यो प्रश्न गरेका थिए “के तपाईं नै आउनुभएको खीष्ट हो वा हामी अरूको निम्ति पखौं?” (लूका ७:१९ रूपान्तरित)।

यूहन्नाको प्रश्नलाई येशूले सिधै जवाफ दिनुभएन तर उहाँका कामहरूले नै उहाँ को हुन् भनेर साखी दिउन् भनेर उहाँले भन्नुहुन्छ “लङ्गडाहरू हिँड्न पाएका छन्, कोठी रोग लागेकाहरू निको भएका छन्, बहिराले सुन्न पाएका छन्, मरेका मानिसहरू बौरिउठेका छन् र गरिबहरूले सुसमाचार सुन्न पाएका छन्।” (लूका ७:२२ रूपान्तरित)। यूहन्नाले गरेका प्रश्नको जवाफ येशूले सिधै दिन आवश्यक थिएन भनेर कसैले तर्क गर्लान्। उहाँकै काममा उहाँ को हुनुहुन्थ्यो भनेर प्रशस्त जवाफ थियो।

झट्ट हेर्दा येशूले यूहन्नालाई दिएर पठाएको जवाफले उनलाई झन चिन्तित बनाउन सकिन्थ्यो। उनले यो पनि सोध्न सकिन्थे “यदि येशूले ती सबै अलौकिक कामहरू गर्न सक्नु भएको थियो भने म यस कालकोठरीमा किन जाकिएर बसेको छु त?” समय समयमा यस्ता भावनाहरूले हामीलाई पिरोलेको छैन र? यदि परमेश्वरमा सबै शक्ति छ भने यो दुर्गती मलाई किन भइरहेको छ?

तर यथार्थमा येशूले भन्नुभएको यूहन्ना ३:१९,२०मा पनि यो लेखिएको छ "फैसलाचाहिँ यही हो: ज्योति संसारमा आएको छ, र मानिसहरूले ज्योतिभन्दा बरु अन्धकारलाई रुचाए, किनकि तिनीहरूका काम दुष्ट थिए। २० किनभने दुष्ट काम गर्ने हरेकले ज्योतिलाई घृणा गर्छ, र ज्योतिमा आउँदैन, नत्रता त्यसका काम प्रकट हुनेछन्।" जसरी अन्धकार र ज्योति मिसिन्दैन त्यसरी नै येशू र उहाँप्रति शङ्का गर्नेहरू मिसिन सकिन्दैन।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टको लागि उहाँ ज्योति हुनुहुन्छ जसले अन्धकारमय मानव हृदयलाई उज्यालो दिन्छ र उसमा भएका पापमय कचरमचरलाई बिस्थापित गरिदिन्छ।

आ. परमेश्वरको पुत्र

येशू परमेश्वरको पुत्र हुनुहुन्छ भनेर सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरूले जिकिर गर्दा उहाँ त्री-एक परमेश्वरको दोस्रो व्यक्तित्वको रूपमा स्वीकार गर्दछ। येशूको मानवत्व र दैवित्वको रहस्यतालाई मानव मष्तिशकले बुझ्न नभ्याएतापनि परमेश्वर मानिस हुनुभएको येशूको

अचम्मको सत्यता र उहाँले प्रदान गर्ने महान् आशाको गरिमा हटिन्दैन। यो पनि ख्याल गर्नु जरूरी छ कि येशू मानिस भएर कुनै महान् ज्ञानी वा व्यक्तित्वभएर, तपस्या गरेर वा अनेकौं अलौकिक काम गरेर भगवान वा ईश्वर हुनुभएको होइन तर ईश्वर नै मानिस भएर आउनुभएको थियो।

येशूको परमेश्वरिय व्यक्तित्वलाई देहायका पदहरूले यसरी व्यक्त गर्दछन्: स्वर्गदूत देखा पर्दा भयभित भएकी मरियमलाई उनले भने "नडराऊ मरियम, किनभने तिमीले परमेश्वरबाट कृपा पाएकी छौ। अब हेर, तिमीले गर्भधारण गर्नेछौ र एउटा छोरो जन्माउनेछौ र तिमीले उहाँको नाउँ येशू राख्नेछौ। उहाँ महान् हुनुहुनेछ र परमप्रधानका पुत्र कहलाइनुहुनेछ परमप्रभु परमेश्वरले उहाँका पुर्खा दाऊदको सिहाँसन दिनुहुनेछ। उहाँले याकूबको वंशमाथि सदासर्वदा राज्यगर्नुहुनेछ र उहाँको राज्यको अन्त्य हुनेछैन। मरियमले स्वर्गदूतलाई भनिन्, 'यो कसरी हुनसक्छ र, किनकि म एक कन्या हुँ।' स्वर्गदूतले तिनलाई जवाफ दिएर भने, 'पवित्र आत्मा तिमीमा आउनुहुनेछ, सर्वोच्चका शक्तिको छाँया तिमीमाथि पर्नेछ।

यसैकारण जो जन्मनुहुनेछ उहाँ पवित्र अर्थात् परमेश्वरको पुत्र कहलाइनुहुनेछ।" (लूका १:३०-३५)। त्यसरी नै गोठालाहरूलाई स्वर्गदूतहरूले यो सन्देश दिएका थिए 'आज दाऊदको सहरमा तिमीहरूका निम्ति एक जना मुक्तिदाताको जन्म भएको छ जो खीष्ट प्रभु हुनुहुन्छ।" (लूका २:११)।

परमेश्वरलाई मात्र दिइने ढोग उहाँले ग्रहण गर्नुहुँदा (यूहन्ना ९:३८), "पिता र म एक हुँ" भनेर दावी गर्नुहुँदा (यूहन्ना १०:३०) र उत्पत्ति १सँग र यूहन्ना १ तुलना गर्दा उहाँ सृष्टिकर्ता नै हुनुहुन्छ भनेर ठोकुवा गर्न पुग्दा र नयाँ करारमा उल्लेखित अरू धेरै अंशहरूबाट येशू परमेश्वर हुनुहुन्छ भनेर प्रमाणित गरिन्दा सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टले उहाँको परमेश्वरियतालाई सहस्ररूपमा स्वीकार गर्दछ।

इ. मानिसको पुत्र

आफू मानिसको पुत्र र परमेश्वरको पुत्र हुँ भनेर येशूलाई स्पष्टरूपमा थाहा थियो (लूका २२:६७-७०)। यद्यपि, आफूलाई "मानिसको पुत्र" भनेर कहलाएको उहाँ

चाहना गर्नुहुन्थ्यो। कुनै मानिसलाई यसरी सम्बोधन कहिल्यै पनि गरिएको थिएन न त गर्नुपर्ने आवश्यकता नै थियो। येशूले आफूलाई “मानिसको पुत्र” भनेर आफैले सम्बोधन गर्नुभएको बाहेक स्टिफनसको भाषण (प्रेरित ७:५६) र प्रकाश १:१३ र १४:१४मा मात्र उपरोक्त नाउँले उहाँलाई सम्बोधन गरिएको पाइन्छ। यो सम्बोधन सुसमाचारको पुस्तकमा ८० पल्ट भन्दा पनि बेसी उल्लेख गरिएको छ भने लूकाको पुस्तकमा मात्र २५ पल्ट उल्लेख गरिएको छ। लूकाको पुस्तकमा येशूलाई उपरोक्त नाउँले धेरै पल्ट सम्बोधन गरिएको कारणचाहिँ लूकाले येशूको मानविय स्वभावप्रति अत्यन्त गहिरो चासो राखेकाले हो। मुक्तिको सुसमाचार सुनाउन परमेश्वरले उहाँलाई मानिसको चोला बनाएर पठाउनुभएको परमेश्वरको कामलाई उनले केलाएर लेखन पुग्दा लूकाको प्रयासलाई सराहनीय नै मान्नुपर्छ।

“परमेश्वरको पुत्रलाई मानव चोला लिएर यस संसारमा आउनुभनेको हामीहरूको निम्ति उहाँ सबै थोक हुनुभएको हामी मान्नुपर्छ। उहाँ हाम्रो निम्ति सुनको सिक्री हुनुभएको छ जसले हामीहरूको प्राणलाई उहाँमा

गाँसिएको हुन्छ र खीष्टद्वारा परमेश्वरमा। मानिसको अवतार लिएर आउनुहुँदा मानिसको हितको निम्ति आफू कतिको होचिन राजी हुनुभएको थियो भनेर प्रमाणित गर्दछ। तर यो पनि हामी नबिसौं उहाँ हाड र छालामा परमेश्वर हुनुहुन्थ्यो।"-सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टको संस्थापक सदस्य तथा बाइबललाई उत्कृष्टतासाथ औँल्याउने लेखिका एलेन जी ह्वाइटद्वारा लिखित सेलेक्टेड मेसेजेज, बुक १, पृ. २४४बाट रूपान्तरित।

सुसमाचारको लेखक तथा चिकित्सक लूकाले येशूलाई "मानिसको पुत्र" भनेर सम्बोधन गरेर लेखिएका थिए। त्यसको अर्थ येशू मानविय स्वभाव लिएर आउनुभएको उहाँको स्वभाव, लक्ष्य र भविष्यको बारेमा केही धारणाहरू लूकाले प्रस्तुत गर्न चाहेका देहायका छन्:

प्रथमतः त्यस शिर्षकले येशू मानिस नै हुनुहुन्छ भनेर ठोकुवा गरेको पाइन्छ (लूका ७:३४) तर उहाँले संसारले दिने कुनै मान पदवी आदि ग्रहण गर्ने सिमामा नरहनुभएको थियो भनेर बताउँछ (लूका ९:५८)। संसारका मानिसहरूले आफ्नो भाऊ खोजेर आफू अरूभन्दा ठूलो कहलाइएर अरूलाई निम्न मानिसको सरह

हेर्न चाहन्छ तर येशूले आफूलाई मानिसको पुत्र भनेर कहालाउँदा आफूलाई सर्वसाधारण मानिससरह आफूलाई गनिएको चाहनुभएको देखाउँछ ।

दोस्रोमा, त्यही वाक्यांशलाई प्रयोग गरेर परमेश्वरको स्थानमा खीष्ट हुनुभएको लूकाले देखाउन चाहेका थिए भनेर जनाउँछ (लूका ९:५८) । “मानिसको पुत्र सब्बथको पनि स्वामी हो” भनेर येशूले नीतिकुतीमा लागेर सब्बथ दिनलाई बोझिलो बनाउने यहूदी पण्डितहरूलाई सम्बोधन गर्दा (लूका ६:५ रूपान्तरित) येशू संसारको सृष्टिकर्ता भनेर आफूलाई स्वीकार्नुभएको र त्यो सृष्टिलाई सदासर्वदा सम्झना राख्न अलग गरिएको हप्ताको सातौँ दिन सब्बथ दिनको स्वामी आफै हुनुहुन्छ भनेर पण्डितहरूलाई छक्क पार्नुभएको थियो । क्षमा दिने अधिकार तथा शक्ति भएको येशू सदाशयी सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ भनेर सब्बथ दिनले पुष्टि गर्दछ (लूका ५:२४) ।

तेस्रोमा, संसारको सृष्टि भन्दा पहिले त्री-एक परमेश्वरले निर्धारण गरेको मानिसलाई उद्धार गर्ने काममा सम्पन्न गर्न (एफिसी १:३-५) योजना बनाइएको थियो । त्यसकारण मानिसको पुत्र पापको भुमरीमा हराएकाहरूलाई खोज्न र

उद्धार गर्न आउनुभएको थियो (लूका ९:५६, लूका १९:१०)। तर त्यो उद्धार गर्ने काम तबसम्म पूरा हुँदैन जबसम्म “मानिसको पुत्रले धेरै दुःख, कष्ट सहेर उहाँको मृत्यु हुँदैन र तेस्रो दिनमा पुनरुत्थान हुँदैन” (लूका ९:२२ रूपान्तरित)। मानिसलाई पापबाट उद्धार गराउन आफू कुन् बाटोमा हिँड्नुपर्छ र कुन् मोल चुकाउनुपर्छ भनेर येशूलाई थाहा थियो। त्यसले मुक्तिको योजनामा परमेश्वरको संलग्नता र त्यस योजनामा खीष्टको आत्मसमर्पणतालाई खुलासा गरिएको पाउँछौं।

चौथोमा, देहायका पदहरूले मसीहको महान् कष्टको पूर्णतालाई कसरी चित्रण गरेको छ, हेर्नुहोस्: आफूलाई क्रुसमा चढाइएर मारिने कुराको अग्रिम ज्ञान उहाँमा थियो (लूका १८:३१-३३), उहाँप्रति गरिने अन्तर्घात, (लूका ९:४४), उहाँको मृत्युले उहाँको बारेमा गरेको भविष्यवाणी भएको (लूका २२:२२), उहाँको क्रुसको मृत्यु र पुनरुत्थान (लूका २४:७, लूका ११:३०), परमेश्वर पिता र मानिसको बीचमा उहाँले गरिने पैरवी अर्थात् सहजकर्ता (लूका १२:८)।

पाँचौं, लूकाले मानिसको पुत्रलाई संसारको अन्तिम दिनमा आउने त्यस्तो व्यक्तित्वको रूपमा हेरेका थिए

जसले यस संसारमा आएर उहाँको सन्तहरूलाई इनाम दिनुहुनेछ र येशू र शैतानको बीचमा भइरहेको महान् विवाद वा संघर्षलाई निर्णायक बिन्दुमा पुऱ्याउनुहुनेछ (लूका ९:२६,, लूका १२:४, लूका १७:२४,२६,३०, लूका २१:३६, लूका २२:६९)।

संक्षेपमा, “मानिसको पुत्र” भनेर दिइएको शिर्षकमा खीष्टका विभिन्न पक्षहरू समावेश भएका छन्। त्यसमा उहाँ को हुनुहुन्थ्यो, उहाँ के गर्न आउनुभयो, उहाँले हाम्रो निम्ति के गर्नुभयो र मुक्तिको योजनामा उहाँले के गर्नुहुनेछ आदि समावेश भएका छन्।

विश्वको इतिहासलाई दुई भागमा विभाजित गर्ने येशू कुनै पौराणिक वा काल्पनिक नभएर इतिहासलाई ई.पू र ईश्वी सन् भन्ने यथार्थतालाई पुष्टि गराउने येशू वास्तविक मानिस नै हुनुहुन्थ्यो भनेर सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टले जिकिर गर्दछ।

ई. “परमेश्वरको खीष्ट वा मसीह”

लूका ९:२८-२७मा येशूले उहाँका चेलाहरूलाई एक निर्णायक प्रश्न गर्नुभएको थियो जुन उहाँलाई थाहा

थियो। त्यो प्रश्न उहाँले किन गर्नुभयो? उहाँको बारेमा तिनीहरूलाई के सिकाउनु खोज्नुभएको थियो र उहाँलाई पछ्याउनु भनेको के हो भन्ने अर्थ तिनीहरूलाई बुझाउन चाहनुभएको थियो हेर्नुहोस्: १८ एक पल्ट येशू एकलै प्रार्थना गरिरहनुभएको थियो, चेलाहरू उहाँसँग थिए, र उहाँले तिनीहरूलाई सोध्नुभयो, “मानिसहरूले मलाई को हो भन्छन्?” १९ तिनीहरूले भने, “कसैले बप्तिस्मा-दिने यूहन्ना भन्छन्, कसैले एलिया, र अरूहरूले भन्छन्, पहिलेका कोही अगमवक्ताहरूमध्ये एक जना फेरि उठेका छन्।” २० उहाँले तिनीहरूलाई भन्नुभयो, “तर तिमीहरूचाहिँ के भन्छौ? म को हुँ?” तब पत्रुसले जवाफ दिएर भने, “परमेश्वरका खीष्ट!” २१ तब उहाँले तिनीहरूलाई आज्ञा दिनुभयो, र साथै चेताउनी दिनुभयो, कि तिनीहरूले यो कुरा कसैलाई नभनून्। २२ अनि उहाँले भन्नुभयो, “मानिसको पुत्रले धेरै दुःख उठाउनुपर्छ, र उनी धर्म-गुरुहरू, मुख्य पूजाहारीहरू र शास्त्रीहरूबाट बहिष्कृत हुनेछ, मारिनेछ र तेस्रो दिनमा मृतकबाट जीवित भई उठ्नेछ।” २३ तब उहाँले सबैलाई भन्नुभयो, “कोही मपछि आउने इच्छा गर्छ भने त्यसले आफूलाई इन्कार

गरोस्, र दिनहुँ आफ्नो क्रूस बोकेर मेरो पछि लागोस्। २४ किनकि जसले आफ्नो प्राण बचाउने इच्छा गर्छ, त्यसले त्यो गुमाउनेछ। तर जसले मेरो खातिर आफ्नो प्राण गुमाउँछ, त्यसले त्यो बचाउनेछ। २५ किनकि सारा जगत् प्राप्त गरेर आफैलाई चाहिँ नाश पार्छ वा गुमाउँछ भने मानिसलाई के लाभ हुन्छ र? २६ तर कोही मदेखि र मेरा वचनदेखि शर्माउँछ भने मानिसको पुत्र पनि आफ्नो महिमामा, र पिताको र पवित्र दूतगणको महिमामा आउँदा त्यससँग शर्माउनेछ। २७ तर साँच्चै म तिमीहरूलाई भन्दछु, यहाँ उभिनेहरू कोही-कोही छन्, जसले परमेश्वरको राज्य देख्न अघि मृत्यु चाख्नेछैनन्।”

अरूले जे भने पनि “तिमीहरूलेचाहिँ मलाई के भन्छौ?” (लूका ९:२० रूपान्तरित)। २,००० वर्ष अघि येशूले सोध्नुभएको प्रश्न अहिले पनि समय सापेक्षिक छ र मानव इतिहासभरि त्यो प्रश्नको जवाफको माग गर्दछ। येशूको बारेमा विभिन्न मानिसहरूले विभिन्न जवाफ दिएका छन्: उहाँ महान् गुरु हुनुहुन्थ्यो, समाज सुधारको नीति तय गर्ने एक विशेषज्ञ, एक सत्यवादी र सत्यलाई प्रतिनिधित्व गर्ने एक महामानव, बलिदान तथा स्वार्थ-

त्यागको एक अनुकरणीय आदर्श उदाहरण, निडर अगमवक्ता तथा परमेश्वरको सन्देशवाहक, समाज सुधारको आन्दोलनकर्ता, यस संसारमा जन्मिएपछि कस्तो मानिस हुनुपर्छ भनेर देखाउने एक उत्कृष्ट आदर्श पुरुष आदि। तर “तपाईं परमेश्वरको खीष्ट” भन्ने पत्रुसको ओठहरूबाट आएको जवाफमात्र येशूको प्रश्नको सही तथा उपयुक्त जवाफ हो।

येशू खीष्टले प्रकृतिमाथि आफ्नो आधिपत्य कतिको थियो भनेर उहाँले प्रमाणित गरेर देखाउनुभएको थियो (लूका ८:२२-२५), शैतानका मतियार वा उसका राक्षसी दूतहरूमाथि उहाँको नियन्त्रण गर्ने शक्ति थियो (लूका ८:४३-३५), रोगव्याधीलाई हटाउन उहाँको अलौकिक शक्तिलाई प्रदर्शित गरेर देखाइएको थियो (लूका ५:१२-१५, लूका ८:४३-४८), झण्डै केही थोक बिना नै ५,००० जना भन्दा बढीलाई खाना खाएर भोकमरीको समस्यालाई समाधान गर्न सक्ने शक्ति पनि उहाँमा देखिएको थियो (लूका ९:१३-१७), त्यतिमात्र नभएर कुनै पनि मैहूँ भन्ने वैज्ञानिकले माथ गर्न नसक्ने मृत्युमाथि पनि विजय हासिल गर्ने उहाँको अधिकार र शक्तिलाई

पनि तत्कालिन आम जनताले देखेका थिए (लूका ८:५१-५६)। अरूले आफ्नो बारेमा के भन्छ भन्ने जवाफ पाएपछि हाकाहाकी चुनौती दिएर येशूले आफ्ना चेलाहरूलाई आफ्नो बारेमा तिनीहरूको के विचार छ भनेर सोध्नुभएको थियो। त्यो प्रश्नको जवाफबाट आफूले सिक्न उहाँले प्रश्न गर्नुभएको थिएन न त उहाँलाई थाहा नभएको कुरो थाहा पाउन। तर त्यो प्रश्नको सही जवाफमा उहाँप्रति तिनीहरूको पूर्ण समर्पणताको आवश्यकता तिनीहरूले महसुस गरून् भन्ने उहाँको चाहना थियो। त्यस समर्पणतामा तिनीहरूले चुकाउनुपर्ने सबै मोल गाँसिएको थियो।

“येशूको बारेमा अरूले के भन्छ के भनेका थिए भनेर अरूको अनुभवमा उहाँप्रति हामीहरूको ज्ञान तथा आस्था कहिल्यै पनि आधारित हुनुहुन्दैन। येशूको बारेमा व्यक्त गरेका विभिन्न धारणाहरूको बारेमा हामीलाई राम्रोसँग थाहा हुन सक्छ। मानिसको दिमागले रचेका वा सोचेका क्रिश्चियन धर्मको बारेमा थाहा पाउने विशेषज्ञ वा विद्वान हामी हुनसक्छौं होला। विश्वका विभिन्न महान चिन्तक वा दार्शनिक तथा विद्वानहरूले येशूको बारेमा सिकाएका

शिक्षादीक्षाको सार हामी भन्न सकौंला। तर त्यो खुबी हामीमा भयो भन्दैमा हामी इसाई अर्थात् येशूभक्त हुन्छौं भन्ने छैन। इसाई धर्म वा आस्था भनेको केवल येशूको बारेमा थाहा पाउनुमात्र होइन। येशूलाई व्यक्तिगत रूपमा चिन्ने खुबी हुनु नै येशूप्रतिको आस्थाको मौलिकता हो भनेर सबैले सधैं थाहा पाउनु नितान्त जरुरी छ। येशूप्रति व्यक्तिगत आत्मनिर्णयको अपेक्षा उहाँले गर्नुहुन्छ। केवल पत्रुस वा ती चेलाहरूलाई मात्र होइन हामी प्रत्येकलाई त्यही प्रश्न उहाँले हाम्रो सामु तेर्स्याउनुहुन्छ: तिमी आफैले मेरो बारेमा के सोच्दछौं?"-विलियम बाक्ले, द गस्पल अभ माथ्यु, (बंगलोर, थियोलोजिकल पब्लिकेशनस् इन इन्डिया, २००९), ठेली २, पृ. १६१बाट रूपान्तरित।

येशूले आफू "को हुँ भनेर तिमीहरूले सोच्दछौं?" भन्ने प्रश्नको जवाफ जुन् पत्रुसले दिए त्यही हामीबाट उहाँले पाउनुपर्ने पनि जवाफको बिकल्प अरू केही हुनुहुन्दैन यदि हामीले येशूप्रति आस्था, भरोसा र अगाढ श्रद्धा राख्दछौं भने। पत्रुसको जवाफ "तपाँई परमेश्वरको खीष्ट अर्थात् मसीह हुनुहुन्छ" (लूका ९:२० रूपान्तरित) युगौं युगको समय सापेक्षित जवाफ हो। खीष्टको अर्थ अभिषिक्त व्यक्ति, मसीह, उद्धारकर्ता हो जसले शैतान र

पापको पकडबाट मानिसहरूलाई मुक्त गर्नुहुन्छ र धार्मिकताको राज्य अर्थात् असल, सही बाटो हिँड्ने र असली प्रेममा सबैलाई पस्न निम्तो दिनुहुन्छ।

येशू कुनै धर्मगुरु अर्थात् स्वामी, निको पार्ने डाक्टर, करुणामय व्यक्तित्व, समाज सुधारको निम्ति बुलन्द आवाज उठाउने, दार्शनिक, विभिन्न कथा तथा उपमाहरूद्वारा अतीबुद्धि दिने महान् चिन्तक आदि हुन् भनेरमात्र पुग्नै अर्थात् उहाँको बारेमा थाहा पाएरमात्र पुग्नै। येशूलाई परमेश्वर भनेर स्वीकार गरेर त्यही गरिमामय प्रतिष्ठामा उहाँलाई स्तुति महिमा र प्रशंसा गर्नुपर्छ भन्ने सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टको प्रतिवद्धता छ।

परमेश्वर मानिस हुनुभएर यस संसारमा कुनै स्वामी आदि भनेर ठूलो सम्मान अर्थात् भाऊ नखोजि सबै मानिसको उद्धारको निम्ति बलि हुनुभयो। उहाँको त्यस महान् प्रेमलाई स्वीकार गरेर उहाँको मसीहत्वलाई सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टले हृदयदेखि नै उहाँलाई आफ्नो प्रभु भनेर मान्दछ।

“येशूको बारेमा गलत सोच भित्राउने कुनै पनि मानविय प्रश्नहरूबाट पन्छिएर बस्नु पर्छ। हो, सत्य भनेको अनुमानको ढोकैमा पनि हुनसक्छ। खीष्ट मानिस हुनुहुन्थ्यो”

भने चर्चा गर्दा तपाईं धेरै होशियार हुनुपर्छ किनभने तपाईंको जिज्ञासामा खीष्ट परमेश्वर हो कि मानिस हो भन्ने कुरामा अलमलिएर उहाँप्रति गलत धारणमा तपाईं डुब्न हुन्न। उदाहरणमा येशूको मानव अवतारी जन्म परमेश्वरको अलौकिक वा आश्चर्य प्रक्रियाबाट भएको थियो। तर कहिल्यै पनि यो मनमा हामीले राख्नु हुँदैन कि उहाँमा कुनै पाप थियो वा उहाँ पापमा फस्नु भएको थियो। हो, हामी प्रलोभनमा फसेको जस्तै सबै प्रलोभनको सामना उहाँले गर्नुभएको थियो। तर उहाँलाई पवित्र व्यक्ति भनेर कहलाइएको थियो। खीष्ट हामी जस्तै सबै कुराको प्रलोभनमा पर्नुभएपनि उहाँ पापरहित हुनुभएको थियो भन्ने व्याख्या रहस्यमा नै छोडिएको छ। खीष्ट मानव स्वरूप हुनुहुन्थ्यो र त्यही स्वरूपमा उहाँ सदा रहिरहनुहुनेछ। यो कसरी सम्भव छ भन्ने ज्ञान सधैं रहस्यमय नै राखिनेछ।"- एलेन जी हाइट, *द एसडिए बाइबल कमेन्टरी*, ठेली ५, पृ. ११२८, ११२९बाट रूपान्तरित।

एक ताका येशूको बिरोध गर्ने तर उहाँको ज्ञानमा पोख्त हुनगएको अङ्ग्रेजी प्रख्यात साहित्यकार सीएस लिविसले येशूको बारेमा आफ्नो मनतव्य यसरी पोखेका थिए: "जुन कुराहरूलाई दावी गरेर येशूले भन्नुभयो, त्यस्तो

व्यक्तित्व केवल महान् नैतिक गुरू हुनै सक्दैनन्। कि त
 उहाँ मगज खुस्केको पागल वा नर्कको शैतान हुनुपर्छ।
 तपाईंले उहाँको बारेमा आफ्नो धारणा राख्नैपर्छ। कि त
 उहाँले दावी गरेको अनुसार उहाँ परमेश्वरको पुत्र, वा
 पागल अथवा कुनै त्यो भन्दा खस्किएको व्यक्ति हुनुपर्छ।
 तपाईंले उहाँलाई मूर्खको संज्ञा दिएर उहाँलाई थुनिदिन
 सक्नुहुन्छ; यो त शैतान हो भनेर थुकेर मार्न सक्नुहुन्छ;
 वा पाऊमा परेर मेरा प्रभु परमेश्वर भनेर स्वीकार गर्न
 सक्नुहुन्छ। तर उहाँलाई कुनै महामानव वा महान् धर्मगुरू
 भनेर अनर्थको बिल्ला लगाउन दिएर उहाँलाई हाम्रो
 संरक्षक नबनाऔं। उहाँले दावी गर्नुभएको अनुसार
 उहाँलाई मान्ने वा नमान्ने अधिकार हामीलाई खुला गरेर
 छोड्नुभएको छैन न त उहाँको त्यो चाहना नै थियो। "- द
 मेर क्रिश्चियानिटीको पृ. ५६को "द शकिङ्ग अल्टरनेटिभ"
 बाट रूपान्तरित।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चका मौलिक शिक्षाहरूको सार

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चको सम्पूर्ण विश्वासको आधार पवित्र शास्त्र बाइबल नै हो। सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टले तयार पारेको मौलिक शिक्षाहरू चर्चले बुझ्नेसम्म पवित्र बाइबलमा दर्शाइएका शिक्षाहरूमा आधारित छन्। यदि देहायका कुनै पनि शिक्षालाई परिमार्जित वा थपघट गर्नुपरेमा पवित्र आत्माको अगुवाई अनुसार बाइबलकै परिधिभित्र रहेर परमेश्वरबाट आउने अझ बढि ज्ञानको आधारमा गरिनेछ। यो थपघट गर्ने प्रक्रिया सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चको बृहत साधारणसभा (जनरल कन्फरेन्स) जहाँ विश्वका प्रतिनिधिहरू पाँचपाँच वर्षमा भेला हुन्छन् त्यहाँ पवित्र आत्माको अगुवाईमा गरिनेछ। परमेश्वरको पवित्र वचनमा सिकाइएका शिक्षाहरूलाई असल, सरल तथा परिमार्जित भाषामा कसरी व्यक्त गर्नुपर्दछ भनेर त्यही सभाले छलफल गरि अनुमोदन गर्दछ। एडभेन्टिस्ट चर्चका मौलिक शिक्षाहरू संक्षेप्तमा यस प्रकारका छन् जुन् येशूलाई प्रेम गर्ने र उहाँको नीतिमा चलन चाहनेहरूले आत्मसात् गर्न अपेक्षा गरिन्छः

नयाँ र पुरानो करार धर्मशास्त्र परमेश्वरको लिखित वचन हो । यी परमेश्वरका पवित्र जनहरूलाई प्रेरणा दिएर, पवित्र आत्माले नै उनीहरूद्वारा बोलेका वा लेखेका वचनहरू हुन् । मानिसलाई आवश्यक रहेको मुक्तिको ज्ञानलाई परमेश्वरले यी वचनहरूद्वारा सुम्पनु भएको छ । परमेश्वरको इच्छालाई प्रकट गराउने पवित्र धर्मशास्त्र बाइबल निष्कलङ्क छ । मानिसको आदर्श चरित्रलाई देखाउन, मानिसको अनुभवलाई कुन मापदण्डमा हेर्नुपर्छ भनेर देखाउन, कुनैपनि शिक्षा दीक्षा वा धर्मदर्शनको आधिकारिक रूपमा प्रस्तुत गर्न र इतिहासमा परमेश्वरका क्रियाकलापहरूका विश्वसनीय लेखाजोखा राख्न यो पवित्र शास्त्र बाइबल हामीलाई दिइएको हो ।

(भजन ११९:१०५, हितोपदेश ३०:५,६, यशैया ८:२०, यूहन्ना १७:१७, १ थेस्सोलोनिकी २:१३, २ तिमोथी ३:१६,१७, हिब्रू ४:१२ र २ पत्रुस १:२०,२१)।

त्री-एक परमेश्वर पिता, पुत्र र पवित्र आत्मा हुनुहुन्छ । उहाँहरू सनातनदेखि नै तीन व्यक्तिहरू एक भएर रहनुभएको छ । परमेश्वर अमर, सर्वशक्तिमान्, सर्वज्ञानी,

सर्वोपरि, सर्वव्यापी, सदैव विद्यमान् हुनुहुन्छ । उहाँ अनन्त हुनुहुन्छ र मानवीय बोधभन्दा अथाह भए तापनि स्वेच्छाले प्रकट भएर मानिसको सामु चिनिनुभएको छ । उहाँ सारा सृष्टिबाट सदासर्वदा उपासना, आराधना, स्तूति, प्रशंसा, श्रद्धा र सेवाको योग्य हुनुहुन्छ ।

(उत्पत्ति १:२६, व्यवस्था ६:४, यशैया ६:८, मत्ती १८:१९, यूहन्ना ३:१६, २ कोरन्थी १:२१,२२, १३:१४, एफिसी ४:४-६ र १ पत्रुस १:२)।

३

सनातन परमेश्वर पिता

परमप्रभु परमेश्वर, पिता सृष्टिकर्ता, सबैका श्रोत, संभारकर्ता र सारा सृष्टिका सार्वभौमिक मालिक हुनुहुन्छ । उहाँ न्यायी, पवित्र, दयालु, सदाशयी, अनुग्रही, करुणामयी, अटल प्रेमले पूर्ण, विश्वासिलो र रिस गर्न ढिलो हुनुहुन्छ । जुन गुणहरू र शक्तिहरू पुत्र र पवित्र आत्मामा पाइएका छन्, ती सबै परमेश्वर पिताबाट प्रकट भएका छन् ।

उत्पत्ति १:१, व्यवस्था ४:३५, भजन ११०:१, ४, यूहन्ना ३:१६, १४:९, १ कोरन्थी १५:२८, १ तिमोथी १:१७, १ यूहन्ना ४:८ र प्रकाश ४:११)

सनातन परमेश्वर, अनन्त पुत्र येशूको रूपमा अवतार हुनुभयो । उहाँद्वारा सबैथोक सृष्टि भए, उहाँले नै परमप्रभु परमपिताको चरित्रलाई प्रदर्शन गर्नुभयो, मानव उद्धारको कार्यलाई सम्पन्न गर्नुभयो र उहाँले नै संसारको न्याय गर्नुहुन्छ । सदासर्वदा सत् परमेश्वर भएर पनि येशू ख्रीष्ट वास्तविक मानिस हुनुभएको थियो । पवित्र आत्मा, कन्या मरियममा आएर उनले गर्भधारण गरिन् र तिनबाट येशूको जन्म भयो । मानव जातिलाई आइपर्ने सबै परीक्षा र मोहको सामना उहाँले गर्नुभयो । तर, परमेश्वरका सिद्ध धार्मिकता र विशुद्ध प्रेमलाई आत्मसात् गरी अनुकरणीय आदर्श नमूना भएर उहाँ जिउनुभयो । विभिन्न आश्चर्य कामहरूद्वारा उहाँले परमेश्वरको शक्ति प्रदर्शन गर्नुभयो र उहाँ नै प्रतिज्ञा गरिएका परमेश्वरको मसीह हुनुहुन्छ भनेर आफूलाई परिचित गराउनुभयो । उहाँको आफ्नै सदीक्षाले हाम्रो पापका लागि हाम्रो सट्टामा क्रूसमा बलि हुनुभयो र गाडिएको तीन दिनपछि बौरी उठ्नुभयो र स्वर्गको पवित्र स्थानमा उहाँमा निष्ठा राख्नेहरूका लागि अपिल गर्न उक्लनुभयो । आफ्नो महिमामा आफ्ना भक्तजनहरूलाई अन्तिम उद्धार गर्न उहाँ फेरी आउनुहुनेछ र सारा सृष्टिको पुर्नस्थापना हुनेछ ।

(यशैया ५३:४-६, दानिएल ९:२५-२७, लूका १:३५, यूहन्ना १:१-३, १४, ५:२२, १०:३०, १४:१-३, ९, रोमी ६:२३, १ कोरन्थी १५:३, ४, २ कोरन्थी ३:१८, ५:१७-१९, फिलिप्पी २:५-११, कलस्सी १:१५-१९, हिब्रू २:९-१८, ८:१, २)।

५

पवित्र आत्मा

पवित्र र अनन्त आत्मा परमेश्वर, पिता र पुत्रसँग सृष्टिमा, येशूको अवतारमा र मानव उद्धारमा क्रियाशील हुनुहुन्थ्यो । उहाँ व्यक्तित्वमा पिता र पुत्र समान हुनुहुन्छ । धर्मशास्त्र बाइबलका लेखकहरूलाई उहाँले प्रेरित गर्नुभयो । येशूको जीवनकाल भरी उहाँका कामका लागि उहाँलाई उर्जा प्रदान गर्नुभयो । उहाँले नै मानिसको चेतनालाई जगाएर पापप्रति सजग गराई परमेश्वरतिर पश्चात्तापका लागि अगुवाइ गर्नुहुन्छ र उहाँको आह्वानलाई स्वीकार्न अपेक्षा गर्नुहुन्छ । उहाँले मानिसको जीवनमा परिवर्तन ल्याएर परमेश्वरको स्वरूपमा रूपान्तर गर्नुहुन्छ । परमपिता परमेश्वर र येशूले आफ्ना विश्वासीजनहरूका साथमा हरदम रहन पवित्र आत्मालाई खटाउनुभएको छ । उहाँले मण्डलीमा आत्मिक

वरदानहरू प्रवाह गर्नुहुन्छ । येशूका लागि गवाही हुन सामर्थ्य बनाउनुहुन्छ, बाइबलमा आधारित सबै सत्यपथमा हिँड्न अगुवाइ गर्नुहुन्छ ।

(उत्पत्ति १:१,२, १ शमूएल २३:२, भजन ५१:११, यशैया ६१:१, लूका १:३५, ४:१८, यूहन्ना १४:१६-१८, २६, १५:२६, १६:७-१३, प्रेरित १:८, ५:३, १०:३८, रोमी ५:५, १ कोरन्थी १२:७-११, २ कोरन्थी ३:१८, २ पत्रुस १:२१)।

६

सृष्टि

परमेश्वर यावत थोकका सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ र उहाँको सृष्टिको आधिकारिक र ऐतिहासिक वृत्तान्त पवित्र बाइबलमा प्रकट गरिएको छ । आधुनिक युगको ६ दिनमा स्वर्ग, पृथ्वी, समुद्र र त्यसमा भएका सबैथोक सृष्टि गर्नुभयो । अनि प्रथम हप्ताको पहिलो सातौँ दिनमा विश्राम लिनभयो । यसरी शवाथ दिनलाई उहाँको सृष्टिको चीरस्थायी सम्झनाको धरोहरको रूपमा परमेश्वरले स्थापना गर्नुभएको छ, किनभने उहाँले प्रथम ६ अक्षरस दिनहरूमा सबै सृष्टिका कामहरू सम्पन्न गर्नुभएको थियो । पवित्र शवाथ

दिन समावेश भएका दिनहरूलाई हामी आज पनि हप्ता भनेर सम्बोधन गर्दछौं। शबाथ दिन हप्ताको सातौँ दिन अर्थात् शनिवार पर्दछ। धर्मशास्त्र बाइबलले अरू कुनै दिन चाहे आइतबार नै किन नहोस् त्यसलाई शबाथ भनेर अनुमोदन गरिएको छैन। त्यसकारण बाइबल अनुसार चलन चाहने कोही पनि येशूभक्तले परमप्रभु परमेश्वर तथा येशू नै सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ भनेर स्वीकार गर्छ भने त्यसलाई साकार दिन हप्ताको सातौँ दिन अर्थात् शनिवारलाई मात्र पवित्र मानेर पालन गर्नुको विकल्प छैन। प्रथम नर र नारी परमेश्वरको स्वरूपमा सृष्टि गरिएकाले तिनीहरू सृष्टिका मुकुट मानिन्छन्। उनीहरूलाई पृथ्वीमा आधिपत्य जमाउन र सम्हाल्ने अभिभारा दिइएको थियो। जब सृष्टि सम्पन्न भयो तब परमेश्वरले त्यो अति उत्तम थियो भनेर उच्चारण गरी उहाँको महिमाको घोषणा गर्नुभएको थियो।

(उत्पत्ति १-२; ५; ११; प्रस्थान २०:८-११; भजन १९:१-६, ९, १०४; यशैया ४५:१२, १८; प्रेरित १७:२४, कलस्सी १:१६, हिब्रू १:२, ११:३ र प्रकाश १०:६, १४:७)।

परमेश्वरले आफ्नै स्वरूपमा नर र नारी सृष्टि गर्नुभएको थियो । उनीहरूमा आआफ्नै व्यक्तित्व थिए । उनीहरूलाई सोचन तथा विवेकको स्वतन्त्रता दिइएको थियो र कार्यसम्पादन गर्ने अधिकार र सामर्थ्यले सुसम्पन्न गराएका थिए । व्यक्तिगत स्वतन्त्रताले सुसज्जित भएर सृष्टि भए तापनि प्रत्येक मानिस शरीर, मस्तिष्क र आत्माको अविभाजित अङ्ग हो र जीवन, सास र यावत कुरामा परमेश्वरमा भर पर्नु पर्दछ । जब हाम्रा प्रथम मातापिताले परमेश्वरको आज्ञालाई, भङ्ग गरे तब तिनीहरू परमेश्वरमा भर पर्न अस्वीकार गरे र परमेश्वरले राख्नुभएको महान् तहबाट तल खसे । तिनीहरूका पापले गर्दा मानिसमा भएको परमेश्वरको स्वरूप अपभ्रंश भयो र ऊ मृत्युमा सहभागी हुन पुग्यो । तिनीहरूका वंश त्यस पतित स्वभावमा संलग्न हुनुप्यो र त्यसको परिणाम भोग्नुप्यो । मानिसहरू अनेक कमजोरीहरूसहित स्वभावले नै अधर्मी प्रवृत्ति लिएर जन्मेका हुन्छन् । तर परमेश्वरले संसारलाई येशूद्वारा आफूसँग मेलमिलाप गर्नुभएको छ र उहाँको आत्माद्वारा, खस्किएका नाशवान मानिसहरूलाई उनीहरूका सृष्टिकर्ताको स्वरूपमा येशूको कार्यले मानिसलाई पहिलेकै स्थानमा पुनर्बहाली गर्नसक्छ ।

वर्तमान नश्वर शरीर परमेश्वरको महिमाको निम्ति सृष्टि गरिएको हो। उहाँलाई प्रेम गर्न र एक आपसमा प्रेमाभाव राख्न र तिनीहरूको वातावरणको हेरचाह गर्न मानव प्राणीलाई सृष्टि गरिएको हो। येशूको पुनरागमनमा कहिल्यै नाश नहुने अवस्थामा मानिसलाई पुनर्जीवित पारिनेछ।

(उत्पत्ति १:२६-२८; २:७, १५;३; भजन ८:४-८; ५१:५,१०; ५८:३, यर्मिया १७:९, प्रेरित १७:२४-२८, रोमी ५:१२-१७, २ कोरन्थी ५:१९,२०; एफिसी २:३; १ थेस्सोलोनिकी ५:२३, १ यूहन्ना ३:४; ४:७,८,११,२०)।

त महान् मतभेद

सारा मानव आज, परमेश्वरको चरित्र, आज्ञाहरू र जगत्मा उहाँको सार्वभौमको विषयलाई लिएर भइरहेको येशू र शैतान बीचको महान् अन्तरद्वन्द्वको चपेटामा परेका छन्। यो द्वन्द्व स्वर्गबाट सुरु भएको हो किनकि सृष्टि गरिएको एक मूल स्वर्गदूतले आफूले पाएको स्वविवेकलाई दुरुपयोग गरी परमेश्वरसँग विद्रोह गर्‍यो र आफू परमेश्वरसरह हुने अधिकार खोज्यो जसले गर्दा स्वर्गमा युद्ध भयो। यसको फलस्वरूप उसलाई उसको पक्षमा लागेका एकतिहाइ

स्वर्गदूतहरूसहित स्वर्गबाट तल फ्याँकियो । ऊ जो शैतान भयो र उसले भर्खर सृष्टि गरेका आदम र हव्वालाई पापको खाल्डोमा राख्न सफल भयो । उसले विद्रोहको भावना गरेका कारण परमेश्वरको स्वरूपमा बनाइएको मानव स्वभाव अपभ्रंस भयो, सृष्टिको संरचना अस्तव्यस्त भयो, अनि आखिरमा विश्वव्यापी जलप्रलय निम्त्याउनु पऱ्यो जसको ऐतिहासिक वृतान्त उत्पत्ति १-११मा उल्लेख गरिएको छ । सारा जगत्का अगाडि यो संसार युद्धस्थलको रूपमा खडा भयो तर यसै स्थानबाट परमेश्वरको प्रेमको विजय भएको घोषणा पनि हुनेछ । यस बादविवादमा सहायता गर्न येशूले उहाँका निष्ठावान् जनहरूका निम्ति अगुवाइ गर्न, रक्षा गर्न, सम्भार गर्न र मुक्तिको पथमा हिँड्न पवित्र आत्मा र उहाँका वफादार देवदूतहरूलाई खटाउनुहुन्छ ।

(उत्पत्ति ३; ६-८; अय्यूब १:६-१२; यशैया १४:१२-१४; इजिकिएल २८:१२-१८; रोमी १:१९-३२; ३:४; ५:१२-२१; ८:१९-२२; १ कोरन्थी ४:९; हिब्रू १:१४; १ पत्रुस ५:८; २ पत्रुस ३:६ र प्रकाश १२:४-९)।

येशूको जीवनले परमेश्वरको इच्छा सिद्ध रूपमा पालन गरेको पाइन्छ । उहाँले भोग्नुभएका कष्ट, मृत्यु र पुनरुत्थान नै प्रायश्चित्तको विधिद्वारा मानिसको पाप हटाउने एक मात्र उपाय परमेश्वरको योजनाभित्र पर्दछ । सारा सृष्टिले सृष्टिकर्ता परमेश्वरको अनन्त र पवित्र प्रेमको विषयमा अभ्र राम्ररी बुझून् भनेर यो जोखिमपूर्ण प्रक्रिया उहाँले अपनाउनुभएका थिए । येशूको यस सिद्ध प्रायश्चित्तको विधि अर्थात् हाम्रो सट्टामा येशू बलि हुनुभएको कार्यले परमेश्वरको धार्मिक आज्ञा र उहाँको अनुग्रहपूर्ण सदासयी चरित्रलाई पुष्टि गर्दछ, किनकि यसले परमेश्वरको आज्ञा उल्लङ्घन गर्दा पापमा सहभागी हुन्छौं भनेर देखाउँछ, भने, परमेश्वरको प्रेमले क्षमा पाउन सक्दछौं भनेर स्पष्ट गर्दछ । येशूको मृत्युले उहाँ हाम्रो सट्टा मर्नुभएको र हाम्रो प्रायश्चित्त उहाँले गर्नुभएको देखाइएको छ । यो कार्यले हामीलाई परमेश्वरसँग मेलमिलाप गराउँदछ, र हाम्रो जीवनलाई रूपान्तरित गर्दछ । येशूको पुनरुत्थानले दुष्ट अधर्मीहरूको शक्तिमाथि विजय प्राप्त गरेको देखाउँछ, र जसले उहाँको प्रायश्चित्तको विधिलाई स्वीकार्दछ, त्यसले पनि अन्त्यमा पाप र मृत्युमाथि विजय प्राप्त गर्नेछ, भनेर आश्वासन दिलाउँदछ । यसले येशूको स्वामित्वको घोषणा

गर्दछ, जसको अगाडि सारा स्वर्गदूत र पृथ्वीका हरेक प्राणीले घुँडा टेक्नेछन् ।

(उत्पत्ति ३:१५; भजन २२:१; यशैया ५३;
यूहन्ना ३:१६; १४:३०; रोमी १:४;३:२५; ४:२५;
८:३,४; १ कोरन्थी १५:३,४,२०-२२; २ कोरन्थी
५:१४,१५, १९-२१; फिलिप्पी २:६-११; कलस्सी
२:१५; १ पत्रुस २:२१,२२; र १ यूहन्ना २:२;
४:१०)।

१०

मुक्तिको अनुभव

परमेश्वरको अनन्त तथा अटल प्रेम, दया र सदाशयताको कारण पापरहित येशूले हाम्रो पापको भार बोक्नुभयो मानौं कि उहाँ हाम्रो निम्ति पाप हुनुभयो अनि क्रुसमा मर्नुभयो जसले गर्दा उहाँको धार्मिक स्वभावमा नै हामी परमेश्वरको अगाडि धर्मी ठहरियौं । पवित्र आत्माको अगुवाइमा हामी अपूर्णताको अनुभव गर्दछौं, उहाँले हामीलाई हाम्रो पापप्रति बोद्धज्ञान गराउनुहुन्छ । अधर्मको खाल्डोमा पर्दा पश्चात्तापतिर डोच्याउनुहुन्छ र येशू नै हाम्रो बदलामा मर्नुभएको र उदाहरण हुनुभएको भनी देखाउनुहुन्छ, जसले हामीलाई येशूप्रतिको आस्था र विश्वासको साधनामा परिपक्व बनाउँछ । यो मुक्ति दिलाउने

आस्था परमेश्वरको वचनको शक्तिबाट प्राप्त हुन्छ र यो परमेश्वरको अनुग्रहको उपहार हो । येशूद्वारा हामी दोषमुक्त भएका छौं । परमेश्वरका सन्तान हुने हक पाएका छौं र पापको स्वामित्वबाट स्वतन्त्र भएका छौं । परमेश्वरको पवित्र आत्माद्वारा हामी नवजीवन पाउँछौं र पवित्र हुन्छौं । पवित्र आत्माले हाम्रो मनमस्तिष्कमा मनोक्रान्ति गराई नवीकरण गराउनुहुन्छ, परमेश्वरको प्रेमको आज्ञालाई (अर्थात् दश शील वा आज्ञाहरू) हाम्रो हृदयमा लेख्नुहुन्छ र हामीलाई पवित्र जीवन बिताउन शक्ति दिनुहुन्छ । उहाँमा नै रहिरह्यौं भने हामी उहाँको दैविक स्वभावमा सहभागी हुनेछौं र अहिले र न्यायको दिनमा मुक्तिको प्रत्याभूति पाउँछौं ।

(उत्पत्ति ३:१५, यशैया ४५:२२; ५३; यर्मिया ३१:३१-३४, इजिकिएल ३३:११; ३६:२५-२७; हबकुक २:४; मर्कस ९:२३, २४; यूहन्ना ३:३-८, १६:८; रोमी ३:२१-२६, ८:१-४, १४-१७, ५:६-१०, १०:१७, १२:२; २ कोरन्थी ५:१७-२१; गलाती १:४, ३:१३, १४, २६, ४:४-७, एफिसी २:४-१०, कलस्सी १:१३, १४; तितस ३:३-७; हिब्रू ८:७-१२; १ पत्रुस १:२३, २:२१, २२, २ पत्रुस १:३, ४ र प्रकाश १३:८)।

क्रूसमा आफ्नो मृत्युबाट पापका शक्तिहरूमाथि येशूले विजय प्राप्त गर्नुभयो । येशूले आफ्नो सांसारिक जीवनको सेवाकार्यको दौरानमा नै शैतानको दानवीय आत्मिक शक्तिलाई भङ्ग गर्नुभयो र तिनीहरूलाई आफ्नो अधिनमा राख्नुभयो र तिनीहरूको अन्तिम विनाशलाई निश्चित निष्कर्षमा पुऱ्याउनुभयो । यदि हामी येशूमा आनन्द, शान्ति र प्रेमपूर्वक निष्ठावान् भएर हिँड्यौं भने उहाँको विजयले हामी पनि शैतानका शक्तिहरूबाट विजय प्राप्त गर्न सक्दछौं किनभने शैतानले हामीलाई आफ्नो अधिनमा राख्न हरदम प्रयास गरिरहन्छ । पवित्र आत्मा हामीमा रहनुहुन्छ र त्यस अन्धकारको शक्तिसँग मुकाबिला गर्न शक्तिसम्पन्न गराउनुहुन्छ । यदि हामी येशूमा समर्पित जीवन बिताइरह्यौं भने विगतका पापको बोझबाट छुटकारा पाउन सक्दछौं । हामी अन्धकारमा होइन, दुष्टात्माको शक्तिको डरमा पनि होइन, न त अज्ञानतामा, न त बितेको जीवनको अधिनमा हुन्छौं । येशूमा नयाँ किसिमको स्वतन्त्रताको कारणले उहाँको चरित्रको अनुशरण गर्न हामीलाई बोलाइएको छ । दैनिक जीवनमा उहाँसँग प्रार्थनाद्वारा आदानप्रदान गर्न, परमेश्वरको वचनमा तल्लीन हुन, उहाँमाथि भरोसा राख्न, खुसीयालीसाथ उहाँको उपासना र भजन गाउन, मण्डलीमा परमेश्वरको बृहत्

कार्यका लागि सहभागी हुन हामीलाई चुनेर अवसर प्रदान गरिएको छ, भनी ठान्नुपर्दछ। जब हामी स्वेच्छाले प्रेमभाव राखेर अरूको सेवा गर्दछौं, उहाँको उद्धारको खाकाका लागि गवाही बन्दछौं, तब हामी उहाँको उपस्थितिको अनुभव गर्नेछौं र दैनिक जीवनमा आत्मिक जागृतिको अनुभव गर्नेछौं। तब हामी आत्मिक रूपमा जागरुक हुँदछौं।

(१ इतिहास २९:११; भजन १:१,२, २३:४, ७७:११, १२; मत्ती २०:२५-२८, २५:३१-४६; लूका १०:१७-२०, यूहन्ना २०:२१; रोमी ८:३८,३९; २ कोरन्थी ३:१७,१८; गलाती ५:२२-२५, एफिसी ५:१९,२०, ६:१२-१८, फिलिप्पी ३:७-१४; कलस्सी १:१३,१४, २:६,१४,१५; १ थेस्सोलोनिकी ५:१६-१८,२३; हिब्रू १०:२५, याकूब १:२७; २ पत्रुस २:९, ३:१८ र १ यूहन्ना ४:४)।

१२

मण्डली अर्थात् चर्च

येशू नै प्रभु र मुक्तिदाता हुनुहुन्छ भनेर स्वीकार गर्ने र उहाँमा आस्था राख्ने समुदायलाई मण्डली भनिन्छ। पुरानो करारका परमप्रभु परमेश्वरका जनहरूसँग भएका निष्ठालाई निरन्तरता दिँदै हामीलाई अलग हुन बोलाइएको

छ । सत्सङ्ग गर्न, आराधना तथा स्तूति गर्न, परमेश्वरको वचन सिक्न वा सिकाउन, प्रभुभोजमा सहभागी हुन, मावनकल्याणका लागि अग्रसर भइरहन र विश्वव्यापी रूपमा सुसमाचार फैलाउन चर्चलाई खटाइएको हो । चर्चको आधिकारिक स्रोत येशू हुनुहुन्छ, जो वचन देहधारी हुनुभएको थियो त्यो पवित्र धर्मशास्त्र बाइबल हो । बाइबल परमेश्वरको लिखित वचन हो । चर्च परमेश्वरको परिवार हो । परमेश्वरले त्यस चर्चका सन्तानलाई आफ्नै छोराछोरी भनेर अँगाल्नुहुन्छ । यसका सदस्यहरू नयाँ करारको आधारमा रहन्छन् । चर्च येशूको शरीर हो । यो येशूमा आस्था राख्नेहरूको समुदाय हो जसको शिर वा प्रमुख उहाँ नै हुनुहुन्छ । चर्च त्यो दुलही हो जसको निमित्त येशू मर्नुभयो ताकि उहाँले उनलाई शुद्ध र पवित्र बनाउन सकून् । जब उहाँ विजयोल्लाससाथ यस संसारमा फर्कनुहुन्छ, त्यसबेला एक महिमित, युगयुगसम्म आस्थावान भएको, उहाँको रगतले किनिएको, बेदाग र निष्कलङ्क साथै पवित्र र दोषरहित भएको त्यो चर्च आफैँलाई सुम्पनुहुनेछ ।

(उत्पत्ति १२:१-३; प्रस्थान १९-३-७; मत्ती

१६:१३-२०, १८:१८, २८:१९, २०; प्रेरित २:३८-१२, ७; ३८; १ कोरन्थी १:२, एफिसी १:२२, २३, २:१९-२२, ३:८-११, ५:२३-२७; कलस्सी १:१७, १८ र १ पत्रुस २:९)।

ती व्यक्तिहरू जसले सत्रूपमा येशूमाथि परमनिष्ठा राख्दछन्, तिनीहरू नै मिलेर विश्वव्यापी चर्च बन्दछ । तर जगत्को अन्तिम सँघारमा मानिसहरू विश्वव्यापी रूपमै परमेश्वरबाट भङ्किएर जाने प्रबल सम्भावना भएकोले त्यसबेला अवशिष्ट वा बचेखुचेका भ्रुण्डलाई आस्था र परमेश्वरका दशआज्ञाहरू पालन गर्न बोलाइएको हुन्छ । त्यस अवशेष चर्चले, येशूबाट नै मुक्ति पाइन्छ, भनेर घोषणा गर्दछ र उहाँको दोस्रो आगमनको सन्देशलाई फैलाउँदछ । यसका कामहरू प्रकाश १४ अध्यायमा उल्लेख गरिएका तीन स्वर्गदूतहरूको प्रतीकद्वारा घोषणा गरिएका हुन्छन् । स्वर्गमा न्यायको कामको थालनी र यस पृथ्वीमा पश्चात्ताप तथा सुधारका कार्यसँग उनीहरूको त्यो घोषणा गाँसिएको हुन्छ । हरेक येशूभक्तलाई यस विश्वव्यापी गवाहीको निम्ति व्यक्तिगत रूपमा सहभागी हुन आह्वान गरिएको छ ।

(दानिएल ७:९-१४; यशैया १:९, ११:११;
 यर्मिया २३:३; मीका २:१२; २ कोरन्थी ५:१०, १
 पत्रुस १:१६-१९, ४:१७, २ पत्रुस ३:१०-१४; यहूदा
 ३, १४; प्रकाश १२:१७, १४:६-१२ र १८:१-४)।

धेरै विश्वासीहरू मिलेर देहरूपी मण्डली बन्दछ, जसमा हरेक देश, भाषाभाषी, रङ्ग र जातिका मानिसहरूलाई आह्वान गरेर समावेश गरिएको छ। येशूमा हामी सबैजना नयाँ सृष्टि हौं, जसले गर्दा विभिन्न जातिहरू, संस्कृतिहरू, ज्ञान वा अज्ञानताहरू, राष्ट्रियता, धनी वा गरीब, नर वा नारी र ठूलासानो आदिले मण्डलीमा विभाजनको स्थान पाउने छैन। येशूमा हामी सबै समान छौं। त्यो समानता कुनै मानव हतियारले नभएर उहाँको मृत्युले गरेको हो। येशूको एकै आत्माले हामीलाई उहाँसँग र एकआपसको सत्सङ्गमा बाँधेको छ। विना पक्षपात र सङ्कोच सेवा लिनुदिनु हाम्रो धर्म हो। पवित्र बाइबलले प्रकट गरेको सत्यता अनुसार येशूद्वारा हामी एउटै विश्वास र आशाको सूत्रमा रहन्छौं, र एकजुट भएर सबैको अगाडि गवाही दिन फौलिन्छौं। यो ऐक्यवद्धता वा एकात्मताको स्रोत ती त्री-एक परमेश्वर हुनुहुन्छ, जसले हामीलाई उहाँका सन्तान हुन अङ्गिकार गर्नुभएको छ।

(भजन १३३:१; मत्ती २८:१९,२०; यूहन्ना १७:२०-२३, प्रेरित १७:२६,२७; रोमी १२:४,५; १ कोरन्थी १२:१२-१४; २ कोरन्थी ५:१६,१७; गलाती

३:२७-२९; एफिसी २:१३-१६, ४:३-६, ११-१६ र
कलस्सी ३:१०-१५)

१५

बप्तिस्मा

बप्तिस्माद्वारा येशूको मृत्यु र पुनरूत्थानमाथि विश्वास गरिएको ठहरिन्छ । पाप हाम्रो लागि मरिसकेको छ र येशूमा नयाँ जीवन पाएर त्यसमा प्रवेश गरेका छौं भनेर यसले प्रमाणित गर्दछ । यसरी हामी येशूलाई हाम्रो परमप्रभु र मुक्तिदाता मान्छौं, उहाँका जन हुनेछौं र मण्डलीका परिवारका सदस्य भएर उहाँको पथमा हिँड्छौं । हामी येशूमा एक भएका छौं, हाम्रा पापहरूबाट हामीले क्षमा पाएका छौं र उहाँको पवित्र आत्मालाई सत्कार गर्दछौं भनेर बप्तिस्माको प्रक्रियाले सङ्केत गर्दछ । यस प्रक्रियामा हामीलाई पानीमा चुर्लुम्म डुबाइन्छ । यसले हामी येशूमा आस्था राखेका छौं भनेर सार्वजनिक रूपमा देखाउँदछ । बप्तिस्मा लिने व्यक्तिले पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलले देखाएको बाटोलाई अँगाल्नेछु र यसको शिक्षादीक्षा अनुसार चल्नेछु भनेर सपथ खान्छु ।

(मत्ती २८:१९, २०; प्रेरित २:३८; १६:३०-३३, २२:१६; रोमी ६:१-६, गलाती ३:२७ र कलस्सी २:१२, १३)।

उल्लेखित मुर्तीको व्याख्या

छैठौं शताब्दीमा बेबिलोन अर्थात आधुनिक इराकका सम्राट नेबुकदनेजारले एक भव्य मुर्तीको सपना देखेका थिए । त्यस मुर्तीको वर्णन भविष्यवक्ता दानियलले सम्राट नेबुकदनेजारलाई चरणवद्ध रूपमा दिएको संक्षिप्त विवरण यस प्रकार छ ।

१. त्यस मुर्तीको शीर सुनको थियो, सम्राट नेबुकदनेजार जसको शासनकाल ई.पू. ६०५ देखि ५३९ सम्म थियो ।
२. राजा नेबुकदनेजार पछि आउने उनीभन्दा कमसल राज्यलाई चाँदीका छाती र पाखुराहरुको जुन मिड-पर्सियाको युग ई.पू. ५३९ देखि ३३१ सम्म थियो ।
३. डैलौटबाट बनिएको कम्मर र पेट, मिड-पर्सिया पछि अर्को राज्य महान् विश्व विजेता अलेक्जान्डरले नेतृत्व गरेको ग्रीक साम्राज्य ईसापूर्व ३३१ देखि १६८ सम्म चलेको थियो ।

४. मुर्तीको चौथो अङ्ग फलामले बनेको खुट्टाहरुको प्रतिक रोमी सम्राज्य ई.पू. १६८ देखि ईस्वी संम्वत ४७६ सम्म चलेको थियो ।
५. पाइताला र त्यसका औँलाहरुचाहिँ फलाम र माटोले मिसेका थिए (दानियल २:३३) रोमी साम्रज्यको पतनपछि जसरी फलाम र माटो मिल्दैन त्यसरी नै विश्वका देशहरु अब कुनै सम्राट वा निकायले एकत्रित पार्न सक्दैन भनेर ती पाइताला र औँलाहरुले देखाउँछन् (दानियल २:४०-४२) त्यसपछि ठूलो पट्टर आकाशबाट आएर त्यस मुर्ती ढालेर विशाल भएर यस संसारलाई ढाकेका थिए । परमेश्वरले आफ्नो राज्यको पुर्नस्थापना गर्ने कार्यलाई त्यसले देखाउँदछ (दानियल २:४४-४५) । यो येशूको दोस्रो आगमनमा सम्पन्न हुनेछ ।

प्रभु येशूमा हाम्रो आस्था देखाउन, उहाँनै हाम्रा प्रभु र मुक्तिदाता हुनुहुन्छ भनेर सार्वजनिक रूपमा प्रकट गर्न प्रभुभोजको आयोजना यस चर्चमा गरिन्छ । जब प्रभुभोजमा विश्वासीहरू सहभागी हुन्छन्, त्यसवेला लिइने रोटी प्रभुको शरीर र अङ्कुरको रातो रस उहाँको रगत हो भनेर तिनीहरूलाई प्रतीकका रूपमा हामी लिन्छौं । येशू हाम्रो साथमा तत्काल उपस्थित हुनुहुन्छ र उहाँका जनहरूलाई उहाँले सामर्थवान् बनाउनुहुन्छ भनेर यस प्रभुभोजको विधिले अनभूति दिन्छ । जब हामी यस विधिमा सहभागी हुन्छौं तब हामीले उहाँको पुनरागमन नहुन्जेल उहाँको मृत्युको घोषणा हर्षसाथ गरिरहेका हुन्छौं । आत्मालोचना, पश्चात्ताप र भूल स्वीकारलाई समावेश गरी प्रभुभोजको लागि विश्वासीहरू तयार हुन्छन् । हाम्रा स्वामीले यो विधिमा एकआपसको गोडा पनि धुन निर्देशन दिनुभएको छ । यसले एकआपसमा येशूको जस्तै विनम्रताको गुणले सेवा गर्नुपर्दछ भनेर देखाउँदछ, र साथै प्रेमले ओतप्रोत भएर हृदयलाई एकताको सूत्रमा बाँध्न हामीले नवजीवन पाएका हौं भनेर यस विधिले प्रदर्शन गर्दछ । येशूमा कोही पनि सानाठूला छैनन्, सबैजना समान छन्, एकले अर्कालाई सम्मान गर्नुपर्दछ र एकआपसमा मनमुटाव छैन भनेर यस प्रभुभोजको विधिले देखाउने

प्रत्यक्ष प्रमाण हो । यस चर्चमा येशूलाई विश्वास गर्ने जोसुकैलाई पनि प्रभुभोजमा सरिक हुन खुल्ला गरिएको छ । प्रभु भोजको अधि एस.डि.ए. चर्चले एक आपसको खुट्टा धुने विधिको चलनलाई येशूको आज्ञा अनुसार निरन्तरता दिएको छ ।

(मत्ती २६:१७-३०; यूहन्ना ६:४८-६३, १३:१-१७; १ कोरन्थी १०:१६,१७, ११:२३-३० र प्रकाश ३:२०)।

१७

आत्मिक वरदान र सेवाकार्य

परमेश्वरले सबै युगमा उहाँको चर्चका हरेक विश्वासीहरूलाई आत्मिक वरदान दिनुभएको छ । चर्चको साभा हितको लागि, प्रेमपूर्वक सेवाकार्य गर्न र मानवकल्याणका लागि उपयोग गर्न ती आत्मिक वरदानहरू विश्वासीहरूलाई दिइएका हुन् । चर्चका हरेक सदस्यहरूलाई परमेश्वरको इच्छा अनुसार पवित्र आत्माले ती वरदानहरू वितरण गर्नुभएको छ । परमेश्वरले खटाउनुभएको लक्ष्यको परिपूर्ति गर्न चर्चको आवश्यकता अनुसार ती विविध वरदानहरू येशूभक्तहरूलाई प्रदान गरिएका छन् जसले गर्दा तिनीहरू सेवाकार्य गर्न सबै किसिमका दक्ष वा कलाहरूमा निपुण होऊन् । धर्मशास्त्र बाइबल अनुसार ती वरदानहरू विभिन्न प्रकारका छन् : जस्तै विश्वासमा मजबुत हुन, रोग निको पार्ने गुण, भविष्यवाणी बोल्ने अवसर, सुसमाचार

प्रचार गर्ने दक्षता, शिक्षादीक्षा दिने कला, कुशल प्रशासक हुने ज्ञान, मेलमिलाप गराउन सक्ने प्रतिभा, करुणामयी वा सदासयता देखाउन सक्ने आचरण, प्रभु र अरूको सेवाकार्यका लागि त्यागी बन्न सक्ने हृदय र अरूको हितको लागि परोपकार देखाउन र उत्साह प्रदान गर्न सक्ने वरदान हुन् । पास्टर भएर सेवाकार्य गर्न, प्रचार गर्न, प्रेरित हुन र शिक्षादीक्षा दिने कार्यहरू सम्पन्न गर्न कतिपय सदस्यहरूलाई परमेश्वरले आह्वान गर्नुभएको हुन्छ, र त्यस आह्वानलाई स्वीकार गर्नेहरूलाई मात्र उहाँले पवित्र आत्माद्वारा गुणयुक्त बनाउनुहुन्छ । चर्चले ती सदस्यहरूका प्रतिभालाई मान्यता दिएको हुन्छ, ताकि तिनीहरू सेवाकार्य गर्न चर्चलाई आत्मिक उत्थानमा अग्रसर बनाउन र सदस्यहरूलाई परिपक्व बनाउन, उहाँप्रति आस्थामा र परमेश्वरको ज्ञानमा ऐक्यवद्धता बनाउन अगाडि बढून् । जब चर्चका सदस्यहरूले परमेश्वरले दिनुभएको आग्रह अनुसार ती आत्मिक वरदानहरूलाई इमान्दारीपूर्वक प्रयोग गर्दछन् तब विभिन्न भूठाशिक्षा वा दर्शनहरूबाट चर्चलाई सुरक्षित राख्दछन्, परमेश्वरले दिनुहुने विश्वासीहरूको बृद्धिलाई सम्बर्द्धन गर्दछन् र आस्था र त्यसबाट प्रेमको संरचनाको निर्माण हुन्छ ।

(प्रेरित ६:१-७, रोमी १२:४-८, १ कोरन्थी १२:७-११, २७, २८; एफिसी ४:८, ११-१६, १ तिमोथी ३:१-१४ र १ पत्रुस ४:१०, ११)।

पवित्र आत्माको एउटा वरदान भविष्यवाणी बोल्न सक्ने क्षमता हो । यो अन्तिम अवशेष मण्डलीको चिनारी हो र यो वरदान एलेन जी ह्वाइटलाई प्राप्त भएको थियो भन्ने एडभेन्टिस्ट मण्डलीले दावी गर्दछ । परमेश्वरका सन्देशवाहकका हैसियतले उनका लेखहरू निरन्तर रूपमा सत्यतिर डोच्याउने आधिकारिक स्रोतहरू हुन् । उनका लेखहरू मण्डलीलाई सान्त्वना दिन, अगुवाइ गर्न, निर्देशन दिन र बाटो विराएकाहरूलाई परमेश्वरतिर ढल्काउन उपयोग गरिरहन्छन् । सबै शिक्षादीक्षाहरू र मानिसको व्यक्तिगत अनुभवलाई जोख्ने मापदण्ड धर्मशास्त्र बाइबल नै हो भनेर उनका लेखहरूले स्पष्ट रूपमा औल्याउँछन् । एलेन जी ह्वाइटका आफ्नै शब्दहरूमा उनका लेखहरू बाइबलको सट्टामा होइन महान् ज्योति पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलतिर डोच्याउने सानो ज्योति मात्र हुन् । त्यसकारण सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चले उनका सामाग्रीहरूलाई बाइबलको तहमा राख्दैन । तर उनका प्रेरणादायी लेखहरूको अध्यापन गर्दा हरेक विश्वासीहरू येशूको नजिक आउन अग्रज भूमिका खेल्दछन् भनेर सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टहरू दावी गर्दछन् ।

(गन्ती १२:६; २ इतिहास २०:२०; आमोस ३:७; योयल २:१४-२१; २ तिमोथी ३:१६, १७, हिब्रू १:१-३; प्रकाश १२:१७, १९:१० र २२:८, ९)।

१९

परमेश्वरको आज्ञा

परमेश्वरका महान् सिद्धान्तहरू, दश आज्ञाहरूमा समावेश गरिएका छन् र येशूले आफ्नो जीवनमा त्यसलाई पालन गर्नुभएको थियो भनेर खुलस्त रूपमा बाइबलमा भल्काएको पाइन्छ । ती दश शीलहरूले परमेश्वरको प्रेम, सदिच्छा, मानवका लागि आचारसंहिता र एकआपसमा कसरी सम्बन्ध राख्नुपर्दछ भनेर देखाउँदछन् । सृष्टिको सुरुदेखि सबै युगहरूमा सबै मानिसले यी आज्ञाहरू पालन गर्नु भनेर परमेश्वरले अपेक्षा गर्नुभएको छ । यी कुनै विधान र निश्चित जातिका लागि नभएर सदाका लागि र सबैले पालन गर्नुपर्ने सूत्रहरू हुन् । परमेश्वरका यी नैतिक आदेशहरू उहाँले आफ्ना मानिसहरूसँग गर्नुभएको करार हुन र यी नै परमेश्वरको न्यायको मापदण्ड हुन् । पवित्र आत्माको माध्यमबाट ती दश आज्ञाहरूले मानिसको पापलाई औँल्याउँछन् र मुक्तिदाताको आवश्यकतालाई महसुस गराउँछन् । मुक्ति भनेको परमेश्वरको अनुग्रहलेमात्र प्राप्त हुन्छ, तर उहाँका यी आज्ञाहरू पालन गर्नु भनेकै पापबाट

स्वतन्त्र भएको देखाउनु हो । परमेश्वरका यी आज्ञाहरूलाई पालन गर्दा इसाई चरित्रको विकास हुन्छ, र यसको फलस्वरूप आफूलाई हित भएको आभास हुन्छ । हामीले परमेश्वरलाई सारा हृदयले प्रेम गरेका छौं भनेर यसको पालनाले देखाउँछ, र सबै मानिसप्रति हाम्रो सरोकार कसरी राख्छ, भनेर यी आज्ञाहरूका निर्देशनको पालनाले प्रमाणित गर्दछ । प्रभु येशूले हाम्रो जीवनलाई परिवर्तन गर्नुभएको छ, भनेर प्रदर्शन गर्ने नै विश्वासद्वारा आज्ञापालनले देखाउँछ । यसले गर्दा येशूको गवाही दिन हामी मजबुत हुन्छौं ।

(प्रस्थान २०:१-१७; व्यवस्था २८:१-१४;

भजन १९:७-१४, ४०:७,८, मत्ती ५:१७-२०, २२:३६-४०, यूहन्ना १४:१५, १५:७-१०; रोमी ८:३,४; एफिसी २:८-१०; हिब्रू ८:८-१०, १ यूहन्ना २:३,५:३; प्रकाश १२:१७ र १४:१२)।

२०

शबाथ वा विश्रामबार

हितकारी सृष्टिकर्ताले ६ दिनको सृष्टिको कार्य सम्पन्न गरिसक्नुभएपछि सातौं दिनमा विश्राम लिनुभयो र सबै मानिसका निम्ति यस दिनलाई सृष्टिको कीर्ति-स्तम्भको रूपमा स्थापना गर्नुभयो । अपरिवर्तनीय चौथो आज्ञाले सातौं दिनमा (विश्वव्यापी शनिवार) मानिसहरूले विश्राम

गरून् भनेर परमेश्वरले अपेक्षा गर्नुहुन्छ । ६ दिनमा गर्ने सम्पूर्ण व्यवसायबाट यस दिन विश्राम लिनुपर्दछ, परमेश्वरको आराधना गर्नुपर्दछ र शबाथको प्रभु, येशूको अनुकरणीय उदाहरणलाई आत्मसात् गर्दै सेवाकार्यमा तल्लीन हुनुपर्दछ । शबाथ दिनलाई कसरी पालन गर्ने भनेर उहाँले आफ्ना शिक्षादीक्षा र व्यवहारले देखाउनुभएको छ । परमेश्वर र एकआपसमा हर्षोल्लाससँग सम्पर्क राख्ने दिन शबाथ हो । यस दिनमा काम नगर्नु भन्ने निर्देशनले हामी हाम्रो कामद्वारा होइन तर येशूद्वारा मुक्ति पाउँछौं भनेर देखाउँछ । यस दिनले येशूले नै हामीलाई पवित्र तुल्याउनुहुन्छ भनेर सङ्केत गर्दछ र उहाँमा हामी समर्पित छौं भनेर देखाउँछ । हाम्रो अनन्त भविष्य, सृष्टिकर्ता परमेश्वरको राज्यमा हुन्छ भन्ने आभास् दिने नै शबाथ दिन हो । परमेश्वर र उहाँका जनहरूका बीचमा भएको अनन्तको करारको सङ्केत चीरस्मरणीय रूपमा शबाथले देखाउँछ । उहाँको पवित्र समय अर्थात् शुक्रवार घाम अस्ताएदेखि शनिवार घाम नअस्ताएसम्म आनन्दसाथ मनाउनु पर्दछ । यस दिनलाई परमेश्वरको सृजनात्मक र उद्धार गर्ने कामको उत्सवको रूपमा मनाउनु पर्दछ ।

(उत्पत्ति २:१-३; प्रस्थान २०:८-११; ३१:१३-१७, लैव्य २३:३२, व्यवस्था ५:१२-१५, यशैय ५६:५, ६, ५८:१३, १४; इजिकियल २०:१२, २०; मत्ती

१२:१-१२; मर्कस १:३२, लूका ४:१६ र हिब्रू ४:१-११११

२१

परमेश्वरको कुशल भण्डारे

हामी परमेश्वरका भण्डारे वा स्टुवार्ड हौं । उहाँले समय, अवसरहरु, प्रतिभाहरु, भौतिक साधनहरु र पृथ्वीका आशीष र यसका विभिन्न स्रोतहरुलाई हाम्रो जिम्मामा छोड्नुभएको छ । तिनीहरुलाई उचित रूपमा परिचालन गरेर उहाँले दिनुभएको उत्तरदायित्वलाई बहन गर्नुपर्दछ । निष्ठापूर्वक परमेश्वरको र हाम्रा बन्धुहरुको सेवा गरेर हामी उहाँका हौं भनेर देखाउँदछौं । हाम्रो दशांश र भेटीले सुसमाचार प्रचार गर्न र मण्डलीको उत्थानका लागि उपयोग गर्ने भएकोले परमेश्वरले दिनुभएका यी आशीषहरु उहाँलाई फर्काउनु हरेक विश्वासीको दायित्व हो । प्रेमको सम्बर्द्धन गर्न, स्वार्थमाथि विजय प्राप्त गर्न र लोभको दाशत्वबाट छुटकारा पाउन हामीलाई परमेश्वरले आर्थिक तथा अरु भौतिक स्रोतहरुलाई सुव्यवस्थित ढङ्गले परिचालन गर्न निर्देशन दिनुभएको छ । यसको पालना गर्नु हाम्रो अवसर हो । यसले हाम्रो जीवनको प्रभु परमेश्वर नै हुनुहुन्छ भनेर स्वीकार गरेको प्रमाण दिन्छ । परमेश्वरको कुशल तथा इमान्दार भण्डारेले अरुको हित सोच्दा हर्षले विभोर हुने अवसर पाउँदछ ।

(उत्पत्ति १:२६-२८, २:१५, १ इतिहास २९:१४,
हागौ १:३-११, मलाकी ३:८-१२, १ कोरन्थी ९:९-१४, मत्ति
२३:२३, २ कोरन्थी ८:१-१५, रोमी १५:२६, २७)

२२

इसाई वा येशुभक्तको आचरण

हामीलाई परमेश्वरभक्त र धर्मी हुन बोलाइएको छ । यसको मतलब हामीले हाम्रो सोचाइमा, भावनामा र हरेक क्रियाकलापमा स्वर्गीय नीतिनियमसँग तालमेल गरी त्यसको प्रतिबिम्ब गर्नुपर्दछ । हाम्रो चरित्रमा पवित्र आत्माद्वारा नवजीवन प्रदान गरिएको छ भनेर दर्शाउन येशुको शुद्धता, स्वास्थ्य, शान्ति र आनन्द जगाउने क्रियाकलापमा मात्र हामी सहभागी हुन्छौं । यसको अर्थ हामीले अपनाउने मनोरञ्जन र उत्सवहरु उत्कृष्ट इसाई प्रभाव र शोभाको हुनुपर्दछ । सामाजिक भिन्नताहरुलाई स्वीकार गर्दै हाम्रा पहिरन साधारण, सरल र सफा हुनुपर्दछ । यसले हाम्रो सत्य सौन्दर्य भनेको हाम्रो तडकभडक आकर्षक लुगामा होइन बरु आन्तरिक शहनशील, शान्त स्वभाव, नम्र र भद्र ननाशिने गहना लगाएर प्रदर्शन गर्नु हो भनेर देखाउँछ । यसको अर्थ हाम्रो शरीर पवित्र आत्माको मन्दिर भएको कारणले यसलाई बुद्धिमतापूर्वक हिफाजत गर्नु पनि हो । शारीरिक चाहना अनुसार प्रशस्त व्यायाम गरेर सकेसम्म अत्यन्त स्वस्थकर भोजन खाएर यस

परमेश्वरको मन्दिररूपी शरीरलाई जतन गर्नुपर्दछ । बाइबलमा देखाइएका सबै अशुद्ध खानेकुराहरु त्याग्नुपर्दछ । धुम्रपान, मद्यपान, खैनी, सूती र लागुऔषधि वा लठ्ठ पारी शरीरलाई हानी गर्ने पदार्थहरुबाट अलग हुनुपर्दछ । बरु हाम्रो विचार र शरीरलाई त्यस कार्यमा संलग्न गराउनु पर्दछ जसले येशूको अनुशासनमा रहन उत्साहित गर्दछ, जसको फलस्वरूप हाम्रो इच्छालाई केवल पूर्ण स्वास्थ्यमय, आनन्द र हितकारी हुनुमा मात्र तल्लिन गराउँछ ।

(उत्पत्ति ७:२; प्रस्थान २०:१५; लैव्य ११:१-४७; भजन १०६:३; रोमी १२:१,२; १ कोरन्थी ६:१९,२०, १०:३१; २ कोरन्थी ६:१४-७:१, १०:५; एफिसी ५:१-२१; फिलिप्पीहरूलाई २:४, ४:८, १ तिमोथी २:९,१०; तितस २:११,१२; १ पत्रुस ३:१-४, १ यूहन्ना २:६ र ३ यूहन्ना २)।

२३

येशूमत्तको पारिवारिक जीवन

दाम्पत्य जीवन परमेश्वरले अदनको बगैँचामा स्थापना गर्नुभएको थियो र येशूले त्यसप्रति दृढतापूर्वक समर्थन जनाउनुभएको थियो । यो, जीवनभर स्त्री र पुरुषबीच प्रेममा एक भएर एक अर्कालाई साथ दिन परमेश्वरले स्थापना गर्नुभएको प्रथा हो । इसाई विश्वासीका

लागि वैवाहिक वचनबद्धतामा रहने परमेश्वर तथा पति र पत्नीबीचको सम्भौता हो । यो दाम्पत्य जीवन यस्ता पुरूष तथा स्त्रीका बीचमा हुनुपर्दछ, जसको आस्था समान छ । यसले येशू र उहाँको चर्चको बीचमा रहेको प्रेम, पवित्रता, निकटता र स्थायित्वलाई प्रतिबिम्ब गर्दछ । पारपाचुकेको हकमा येशूले यसो भन्नुभएको छ, “परपुरूष वा परस्त्री गमनको कारण बाहेक अरू कारणबाट सम्बन्ध विच्छेद गरेर अर्कोसँग वैवाहिक सम्बन्ध राख्छ भने त्यस स्त्री वा पुरूषले व्यभिचार गरेको ठहर्छ ।” कतिपय दाम्पत्य जीवन परमेश्वरले अज्ञानताबाट आदर्शमा चलन असफल भएको हामीले स्वीकार्नु पर्दछ । तर त्यो दम्पति जो प्रभु येशूप्रति वचनबद्ध र प्रतिबद्ध भएर चल्दछ, त्यसमा प्रभुले अनुग्रह प्रवाह गर्नुहुन्छ, जसले गर्दा श्रीमान् र श्रीमतीका बीच एकरूपता र मेलमिलापका लक्षणहरूले स्थायित्व पाउँदछन् । पवित्र आत्माको अगुवाइमा र कुशल चर्चको सम्बर्द्धनमा येशूभक्तको दाम्पत्य जीवनले यस संसारमा सानो स्वर्गको प्रतिबिम्ब गर्नसक्दछ । परमेश्वरले नै परिवारलाई आशीष दिनुहुन्छ, र उहाँको चाहना हो, श्रीमान् र श्रीमती बीच अस्वस्थ्य प्रतिस्पर्धा नभएर एकआपसमा परिपूरक भएर जीवनको पूर्ण परिपक्वतामा बढ्दै जाऊन् । आफ्ना सन्तानहरूलाई परमेश्वरप्रति श्रद्धाको आभास् दिएर हुर्काउनु प्रत्येक आमाबुबाको धर्म तथा कर्तव्य हो । आमाबुबाले आफ्ना सन्ततिलाई परमेश्वरप्रति प्रेम र उहाँको आज्ञा

पालन गर्न सिकाउनु पर्दछ । आजको संसारमा बालबालिकाहरूले अनुशरण गर्नुपर्ने कुनै सकारात्मक वीरहरू वा आदर्श व्यक्तिहरूको अभावमा आमाबाबु नै उनीहरूका लागि आदर्श नमूना हुन् । आफ्नै अनुकरणीय उदाहरणद्वारा, प्रभु येशू प्रेमिलो, हितैषी र अनुशासनप्रिय हुनुहुन्छ भनेर उनीहरूलाई सिकाउनु पर्दछ । येशू प्रेमिलो, मृदु भाषी र मायालु प्रभु हुनुहुन्छ जसले आफ्ना विश्वासीहरू उहाँको शरीर रूपी परिवारका अङ्ग होऊन् भनी चाहना गर्नुहुन्छ । यो प्रत्याभूति आमाबाबुको उदाहरण र कोमल वचनले मात्र छोराछोरीहरूले पाउन सक्दछन् । आफ्ना सन्ततिहरूका बीचमा प्रेभभावमा समर्पित हुनु, सम्बर्द्धन प्रवर्द्धनको निम्ति मात्र अथक प्रयासमा जुट्नु र सामिप्यताको सूत्रमा तल्लीन हुनु नै अन्तिम सुसमाचारमा प्रतिबद्धता देखाएका परिवारका कर्णचिन्ह वा विशेष लक्षण हुन् ।

(उत्पत्ति २:१८-२५; प्रस्थान २०:१२, व्यवस्था ६:५-९; हितोपदेश २२:६; मलाकी ४:५,६; मत्ती ५:३१,३२, १९:३-९,१२, मर्कूस १०:११,१२; यूहन्ना २:१-११, १ कोरन्थी ७:७,१०,११; २ कोरन्थी ६:१४; एफिसी ५:२१-३३ र ६:१-४)।

स्वर्गमा पवित्र स्थान छ जुन मानिसले बनाएको होइन तर परमेश्वर आफैँले स्थापना गर्नुभएको वास्तविक बासस्थान हो । त्यस पवित्र स्थानमा रहेर येशूले हरेक विश्वासीका लागि अर्पण गर्नुभएको क्रूसको बलिदानको फाइदा प्रदान गर्न उहाँले सक्रिय सेवामूलक भूमिका सम्पन्न गरिरहनुभएको छ । हाम्रा महान् मूल पुरोहितको कामको शुभारम्भ येशू पुनरूत्थान भएपछि जब उहाँ स्वर्गमा जानुभयो त्यसबेला सुरु भएको थियो । परमेश्वर र हाम्रा बीचमा उहाँ सहजकर्ता भएर रहनुभएको छ । दानियल भविष्यवक्ताको भविष्यवाणी अनुसार २३०० दिनको भविष्यवाणी सन् १८४४ मा अन्त्य भएको थियो । त्यस समय येशू पवित्रस्थानबाट महापवित्र स्थानमा पसेर हाम्रो निम्ति अन्तिम प्रायश्चित्तको विधि सुरु गर्नुभएको थियो । यस कार्यको उद्देश्य, मानिसहरूको जीवनलाई छानविन गरेर न्याय दिलाउनु हो । यो कार्यले विनाशकारीताको अन्तिम शक्तिलाई अन्त्य गर्दछ । प्राचीन यहूदीहरूले पवित्र मन्दिरमा विभिन्न बलिप्रथाद्वारा मानिसहरूको प्रायश्चित्तको विधि सम्पन्न गर्दथे । तर वर्षको एकदिन मूल पुजारीले सारा इस्रायलीजनका निम्ति बलि दिइएको पशुको रगत लिएर मन्दिरको महापवित्र स्थानमा गई त्यस रगतलाई पर्दा र पवित्र सन्दुकका विभिन्न

भागहरूमा छर्कन्थे । यस पुनित कार्यलाई मन्दिरको शुद्धीकरण गरिएको अर्थात् वार्षिक प्रायश्चित्त कार्य सम्पन्न भएको भनेर भनिन्छ । तर स्वर्गमा रहेको वास्तविक महापवित्र स्थान येशूको सिद्ध बलिको रगतले मात्र शुद्ध हुन्छ । येशूमा मृत्यु हुनेहरूको न्यायिक छानविन गरेर न्याय दिलाउनुको अर्थ जगत्का सारा जीवहरू र शैतानको पासोमा नपरेका स्वर्गदूतहरूलाई परमेश्वर न्यायी, प्रेमिलो, धर्मपरायण, स्नेही र असल हुनुहुन्छ भनी छर्लङ्ग गर्नु हो र यसले येशूमा मर्नेहरू प्रथम पुनरूत्थानमा सहभागी हुन पाउँछन् भनेर फैसला गर्दछ । ती येशूभक्तहरू जो प्रभु येशूमा जीवित सम्बन्ध राखिरहन्छन्, परमेश्वरका आज्ञाहरूलाई शिरोपर गरी पालन गर्दछन् र येशूको विश्वासमा रहन्छन्, र उहाँमा नै नयाँ जीवनमा रूपान्तरित भएर जीउँदछन् भने उहाँको अनन्त राज्यमा पसेर मोक्षको जीवनलाई उपभोग गर्न तयार हुन्छन् भनेर येशूको न्यायिक छानविनको कामले प्रकट गर्दछ । जो मानिसहरू येशूमा विश्वास गर्दछन्, तिनीहरू मोक्षको भागी हन्छ, भनेर यस न्यायिक छानविनले परमेश्वर न्यायी हुनुहुन्छ भनेर पुष्टि गर्दछ । जो मानिस परमेश्वरमा मात्र बफादार भएर बस्दछ, ऊ परमेश्वरको राज्यमा पस्न योग्यको हुन्छ भनेर यस न्यायिक छानविनको कार्यले घोषणा गर्दछ । जब येशूको यस छानविनको कार्य पूर्णरूपमा सम्पन्न हुनेछ तब मानव इतिहासको अन्त्य हुनेछ, र मानिसहरूले मोक्षको निम्ति

दोस्रो अवसर पाउनेछैनन् । यसले येशूको दोस्रो महिमित आगमनलाई निम्त्याउेछ ।

(लैब्य १६; गन्ती १४:३४; इजकिएल ४:६;
दानिएल ७:९-२७, ८:१३,१४, ९:२४-२७; हिब्रू
१:३,२:१६,१७, ४:१४-१६, ८:१-५, ९:११-२८,
१०:१९-२२, प्रकाश ८:३-५, ११:१९, १४:६-७,
२०:१२,१४:१२, र २२:११,१२)।

२५

येशूको दोस्रो आगमन

येशूको पुनर्आगमन चर्चको निम्ति परमानन्द दिने महान् प्रतीक्षाको पुनित आशा हो । यो नै सुसमाचारको चरमसीमा हो । उहाँको आगमन अदृष्य नभएर अक्षरस, व्यक्तिविशेषको रूपमा सारा संसारले प्रत्यक्ष रूपमा देख्ने गरी हुनेछ । जब उहाँ महिमामा फर्कनुहुनेछ तब मरेका धर्मीजनहरूको पुनरुत्थान हुनेछ र जीवित धर्मीहरूसँग नै रूपान्तर वा नयाँ जीवनमा परिवर्तित भएर गौरवसाथ स्वर्गमा लगिनेछन् । तर अधर्मी र पापको मोहमा आनन्द लिनेहरू चाहिँ मर्नेछन् । बाइबलमा दिइएका सबै भविष्यवाणीहरू पूरा हुन लागेको वर्तमान सन्दर्भमा र वर्तमान संसारको दुरावस्थाले येशूको आगमन संघारमै छ, भनी देखाउँछ । उहाँको दोस्रो आगमन भएन भने हाम्रो

विश्वासको औचित्य हुँदैन । बाइबलमा कुनै पनि स्थानमा येशूको आगमनको ठीक समय तोकिएको छैन, त्यसकारण हरेक येशूभक्तलाई उहाँको आगमनको लागि हरदम तयार भएर बस्न येशू आफैँ र उहाँका प्रेरित चेलाहरूले अह्वान गर्दछन् ।

(मत्ती २४; मर्कुस १३; लूका २१; यूहन्ना १४:१-३, प्रेरित १:९-११; १ कोरन्थी १५:५१-५४; १ थेस्सोलोनिकी ४:१३-१८, ५:१-६; २ थेस्सोलोनिकी १:७-१०, २:८; २ तिमोथी ३:१-५, तितस २:१३, हिब्रू ९:२८, प्रकाश १:७, १४:१४-२० र १९:११-२१)।

२६

मृत्यु र पुनरुत्थान

पापको ज्याला मृत्यु हो । परमेश्वर मात्र अमर हुनुहुन्छ र उहाँले मात्र मुक्ति पाएकाहरूलाई अनन्त जीवन दिन सक्नुहुन्छ । जबसम्म येशूको आगमनमा पुनरुत्थान हुँदैन तबसम्म मानिसको मृत्यु अचेत अवस्थामा चीरनिन्द्रामा नै रहन्छ र चेतना सुषुप्त अवस्थामा रहेकोले त्यसको आत्मा जिउँदो छ र ऊ भूतप्रेत भयो जस्ता धारणाहरूको बाइबलमा कुनै स्थान छैन । जब महिमामा प्रभु येशू दोस्रो पटक स्वर्गबाट यस धर्तीमा आउनुहुनेछ तब त्यसबेला पुनरुत्थान गरिएका धर्मीजनहरू र जीवित

धर्मीजनहरू स्वर्गीय वैभवी रूपमा बदलिनेछन् र आकाशमा उहाँसँग भेट्न उडेर जानेछन् । येशूको पुनरागमनको एकहजार वर्षपछि अधर्मी तथा दुष्टहरूको पुनरूत्थान हुनेछ ।

(अय्युब १९:२५-२७; भजन १४६:३,४; उपदेशक ९:५,६,१०; दानिएल १२:२,१३; यशैया २५:८; यूहन्ना ५:२८,२९, ११:११-१४; रोमी ६:२३; रोमी १६; १ कोरन्थी १५:५१-५४; कलस्सी ३:४; १ थेस्सोलोनिनिकी ४:१३-१७; १ तिमोथी ६:१५ र प्रकाश २०:१-१०)।

२७

सहस्र वा एकहजार वर्ष र पापको अन्त्य

प्रथम र दोस्रो पुनरूत्थानको बीचमा विश्वासी सन्तहरू एकहजार वर्षसम्म स्वर्गमा येशूसँग रजाई गर्नेछन् । यसलाई सहस्रवर्ष भनिनेछ । यस एकहजार वर्षको दौरानमा दुष्टहरूको न्याय निसाफ हुनेछ, र तिनीहरूको फैसला गरिनेछ । संसार पूर्णरूपमा उजाड हुनेछ, र त्यहाँ कुनै पनि प्रकारको जीवजीवात हुनेछैन तर शैतान र उसका पतित दूतहरू मात्र हुनेछन् । यस सहस्रवर्षपछि, येशू खीष्ट, उहाँका सन्तहरू र पवित्र शहर सहित स्वर्गबाट यस धर्तीमा अवतरण हुनेछ । अधर्मीको, जनमानसमा आतङ्क फैलाएर

रजाई गर्नेहरूको तथा दुष्टको पुनरूत्थान हुनेछ र तिनीहरू शैतान र त्यसका पतित दूतहरूका साथ त्यस पवित्र शहरलाई घेर्नेछन् । तिनीहरू आफूसँग भएका सबै शस्त्रास्त्र प्रयोग गरी त्यस शहरलाई ध्वस्त बनाउन प्रयास गर्नेछन् । त्यसबेला परमेश्वरले स्वर्गबाट आगो पठाउनुहुनेछ र तिनीहरूलाई भष्म पार्नुहुनेछ र पापले प्रदूषित भएको यस पृथ्वीलाई आगोले शुद्ध गर्नुहुनेछ । तब यो धर्ती मात्र होइन, सारा जगत् पापको सन्त्राशबाट सदाका लागि स्वतन्त्र हुनेछ र त्यहाँ पाप र पापीको कुनै पनि निशान बाँकी रहनेछैन ।

(यर्मिया ४:२३-२६; इजकिएल २८:१८,१९;

मलाकी ४:१, १ कोरन्थी ६:२,३; प्रकाश २० र २१:१-५)।

२८

नयाँ पृथ्वी

एकहजार वर्षपछि यो पृथ्वीलाई नयाँ संरचनामा पुनर्स्थापना गरिनेछ र त्यहाँ धर्मीहरू मात्र रहनेछन् । मुक्ति पाएकाहरूलाई परमेश्वरले त्यहाँ आश्रय दिनुहुनेछ, जहाँ शुद्ध वातावरणमा अजम्बरी जीवन पाएर प्रेम, आनन्द र उहाँको उपस्थितिको अनुभूति तिनीहरूले गर्नेछन् । त्यहाँ मानिसहरू परमानन्द प्राप्त गर्दै परमेश्वरको सम्मुखमा निरन्तर विद्या हासिल गरिरहनेछन् । त्यहाँ परमेश्वर आफैँ आफ्ना जनहरूका माझमा रहनुहुनेछ । त्यस समय दुःख,

कष्ट, मृत्यु र पापको निशान पनि बाँकी रहनेछैन । ख्रीष्ट र शैतानको बीचमा भइरहेको महान् बैचारिक युद्ध वा द ग्रेट कन्त्रोभर्सी सदाको निम्ति अन्त्य हुनेछ । त्यसबखत सारा सृष्टि चाहे जीव होस् वा निर्जीव होस्, तिनीहरूले परमेश्वरको प्रेमको घोषणा गर्नेछन् । अनि निर्भय तथा प्रेमिलो वातावरणमा सनातन परमपिता परमेश्वरले ख्रीष्ट येशूद्वारा यस पृथ्वीमा सदासर्वदा राज गर्नुहुनेछ । पृथ्वीका सारा जीव र अजीवहरूले परमेश्वर प्रेमिलो हुनुहुन्छ भनेर घोषणा गर्नेछ । अनि निर्भय तथा प्रेमिलो वातावरणमा सनातन परमपिता परमेश्वरले ख्रीष्ट येशूद्वारा यस पृथ्वीमा सदासर्वदा राज गर्नुहुनेछ । आमेन ।

(यशैया ३५, ६५:१७-२५; मत्ती ५:५; २ पत्रुस ३:१३; प्रकाश ११:१५, २१:१-७ र २२:१-५)।

सनातनको परमेश्वरले येशूद्वारा मानिसलाई दिनुहुने

वर्तमान र अनन्त मुक्तिका कदमहरू

कदम १. सर्वप्रथम् हामी पापी छौं भनेर परमेश्वरले औँल्याउनुभएको यथार्थलाई स्वीकार गर्नुपर्छ। "किनकि सबैले पाप गरेका छन्, र परमेश्वरको महिमासम्म पुग्नबाट सबै चुकेका छन्।" रोमी ३:२३।

कदम २. आफ्नो पापलाई स्वीकार गरेर पश्चाताप गर्नुपर्छ र पापमा नफस्न प्रण गर्नुपर्दछ। "यदि तिमीहरूले पश्चाताप गरेनौं भने तिमीहरू सबै त्यसरी नै नाश हुनेछौं।" लूका १३:३। पत्रुसले यरुशलेममा जम्मा भएका सारा जनसमूहलाई यसरी सम्बोधन गरेका थिए "यसकारण पश्चाताप गर्नुहोस् र आफ्ना सारा पापहरूबाट फर्कनुहोस् ताकि तपाईंका सारा पापहरू मेटिऊन्।" प्रेरित ३:१९।

कदम ३. परमेश्वर समक्ष आफ्ना पाप तथा अधर्मी मनोवृत्ति वा नियतलाई स्वीकार्नुपर्दछ: "यदि हामीले हाम्रा पापहरू स्वीकार गर्नुभौं भने उहाँले हाम्रा पापहरूलाई क्षमा गर्नुहुन्छ, र सबै अधर्मबाट हामीलाई शुद्ध पार्नुहुन्छ, किनकि उहाँ विश्वासयोग्य र धर्मी हुनुहुन्छ।" १ यूहन्ना

१:९। "किनकि यदि तपाईंले येशूलाई प्रभु हो भनी आफ्नो मुखले स्वीकार गर्नुभयो भने, र परमेश्वरले उहाँ येशूलाई मरेकाहरूबाट जीवित पार्नुभयो भनी आफ्नो हृदयमा विश्वास गर्नुभयो भने तपाईंले मुक्ति पाउनुहुनेछ।" रोमी १०:९।

कदम ४. विगतका अवैध तथा अव्यवस्थित जीवनलाई येशूको शक्तिद्वारा त्यागनुहोस्: "दुष्टले आफ्नो बाटो र अधर्मीले आफ्नो बिचार त्यागोस् र परमप्रतुतिर फर्कोस् र उहाँले त्यसमाथि कृपा गर्नुहुनेछ। हाम्रा परमेश्वरतर्फ त्यो फर्कोस् र उहाँले त्यसलाई सित्तैमा क्षमा दिनुहुनेछ।" यशैया ५५:७।

कदम ५. परमेश्वरको अतुलनीय प्रेममाथि विश्वास तथा आस्था राख्नुहोस्: "किनभने परमेश्वरले संसारलाई यस्तो प्रेम गर्नुभयो कि उहाँले आफ्नो एकमात्र पुत्रलाई दिनुभयो ताकि उहाँमाथि विश्वास गर्ने कोही पनि नाश नहोस् तर त्यसले अनन्त जीवन पाओस्।" यूहन्ना ३:१६। "विश्वास गर्ने र बप्तिस्मा लिनेले मुक्ति पाउनेछ तर विश्वास नगर्ने दोषी ठहरिनेछ।" मर्कस १६:१६।

कदम ६. येशूलाई विश्वास गरी उहाँलाई आफ्नो जीवनमा ग्रहण गर्नुहोस्: "उहाँ (येशू) आफ्नै मानिसकहाँ आउनुभयो तर आफ्नै मानिसहरूले उहाँलाई ग्रहण गरेनन्। तर जति धेरैले उहाँलाई स्वीकार गरे र उहाँको नाउँलाई विश्वास गरे त्यति धेरैलाई उहाँले सनातन परमेश्वरको सन्तान हुन अधिकार दिनुभयो। तिनीहरू रगतद्वारा, शारीरिक इच्छा (वा कर्म) र कुनै मानिसको इच्छाद्वारा होइन तर परमेश्वरबाट जन्मिएका हुन्छन्।" यूहन्ना १:११-१३।

कदम ७. येशूलाई आफ्नो जीवनको प्रभु भनेर विश्वास गरेपछि यो निर्णायक प्रार्थना गर्नुहोस्: "हे स्वर्गमा बिराजमा हुनुहुने सनातन परमप्रभु परमेश्वर पिता, म तपाईंकाहाँ प्रभु येशूको नाउँमा आउँदछु। म पापी हुँ भनेर स्वीकार गर्दछु र मैले गरेका कार्यहरू र व्यतित गरेको अधर्मी जीवनप्रति म दुःखी छु। मलाई तपाईंको सदाशयता र क्षमाको आवश्यकता छ। तपाईंको एकमात्र पुत्र येशू ख्रीष्ट मेरो सट्टामा र मेरो पापको निम्ति कलभरी डाँडाको क्रुसमा उहाँको आफ्नो अमूल्य रगत बगाएर बलि हुनुहुनुभयो भनी म स्वीकार गर्दछु। अब म मेरो अधर्मी र पापी जीवनबाट तपाईंतिर फर्कने आत्मनिर्णय गर्दछु। यदि

कसैले तपाईंलाई मेरो प्रभु भनी स्वीकार गर्‍यो र तपाईं परमेश्वरले येशूलाई मृत्युबाट बौरी उठाउनुभयो भनी हृदयदेखि नै विश्वास गर्‍यो भने मुक्ति पाउनेछ भनी तपाईंको पवित्र वचन बाइबलको रोमी १०:९मा तपाईंको कबुल लेखिएको छ। अहिले नै येशूलाई मेरो जीवनको स्वामी र प्रभु भनी स्वीकार गर्दछु। मेरो हृदयदेखि नै परमेश्वरले येशूलाई मृत्युबाट बिउँताउनुभयो भनी म विश्वास गर्दछु। अहिले यसै समय मैले येशूलाई मेरो व्यक्तिगत मुक्तिदाता भनी ग्रहण गर्दछु। यूहन्ना ३:१६मा उल्लेख गरिएको उहाँको वचन अनुसार मैले अहिले नै मुक्ति पाएको दावी गर्दछु। प्रभु येशू, तपाईंको अपार तथा असिमित अनुग्रहको निमित्त तपाईंलाई सहस्र धन्यवाद दिन्छु किनभने तपाईंको त्यो सदाशयताले गर्दा आज मैले मुक्तिको आभास पाएको छु। प्रभु येशू, तपाईंको अनुग्रह भनेको मेरो निमित्त पापमय जीवन बिताउने इजाजत होइन बरू यसले हरदम पापको सजगता देखाइ पश्चाताप गर्न डोर्‍याउँछ। त्यसकारण हे मेरा प्रभु येशू, मेरो जीवनलाई रूपान्तर गर्नुहोस् जसले गर्दा यसले मेरो होइन तर तपाईंको मात्र महिमा र गौरव होस्। हे यशस्वी येशू,

मेरो सट्टामा र मेरो निम्ति बलिको थुमा हुनुभएर सन्त्रासपूर्ण पापबाट मलाई मुक्ति दिनुभएकोमा तपाईंलाई धन्यवादसाथ आभार व्यक्त गर्दछु। यो प्रार्थना परमप्रभु पिता तपाईंकै प्रिय पुत्र येशूको नाउँमा टक्क्याउँछु।
आमेन्।"

दश आज्ञाहरू अर्थात् येशूभक्तको निम्ति नैतिक आचारसंहिता

हामी पापी छौं भनेर देखाउने ऐना परमेश्वरका दश आज्ञाहरू वा सूत्रहरू हुन्। परमेश्वरले दिनुभएका यी दश सूत्रहरू संसारको उत्पत्तिदेखि नै थिए र उहाँले सीनैको पर्वतमा आफ्नै हातले शिलापाटीमा कुँदेर मोशालाई दिनुभएको थियो। मानिसको जीवनमा यी निर्देशनहरूको अपरिहार्यतालाई देखेर नै यो आचार संहिता उहाँले तिन पटक दिनुभएको थियो। पछि आएर येशू र उहाँका चेलाहरूले धेरै पटक यसको महत्त्वको बारेमा प्रकाश पार्नुभएको थियो। मानिसहरूले यही नै आज्ञाहरू उलंघन गरेकाले येशू बलि हुनुपरेको थियो। सम्पूर्ण मानव जगतलाई दिइएका परमेश्वरका ती दश आज्ञाहरू वा

नैतिक नीतिनिर्देशनहरू प्रस्थान २०:१-१७मा यसरी उल्लेख गरेका छन्:

१. मेरो सामु तिमीहरूले अरू कुनै देवीदेवताहरू नमान्नु।
२. आफ्ना निमित्त खोपेर कुनै किसिमको मूर्ति नबनाउनु, माथि आकाश पृथ्वी र पृथ्वी मुनि पानिमा भएका कुनै जीव वा बस्तुको आकारको मूर्ति नबनाउनु, तिनीहरूका सामु ननिहुरिनु, तिनीहरूको पूजा नगर्नु किनकि म परमप्रभु परमेश्वर डाह गर्ने परमेश्वर हुँ। मलाई अबहेलना गर्ने पितापूर्खाका अधर्मको दण्ड तिनीहरूका सन्तानहरूलाई तिनीहरूको चौथो पुस्तासम्म दिनेछु तर मलाई प्रेम गर्ने र मेरा आज्ञाहरू पालन गर्नेहरूका हजारौं पुस्तामाथि कृपा गर्ने परमेश्वर म हुँ।
३. परमप्रभु आफ्नो परमेश्वरको नाउँ व्यर्थमा नलिनु, किनकि उहाँको नाउँ व्यर्थैमा लिनेलाई परमप्रभुले निरअपराध ठहर्‍याउनुहुनेछैन।
४. विश्रामको दिन (शब्बथ दिन जुन शनिवारको दिन हो) पवित्र मान्नुपर्छ भनी याद राख्नु। छ दिनसम्म परिश्रम गर्नु, तर सातौं दिन चाहीं परमप्रभु परमेश्वरको निमित्त

बिश्रामको दिन हो। त्यसमा केही काम नगर्नु नता आफ्नो छोराले न छोरीले, न घरमा काम गर्ने चाकर वा चाकर्नीले न गाईवस्तुले, न मुल ढोका भित्र भएको परदेशीले केही काम गरोस्। किनकि छ दिनमा परमप्रभुले आकाश, पृथ्वी, समुद्र र त्यसमा भएका सबैथोक बनाउनुभयो तर सातौं दिनमा विश्राम गर्नुभयो। त्यसकारण परमप्रभुले विश्रामको दिनलाई आशिष दिनुभयो र त्यसलाई पवित्र गर्नुभयो।

५. आफ्ना बाबु र आमालाई आदर गर्नु ताकि जुन् देश परमप्रभु परमेश्वरले तिमीलाई रहन दिनुहुन्छ त्यहाँ तिमीहरूको आयु लामो होस्।
६. तिमीले हत्या नगर्नु।
७. तिमीले व्यभिचार नगर्नु।
८. तिमीले चोरी नगर्नु।
९. आफ्नो छिमेकीको बिरुद्धमा झुठो गवाही नदिनु अर्थात् झुठो नबोल्नु।
१०. आफ्नो छिमेकीको घरको लालच नगर्नु, आफ्नो छिमेकीकी श्रीमतीको लालच नगर्नु, छिमेकीका कमारा

कमारी, गोरु, गधा वा त्यसको कुनै पनि थोकको लालच नगर्नु।

तिन स्वर्गदूतहरूका समासामयीक सन्देश

प्रकाशको पुस्तकमा उल्लेख गरिएको तिन स्वर्गदूतहरूका सन्देश प्रत्येक सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट तथा येशूप्रति निष्ठा राख्नेहरूलाई संसारमा सुनाउन जिम्मेवारी दिइएको छ। सृष्टिकर्ता परमेश्वरको महिमा गर्न, पाप गर्न लगाउने तत्वको पतन र न्यायको समयलाई औँल्याउँदै तिन स्वर्गदूतहरू आकाशमा उडिरहेका थिए। वर्तमान परिप्रेक्ष्यमा ती स्वर्गदूतहरूका सन्देश सुनाउने प्रत्येक जनलाई स्वर्गदूतको प्रतिक मानिएको छ। प्रकाश १४:६-१२:

"६ अनि अर्को स्वर्गदूतलाई मध्य आकाशमा उडिरहेका मैले देखें। पृथ्वीमा रहने हरेक जाति, कुल, भाषा र मानिसलाई घोषणा गर्ने अनन्त सुसमाचार तिनीसँग थियो। ७ तिनले चर्को स्वरमा भने, "परमेश्वरसँग डराओ, र उहाँलाई महिमा देओ। किनकि उहाँका इन्साफको

घड़ी आएको छ। स्वर्ग, पृथ्वी, समुद्र र पानीका मूलहरू बनाउनुहुनेलाई दण्डवत् गर।”

८ अनि एउटा अर्को स्वर्गदूत, अर्थात् दोस्राचाहिँ यसो भन्दै पछिपछि लागे, “पतन भयो! जाति-जातिलाई आफ्नो व्यभिचारका क्रोधको मद्य पिउन लाउने महान् बेबिलोनको पतन भयो।”

९ त्यसपछि तेस्रा स्वर्गदूत चर्को स्वरले यसो भन्दै तिनीहरूका पछि आए, “यदि कुनै मानिसले त्यो पशु र त्यसको मूर्तिलाई पुज्यो र निधार वा हातमा त्यसको छाप लियो भने, १० त्यसले पनि उहाँका क्रोधको कचौरामा केही नमिसाई तयार गरिएको परमेश्वरका क्रोधको कड़ा मद्य पिउनेछ, र पवित्र स्वर्गदूतहरू र थुमाको सामुन्ने आगो र गन्धकमा त्यसलाई यातना दिइनेछ। ११ तिनीहरूका यातनाको धूवाँ सदासर्वदा मास्तिर गइरहनेछ। तिनीहरू यी नै हुन् जसले त्यो पशु र त्यसको मूर्तिलाई पूजा गर्छन्, र त्यसका नाउँको छाप लिन्छन्। तिनीहरूले दिनरात कहिल्यै पनि आराम पाउनेछैनन्।” १२ परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्ने र येशूमाथि विश्वास राख्ने सन्तहरूको धैर्य धारण यसैमा छ।”

बाइबल र सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चको श्रद्धेय सदस्य एलेन जी हाइटप्रति सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चको आधिकारिक धारणा

सन् १८८२मा जनरल कन्फरेन्सको एउटा समितिले बाइबल र एलेन जी हाइटको बीचको सम्बन्धलाई लिएर वक्तव्य निकालेको थियो। त्यसको सूची यस्तो छः १. बाइबल परमेश्वरको वचन हो भनी हामी विश्वास गर्दछौं। यो पवित्र आत्माको प्रेरणाबाट लेखिएको हो। २. बाइबलका ६६वटा पुस्तकहरूमात्र क्यानन् अर्थात् धर्मशास्त्रका पुस्तकहरूलाई छानबिन गरि परमेश्वरको बारेमा एउटै धारणा राख्ने शास्त्रलाई संगठित गर्न खटिएका टोलीको मान्यताप्राप्त धर्मग्रन्थ हो भनी विश्वास गर्दछौं। बाइबल नै विश्वास वा आस्थाको जग हो भनी हामी विश्वास गर्दछौं। सबै शिक्षादीक्षा र व्यवहार बाइबलकै आधारमा चिन्नुपर्छ भनी विश्वास गर्दछौं। सबै कुराको अन्तिम निर्णय र अधिकार बाइबलमात्र हो भनी हामी पूर्ण सहमत छौं। ४. बाइबल, परमेश्वरको वचन मानविय भाषामा उपलब्ध गराइएको भनी हामी विश्वास

गर्दछौं। ५. नयाँ करारको समयपछि इसाई चर्चमा भविष्यवाणी बोल्ने बरदान हुन्छ भनेर बाइबलले सिकाउँछ भनी विश्वास गर्दछौं। ६. एलेन जी ह्याइटले गरेकी परमेश्वरका सेवाकार्यहरू र लेखहरूबाट उनीसँग भविष्यवाणी बोल्ने बरदान थियो भनेर स्पष्ट गर्छ भनी हामी विश्वास गर्दछौं। उनका कृतिहरू सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टका निम्ति अत्यन्त उपयोगी र प्रेरणादायी छन्। ८. हाम्रो आध्यात्मिक जीवन र उत्थानकोलागि बाइबलका शिक्षादीक्षाहरूलाई उपलब्धिमूलक बनाउनुपर्दछ भनी सिकाउने एलेन जी ह्याइटका लेखहरूको उद्देश्य हो भनी हामी विश्वास गर्दछौं। ९. सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टको उत्थान र एकताको निम्ति एलेन जी ह्याइटको भविष्यवाणी बोल्ने बरदानलाई विश्वास गर्नु अपरिहार्य छ भनी हामी विश्वास गर्दछौं। १०. जसरी बाइबलका लेखहरूले बाइबल र अरू स्रोतहरूलाई उद्धृत गरेका थिए त्यसरी नै एलेन जी ह्याइटले पनि आफूले पाएका सन्देशहरूलाई पुष्टि गर्न बाइबल र अरू स्रोतहरूलाई उद्धृत गरेकी थिइन् भनी हामी विश्वास गर्दछौं।

एलेन जी ह्वाइटको मामिलामा हामी के विश्वास गर्दैनाँ भने देहायका सूचीले प्रस्तुत गर्दछन्ः १. एलेन जी ह्वाइटका लेखहरूका गुणस्तर वा प्रेरणा बाइबलभन्दा फरक छन् भनी हामी विश्वास गर्दैनाँ। २. एलेन जी ह्वाइटका लेखहरू पवित्र बाइबलको क्यउन् वा मान्यताप्राप्त धर्मग्रन्थमा समावेश हुनुपर्दछ भनी हामी दावी गर्दैनाँ। ३. इसाई आस्थाको निम्ति बाइबल जस्तै एलेन जी ह्वाइटका लेखहरू अन्तिम आधिकारिक वचन आस्थाको जग हो भनी हामी विश्वास गर्दैनाँ। ४. एलेन जी ह्वाइटका लेखहरू इसाई शिक्षादीक्षाको निम्ति अपरिहार्य हुन् भनेर हामी विश्वास गर्दैनाँ। ५. मानिसहरूले एलेन जी ह्वाइटका लेखहरू बाइबलको सट्टामा अध्ययन गरुन् भनी हामी विश्वास गर्दैनाँ। ७. बाइबलको अर्थलाई अन्तिम व्याख्या गर्न एलेन जी ह्वाइटका लेखहरूलाई लिनुपर्दछ भनी हामी विश्वास गर्दैनाँ। ८. सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टभन्दा बाहिरका समूहलाई साबित गर्न एलेन जी ह्वाइटका लेखहरू नै समावेश हुनैपर्छ भनी हामी विश्वास गर्दैनाँ। ९. एलेन जी ह्वाइटका लेखहरू उनले सिद्ध जीवन बिताएकोले हाम्रो

माझमा आएका हुन् भनी हामी विश्वास गर्दैनौं। अरू स्रोतहरू उद्धृत भयो भन्दैमा उनका लेखहरू कमसल वा कम प्रेरणा भएका छन् भनेर हामी विश्वास गर्दैनौं।

माथि उल्लेख गरिएका दुई वक्तव्यहरूले हामीलाई दुई महत्त्वपूर्ण तथ्यहरू बुझाउँछन्: १. एलेन जी हाइटका लेखहरू मान्यताप्राप्त (क्यानन) बाइबल धर्मशास्त्र सरह छैन। २. उनका लेखहरू साधारण इसाई रचनाहरू जस्ता होइनन्।-भविष्यवाणी बोल्ने बरदान र एडभेन्टिस्ट अध्ययन पुस्तिकाको पृष्ठ ९५,९६बाट उद्धृत।

बिश्रामबारको विषयमा केही जानकारी

सृष्टिको सुरूमा परमेश्वरले सम्पूर्ण मानवकल्याणको निम्ति दिनुभएको शब्बथ दिनलाई दिनुपर्ने श्रद्धालाई महत्त्वपूर्ण मानिनुपर्दछ। यसको गरिमालाई अझ जोड दिन परमेश्वरले दश आज्ञाहरूमा समावेश गर्नुभएको थियो। यसै दिनले भन्दछ कि हामीहरूको विश्वासको फल कामबाट होइन बरू परमेश्वरमाथि पूर्ण आस्था राखेमात्र पाइन्छ। अदनको बँगैचामा नै परमेश्वरले हाम्रा पूर्खा आदमलाई हप्ताको निश्चित सातौँ दिन जुन् सारा विश्वको पात्रमा शनिवार पर्दछ जसलाई विश्रामबार पनि कहलाइन्छ पालन गर्न आदेश दिनुभएको थियो। केवल हप्ताको सात दिनहरूमा केवल यस दिनलाई मात्र अलग गरिएको र पवित्र गरिएको सन्दर्भमा यसको गरिमालाई दर्शाउँछ। यस दिनले बिकासवादको सिद्धान्तलाई सोझै चुनौति दिँदै यो पृथ्वी र जगत परमेश्वर नै बनाउनुभएको हो र मानिसहरू उहाँका सृष्टि हुन् भनेर स्पष्ट पार्दछ। मानिसको अस्तित्व कुनै शुक्ष्म जीवबाट विकसित हुँदै नरबाँदर भएर बर्तमान रूप लिएको नभएर परमेश्वरले सृष्टि गर्नुभएको उहाँको स्वरूप हो भन्ने प्रमाण शब्बथ

दिनले गर्दछ। यस दिनलाई परमेश्वरले पवित्र बनाउनुभयो र आशिष दिनुभयो। हामीलाई पवित्र बनाउने र आशिष दिने परमेश्वर उहाँ नै हुनुहुन्छ भनेर यसै दिनले प्रमाणित गर्दछ। कतिपय इसाई सम्प्रदायका मानिसहरूले सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टलाई शब्बथ दिन पालन गरेर मुक्ति पाउन उक्साउँछन् भनेर गलत प्रचार गरेको पाउँछौं। जब यही दिन हो जसमा परमेश्वरले कुनै काम नगर्नु भनेर निर्देशन दिनुभएको छ तब कसरी सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टले काम गरेर मुक्ति खोज्छ भन्ने धारणालाई सत्य मान्न सकिन्छ र?

शब्बथको दिनको गरिमालाई पुष्टि गर्न निम्न लिखित केही पदहरूले कसरी व्याख्या गर्दछन् सो हेर्नु जरुरी छः प्रकाश १४:६,७ मानिस जातिको निमित्त परमेश्वरको अन्तिम सन्देश सृष्टिकर्ता परमेश्वरलाई महिमा दिन आह्वान गरिएको छ।

प्रकाश ४:११ परमेश्वरले हामीलाई सृष्टि गर्नुभयो भन्ने तथ्य नै सबै महिमाको आधार हो।

प्रस्थान् २०:८-११ उहाँको विश्राम दिनलाई पालन गरेर उहाँमात्र सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ भनेर हामीले उहाँको महिमा गर्दछौं।

उत्पत्ति २:१-३ सृष्टिकालमै विश्राम दिन छुट्याइएको थियो। आफ्ना सबै काम सम्पन्न गरिसकेपछि परमेश्वरले सातौं दिनमा विश्राम लिनुभयो, अनि यही सातौं दिनलाई उहाँले आशिष दिनुभयो र त्यसलाई पवित्र तुल्याउनुभयो। "मेरो सामु कुनै देवीदेवता नमान्नु" भन्ने परमेश्वरको आदेशलाई सब्बथ दिनले नै यस जगतको सृष्टिकर्ता सनातन परमेश्वर उहाँमात्र हुनुहुन्छ भन्ने पुष्टि गर्दछ र साथै डाह गर्ने परमेश्वर हुँ भनेर उहाँले भन्नुहुँदा जसरी कुनै पनि घरमा एक श्रीमतीको दुई श्रीमान हुन सक्दैन त्यसरी नै यस जगतको सृष्टिमा दुई सृष्टिकर्ता हुँदैन भन्ने प्रमाण सब्बथ दिनले नै दिँदछ।

मर्कूस २:२७,२८ विश्राम दिन एक स्मारकको रूपमा मानवको निम्ति यहूदीहरूको अस्तित्व हुनुभन्दा अघि नै दिइएको थियो। यस दिनको स्वामी प्रभु येशू आफै नै हुनुहुन्छ भनेर यहूदी धर्मका धर्मगुरुहरूलाई चुनौती दिँदै उहाँले त्यो दावी गर्नुभएको थियो।

इजकिएल २०:१२,२० विश्राम दिन सबै जातिका निम्ति हो र यो परमेश्वर र उहाँको जनको बीचमा भएको सम्बन्धको स्मारक वा चिन्ह हो।

लूका ४:१६ येशूले आफ्नो कार्यकालमा नियमित रूपमा विश्रामबार पालन गर्नुभएको थियो।

मत्ती २४:२० येशूको मृत्युको पैतिस वर्षपछि यरुशलेम शहर नाश हुन्छ भनेर उहाँले भविष्यवाणी गर्नुभएको थियो। यस दिनमा मानिसहरू भाग्न नपरोस् भनेर यो नाशको दिम विश्रामबारको दिनमा नहोस् भनेर उहाँले कामना गर्नुभएको थियो अर्थात् उहाँको मृत्युपछि पनि उहाँका उपासकहरूले सब्बथ दिनलाई पालन गरून् भन्ने उहाँको चाहना थियो।

प्रेरित १६:४२-४४ पावल स्वयम् नियमित रूपमा शब्बथ दिनको दिन परमेश्वरको आराधाना गर्न यहूदी सभाघरहरूमा जान्थे।

प्रेरित १६:१३ फिलिप्पीमा स्थापित चर्च भवन नभएकोले शब्बथ दिनमा पावलले विश्वासीहरूसँग प्रार्थना र भेटघाट गरेका थिए।

प्रकाश १:१० यूहन्नाले उल्लेख गरेका प्रभुको दिन भनेको शब्बथ दिन हो भनी मत्ती १२:८, मर्कुस २:२७,२८ र लूका ६:५ले पुष्टि गर्दछन्।

लूका २३:५४-५६, २४:१ पदहरूले यी पुष्टि गर्दछन्: येशू मर्नुभएको र गाडिएको दिन शुक्रवार, येशू चिहानमै रहनुभएको दिन शनिवार वा शब्बथ दिन र येशू पुनरुत्थान हुनुभएको दिन हप्ताको पहिलो दिन अर्थात् आइतवार जसलाई बाइबलले पवित्र दिन र यसलाई मान्नुपर्छ भनेर अनुमोदन गरेको छैन।

हिब्रू १३:८ येशू, हिजो आज र सदासर्वदा समान हुनुहुन्छ।

यशैया ६६:२२,२३ नयाँ स्वर्ग र नयाँ पृथ्वीमा हामीले प्रत्येक शब्बथ दिन पालन गर्नेछौं।

मत्ती ५:१७ येशू व्यवस्थालाई रद्द गर्न आउनुभएको होइन तर पूरा गर्न अर्थात् पालन गर्न आउनुभएको थियो।

हप्ताको पहिलो दिन सम्बन्धी निम्न लिखित पदहरूलाई उद्धृत गर्दै कतिपय इसाई सम्प्रदाय वा डिनोमिनेशनहरूले शब्बथ दिन शनिवारबाट आइतवारमा सारिएको थियो भनेर तर्क सारेको पाइन्छ। तर यी

पदहरूले विश्रामबाट सातौँ दिनबाट सारेर प्रथम् दिनलाई पवित्र र आशिषित बनाइयो भनेर उल्लेख गरेका छैनन्। तलका पदहरूले केवल हप्ताको पहिलो दिनमा के भयो भनेर मात्र भनेको छः

लूका २४:१ महिला चेलाहरू हप्ताको पहिलो दिन उहाँको मृत शरीरमा सुगन्धित द्रव्य लगाउनको निम्ति चिहानमा पुग्दछन्।

मत्ती २८:१ केही स्त्रीहरू हप्ताको पहिलो दिनमा चिहानमा जाँदछन्।

मर्कूस १६:२ स्त्रीहरू हप्ताको पहिलो दिनमा चिहानमा जाँदछन्।

मर्कूस १६:९ उहाँ हप्ताको पहिलो दिन जीवित भई उठ्नुभयो।

यूहन्ना २०:१ हप्ताको पहिलो दिन अँध्यारो छँदै मरियम चिहानमा आइन्। (नोटः माथि उल्लेखित पदहरूले निश्चय नै सुरुका विश्वासीहरूसँग आइतवारप्रति पवित्र सम्बन्ध थियो होला भनी जनाउन सक्दैनन् किनकि तिनीहरूलाई त्यस समयमा येशू जीवित भई उठ्नुभयो भनी थाहा पनि थिएन)।

रोमी ६:३५ पुनरुत्थानको प्रतिक गाडिएर बप्तिस्मा लिनु हो। आइतबारे आराधना स्तुति होइन।
प्रेरित २०:७ शनिवार साँझको भेटघाटमा जुन हप्ताको पहिलो दिनको अन्धकारमय समयमा आयोजना गरिएको पावलले मध्यरातसम्म प्रचार गरिरहे। भोलीपल्ट आइतबार हिँडेर उनी त्राओस् जाँदछन् र एउटा डुङ्गामा चढि यात्रा गर्छन्। अवश्यपनि पावलले आइतवारलाई पवित्र दिन मानेका थिएनन्।

१ कोरन्थी १६:२ "उहाँद्वारा"को अर्थ घरमा केवल स्वयम् उहाँद्वारा भनी जनाउँछ। मौलिक भाषा मुताविक त्यस दिन हिसाबकिताब मिलाउनु भनी जनाउँछ। शब्बथ दिन अतित् (भूत) छ। तर हप्ताको पहिलो दिन प्रथम् दिन हो जुन दिन बिलहरूको विषयमा निधो गरिने, हिसाबकिताब मिलाउने र परमप्रभुको कामको निम्ति भेटी छुट्याउने उपयुक्त समय थियो।

परमेश्वरले दिनुभएको विधि अर्थात् दश आज्ञाको एकभाग पवित्र विश्राम दिनको परिवर्तन भएको छ भनेर उपर्युक्त पदहरूले देखाएको नहुँदा सृष्टिदेखि अन्तसम्म

उहाँको अतुलनीय विधि परिवर्तन गर्न कसैलाई पनि अधिकार दिइएको छैन। यद्यपि, तेस्रो शताब्धिका तत्कालिन् पाश्चात्य रोमी सम्राट् कन्स्टेटाइन र रोमको क्याथोलिक चर्च मिलेर परमेश्वरको दिनलाई सूर्यलाई पूजा गर्ने दिन आइतबारलाई प्रभुको दिन भनेर मात्र इसाईहरूलाई अध्यादेश जारी गरेका थिए। यस पुस्तिकाको अवधारकलाई नेपालको क्याथोलिक धर्मगुरु फादर जिम ड्रेसमानले एकताका भन्नुभएको थियो, "यदि तपाईंहरू बाइबल नै पछ्याउन चाहनुहुन्छ भने शनिबार नै पवित्र दिन हो। तर हामी रोमन क्याथोलिकले परम्परालाई मान्दछौं।" उपरोक्त भनाई र यस पछिको अंशमा उल्लेखित ऐतिहासिक व्यक्तिहरूले परमेश्वरको भावनालाई कुण्ठित गरेर सारा इसाई जगतलाई आइतवार पालन गर्न मानविय इच्छा अनुसार परिवर्तन गरिएको भनेर स्पष्ट पार्दछ। सोचनुहोस्, येशू ख्रीष्ट केवल मुक्तिदातामात्र होइन, उहाँ सृष्टिकर्ता पनि हुनुहुन्छ। उहाँमात्र सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ भन्ने प्रमाण केवल चीरस्मरणीय शब्बथले मात्र बताउँछ।

बिश्रामबार परिवर्तन सम्बन्धी केही ऐतिहासिक कथाहरू

१. "मण्डलीसित आज्ञाको उत्सव स्थापना गर्ने शक्ति छ कि भन्ने कुरालाई प्रमाणित गर्नका निम्ति तपाईंसँग अन्य केही उपायहरू छन् त?" भन्ने प्रश्नको जवाफ स्वरूप रोमन क्याथोलिक धर्मगुरु कीननले यसरी लेखे, " यदि तिनीसित यस्तो शक्ति नभएको भए तिनले त्यो काम गर्न सक्ने थिएन जसप्रति बर्तमान सबै कठोरपन्ती सनातनीहरू सहमती जनाउँछन्। यदि रोमन क्याथोलिक चर्चसँग अधिकार नभएको भए शनिवार वा हप्ताको सातौँ दिनलाई पवित्र मान्नुको बिकल्पमा हप्ताको पहिलो दिन आइतबारलाई पवित्र दिनको रूपमा बदल्न सक्ने थिएनन्। तर त्यो शनिवारको दिनलाई परिवर्तन गर्न पवित्र धर्मशास्त्र बाइबलमा कसैलाई पनि अधिकार प्रदान गरिएको छैन। " स्टिफन किनन्ः ए डक्ट्रिनल क्यातकिजम, पृ. १७४बाट रूपान्तरित।

२ "तपाईंले बाइबलको उत्पत्तिदेखि प्रकाशको पुस्तकसम्म पढ्न सक्नुहुनेछ तर तपाईंले आइतबारलाई पवित्र दिन भनी प्रमाणित गर्न एक

शब्द पनि फेला पार्न सक्नुहुनेछैन। पवित्र शास्त्रले शनिवारलाई धार्मिक रूपमा पवित्र मानिनुपर्दछ भनेर सिकाउँदछ। एक यस्तो दिन जसलाई हामी चर्चको हैशियतले कदापी पवित्र तुल्याएनौं।" कार्डिनल गिब्वनस्, फेथ अभ आवर फादर्स पृ. १११, ११२बाट रूपान्तरित।

३ लेखक मेन्सगगोर सेगरले यसरी लेखे, "यो त क्याथोलिक चर्च थियो जसले येशू ख्रीष्टको अधिकारद्वारा यस विश्रामदिनलाई हाम्रो परमप्रभुको पुनरुत्थानको सम्झना स्वरूप आइतबारमा सारेको छ। यसरी प्रोटेस्टेन्ट चर्चहरूले आइतबार मान्नु नै तिनीहरूले क्याथोलिक चर्चको अधिकारलाई तिनीहरूको तर्फबाट दिने श्रद्धा भक्ति हो।" मन्सगगोर सिगर, प्लेन टक अबाउट द प्रोटेस्टेन्ट अभ टुडे, पृ. २२५बाट रूपान्तरित।

४ "तिनीहरूले (पोपहरू) विश्राम दिनलाई आइतबारको दिनलाई परमप्रभुको दिन भनेर परिवर्तन गर्ने प्रतिवद्धता देखाए जुन दश आज्ञाको

विरुद्धमा देखिन्छ र विश्राम दिनको परिवर्तन तिनीहरूको मौखिक राजी बाहेक अरू प्रमाण छैन। ती पोपहरू महान् बन्नका निमित्त चर्चको शक्तिको अधिकार हुनु आवश्यक छ किनकि यसले दश आज्ञाको मर्यादालाई आफ्नै परिप्रेक्ष्यमा संचालन गरेको छ।"-फिलिप स्काफ, द क्रिड अभ क्रिस्टनडोम, ठेली ३, पृ. ६४बाट रूपान्तरित।

- ५ रोमन क्याथोलिक चर्चले लाओडिसियाको परिषदलाई आधिकारिक आज्ञाको रूपमा मान्दछ जसले पवित्रता शनिबारबाट आइतबारमा सान्यो। एउटा प्रश्नोत्तरद्वारा दिइएको शिक्षामा ध्यान दिनुहोस्:

प्रश्न: विश्राम दिन कुन् हो?"

उत्तर: शनिवार विश्राम दिन हो। शनिवारको सट्टा आइतबालाई पवित्र मान्छौं किनकि ईश्वी सन् ३३६मा लाओडिसियाको परिषदद्वारा अनुमोदन गरेकोले रोमन क्याथोलिक चर्चले शनिवारको पवित्रतालाई आइतवारमा

सान्यो । "-रेभ पिटर जिरमान, सिएसएसआर, द कनभेन्टस क्याटकिजम अभ क्याथोलिक डक्ट्रिन्, पृ. ५० दोस्रो संस्करण १९९० रूपान्तरित ।

येशूले कोर्नुभएको रेखा भित्र पस्नु र त्यस भित्र रहिरहनु धेरै मानिसहरू परमेश्वरसँग सम्बन्ध राख्न चाहन्छन् । तर विशेष गरी उहाँसँग कसरी ठिक सम्बन्ध राख्ने भन्ने कुरामा अन्यौल भएको पाइन्छ । उहाँको आत्मियतामा हाम्रो आत्मियता कसरी गाँस्ने? उहाँको हृदयभित्र हामी कसरी पसेर बस्ने? ती जिज्ञासाहरूले कतिपयको मगजमा चक्कर खेलिरहेको हामी पाउँछौं । येशूको पालामा बढे बढे धार्मिक पण्डितहरू थिए । तिनीहरूलाई सदुकी र फरिसी भन्दथे, तिनीहरूले आफूलाई अत्यन्त धर्मात्मा भनेर गन्दथे । तिनीहरू अरू मानिसहरू भन्दा आफू धर्मी छु भनेर धार्मिक पोसाक लगाउँथे । निसन्देह, तिनीहरू धर्मकर्ममा निपुण थिए । तर तिनीहरू पाखण्डी र सेतो रङ्ग लगाएका चिहान जस्ता छन् भनेर तिनीहरूलाई येशूले सम्बोधन गर्नुभएको थियो । (तिनीहरूको धार्मिक वस्त्र सेतो थियो) । बाहिरबाट तिनीहरू नम्र, भलादमी, धर्मात्मा

देखदथे। धेरैले आफूहरू धर्मी नै छु भनेर ढुक्क हुन्थे। तर भित्र मनमा तिनीहरू पापी, अशुद्ध र भ्रष्टले भरिएका थिए (मत्ती २३:२७)।

सतधर्म येशूसँगको सम्बन्धमा आधारित हुन्छ। उहाँकहाँ हामी हाम्रो एकदम माया गर्ने आत्मिय मित्र भनेर आउँछौं। हामीलाई तुरन्तै न्याय गर्ने, सजाय दिने, कठोर न्यायधिस भन्ने मनोभावले हामी येशूकहाँ आउँदैनौं। हो, हामीहरूको उचित आचरण, जीवनशैलीमा उहाँले अत्यन्त चासो राख्नुहुन्छ। उहाँले नै हामीलाई दश आज्ञाहरू दिनुभएको थियो। ती आज्ञाहरूलाई आत्मसात् गर्दा मानिसहरू अत्यन्त खुशी हुन्छन्, मन प्रशन्न रहन्छन् भन्ने कुरा उहाँलाई थाहा भएर नै तिनीहरूको ध्यान त्यतातिर फर्काउनु भएको थियो। मानिसहरू साँचोरूपमा कसरी खुशी रहने भनेर उहाँले देखाउनुभएको थियो। (यूहन्ना १३:१७)। खुशी भएर पूर्णरूपमा सार्थक तथा अर्थमूलक जीवन मानिसहरूले बिताओस् भनेर उहाँ आउनुभएको थियो (यूहन्ना १०:१०)। तर कसरी येशूसँग सम्बन्ध राखेर उहाँले चाहनुभएको जीवनमा हामी भित्रिने?

एउटा कुनै घेरा वा रेखाको बारेमा सोच्नुहोस्। त्यस घेरा वा रेखा भित्र येशू आनन्दसँग रहनुभएको छ रे। त्यस भित्र हामी पस्न चाहेमा पाँचवटा श्रृङ्खलावद्ध कदमहरू अपनाउनुपर्दछ।

१. हामीसँग जे छ त्यो भन्दा अझ बढि असल हामीमा भएको चाहना हुनुपर्दछ। हुनसक्छ कुनै दुःख, तकलिफ वा शङ्कटको सामना हामीले गर्दा हामीमा भएको सबै थोकले सन्तुष्ट वा खुशी नबनाएको महशूस गर्दछौं।

२. विभिन्न आत्मिक प्रवचन सुनेर, अरूको जीवन हेरेर, बाइबल अध्ययन गरेर हामी यस्तो निश्कर्षमा पुग्न सक्छौं कि परमेश्वरले हामीलाई हामीले थाहा पाएका वा जाने बुझेका भन्दा अझ असल जीवन साँचिराख्नुभएको छ।

३. परमेश्वरले चाहेको अनुसार हामी जीवन बिताउनुपर्छ भनेर दृढ प्रकट गर्नुपर्छ।

४. कतिपय समयमा हामीहरूले आफ्नै अथक प्रयासमा वा हामीहरूको दिमागलाई नियन्त्रण गरेर असल जीवन बिताउन खोज्दछौं। तर त्यो असफल भएको हामी बारम्बार महशूस गर्दछौं, कारण किनभने हामी कमजोर

छौं। हामी पनि पावलले गरेको संघर्ष जस्तै भोगिरहेका हुन्छौं। जे असल वा ठिक छ त्यो थाहा पाएर पनि गर्दैनाँ वा जे असल वा ठिक छैन त्यो थाहा पाएर पनि त्यही गछौं। पावलले त्यो आन्तरिक संघर्ष रोमी ७ अध्यायमा खुलासा गरेका छन्।

५. अन्तमा हामीहरू कति निरिह वा विवश छौं भनेर स्वीकार्नुपर्छ। अनि हामीले हाम्रो निमित्त जे गर्नुपर्छ सो गर्न नसकिएकोले तर सो उहाँले गर्न हामी येशूमा हामीलाई सुम्पन्छौं।

जब हामीले उहाँलाई सुम्पेर हामी उहाँको घेरा वा रेखाभित्र पस्छौं तब हामीमा एक किसिमको अगाढ शान्ति आउँछ (रोमी ८, रोमी ५:१)। तर शैतानले हामीलाई त्यस घेराबाट बाहिर निकाल्न हरदम भरमग्दुर प्रयास गर्दछ। हामीलाई येशूसँग सम्बन्ध विच्छेद गराउने उसको धर्म नै हो भने पनि हुन्छ। संसारका अनेकन् लोभ, लालसा, सफलता, मान, पद, आमोदप्रमोद आदि हामीलाई देखाउँछन्। कतिपय समयमा हामी उसको पासोमा फस्छौं पनि। कुनै न कुनै किसिमको पापमा हामी फस्न गएकोले हामीले येशूलाई धोका दियौं भनेर दुःखित

र हतोत्साह हुन्छौं। अनि हामी येशूको पक्षमा रहन असफल भएको पनि महशूस गर्दछौं। तर परमेश्वरले हामीलाई यस्ता वाचाहरू दिनुभएको छ जसबाट हामी सान्त्वना र आशा पाउँछौं। १ यूहन्ना २:१-२मा उहाँले यस्तो शक्ति दिने वाचा गर्नुभएको छ जसले गर्दा शैतानको लोभलाई हामी नाई भन्न सक्दछौं। येशूभक्तहरू त्यस वचनमा प्रतिबद्ध भएर नै बस्नेछन्। कतिपय यस्तो समय पनि हुन्छ असल र हस्ती येशूभक्तहरू पनि चिप्लेर शैतानको पासोमा पर्न सक्दछन्। हो, तिनीहरूले परमेश्वरलाई निराश त पार्छ नै, तर उहाँले तिनीहरूलाई मूल्यहिन भनेर फैंकनुहुन्न। परमेश्वरले तिनीहरूलाई त्यागनुहुन्न। १ यूहन्ना २:१-२मा स्पष्ट भनिएको छ, “प्यारा बालकहरू हो, तिमीहरूले पाप नगर भनेर तिमीहरूलाई यो लेख्दै छु। तर कसैले पाप गरिहाल्यो भने पनि हाम्रो पक्षमा परमेश्वरसँग बिनती गरिदिनुहुने एक जना धार्मिक येशू खीष्ट हामीसँग हुनुहुन्छ। उहाँ हाम्रो पाप मेट्न नै बलिदान हुनुभएको हो। हाम्रो लागि मात्र होइन, तर सबै मानिसका लागि हो।” जब हामी हामीहरूको पापलाई स्विकार्छौं तब उहाँले हामीलाई क्षमा

दिनुहुन्छ (१ यूहन्ना १:९)। अनि हामीलाई फेरि शुद्ध पार्नुहुन्छ। परमेश्वर सदाशयी हुनुहुन्छ र उहाँले हामीहरूलाई माफी दिनुहुन्छ। उहाँले हामीलाई उहाँको शक्ति दिनुहुन्छ र उहाँको क्षमाले बल पाएर शैतानको आवाजलाई हामी नाई भन्न सक्षम हुन जान्छौं। अझ त्यो भन्दा बेसी परमेश्वरले हामीलाई वचन दिनुभएको छ। हामीले क्षमा पाएपछि हामी पाप नगरेको सरह नै हुन्छौं र उहाँको धार्मिक चरित्रले हामीलाई ओढाई दिनुहुन्छ। यदि हामीले माग्यौं भने त्यो मुफ्तमै पाउँछौं। तर हामीलाई पवित्र वा चोखो राख्ने प्रक्रिया जीवनभरीको प्रक्रिया हो।

पापी र सन्त अर्थात् धर्मात्माले पाप गर्दछन्। तर पापीले गर्ने पाप र सन्तले गर्ने पापमा फरक छ। मानौं कुनै भैंडा र सुङ्गुर हिलोमा फस्छन् रे। भैंडाचाहिँ तुरन्तै त्यस हिलोबाट बाहिर निस्कन चाहन्छ। तर सुङ्गुर भने त्यहाँ मजासँग बसिरहन मनपराउँछ र त्यसबाट बाहिर निस्कन हतारिँदैन। जब परमेश्वरको घेरा वा रेखामा बसिरहने उहाँको बालक पापमा फस्छ तब तिनी दुःखित हुन्छ र तुरन्तै त्यहाँबाट निस्कन चाहन्छ। त्यसले क्षमा चाहन्छ र त्यस पापबाट शुद्ध हुन चाहन्छ।

सदाशयी परमेश्वरले त्यो कार्य उसको निमित्त सम्पन्न गरिदिनुहुन्छ। अनि उसमा भएको दोषी भावना बिलाएर जान्छ। उहाँको वचनको ज्योतिमा हामी हिँड्छौं (१ यूहन्ना १:७) र उहाँको सत्सङ्गमा फेरि पस्दछौं। तर पापमै लागि रहने पापी मानिसचाहिँ आफू जहाँ छ त्यहिँ रहन मनलाग्छ र पापको हिलोबाट आफू निस्कन परमेश्वरको सहायता माग्दैन।

जब हामी परमेश्वरसँग ठिक र उचित सम्बन्धमा रहन्छौं तब हामी उहाँका इच्छा पालन गर्न र उहाँका सबै आज्ञाहरू पालन गर्न उत्सुक हुन्छौं। यूहन्ना १४:१५मा येशूले यसरी सम्बोधन गर्नुभएको छ, “यदि तिमीहरूले मलाई प्रेम गर्छौं भने, मेरा आज्ञाहरू पालन गर।” राजा दाउदले घोर पाप गर्दा परमेश्वरबाट माफी पाएका थिए, त्यसको प्रत्युत्तरमा उनले यसरी भनेका थिए, “मेरो परमेश्वर! म तपाईंको इच्छा पालन गर्न कति मन पराउँछु! तपाईंको व्यवस्था मेरो मनमा राख्छु।” भजन ४०:८। त्यसरी नै दाउदको प्रतिवद्धता हामी पनि जाहेर गर्नुपर्छ। यदि हामीहरूको हृदय ठिक छ भने हामीहरूको आचरण र जीवनशैली पनि ठिक हुनेछ।

यो मेरो प्रार्थना र आशा छ कि हामी सबै जना परमेश्वरको प्रेमको घेरामा बसौं र येशूसँग आनन्दसाथ सम्बन्ध राखेर हिँडौं। जब हामी त्यस मार्गमा हिँड्छौं तब हामीले पाएको आनन्द र शान्ति हाम्रा मित्रहरूलाई पनि बाँड्न उत्सुक हुनेछौं। हामीहरूको निमित्त स्वर्ग अहिलै नै हाम्रो हृदयमा सुरु हुनेछ। यस सन्दर्भमा येशूले भन्नुभएको छ, “अब म तिमीहरूलाई भन्छु, जसले मेरो कुरा सुन्छ र मलाई पठाउनुहुनेलाई विश्वास गर्छ, ऊसँग अनन्त जीवन हुन्छ। उसलाई दोषी ठहराइनेछैन, तर ऊ मृत्युदेखि जीवनमा सरिसकेको हुन्छ” (यूहन्ना ५:२४)।

परमेश्वरको प्रेमको परिधिभित्र रहेर येशूसँगको सम्बन्धमा आनन्द पाउनु भन्ने हामी सबैलाई मेरो हार्दिक कामना छ। जब हामी उहाँमा रहन्छौं तब हामीहरूले हाम्रा मित्र तथा अरू बन्धुहरूलाई उहाँको बारेमा भन्न उत्सुक हुन्छौं। अनि हामीहरूकै हृदयबाट स्वर्ग सुरु हुनसक्दछ (यूहन्ना ५:२४)।

ढलौतको बेदीदेखि महा पवित्र कोठामा भएका पवित्र मन्दिरका सम्पूर्ण सामग्रीहरूको सजावट क्रुसको आकारमा थियो। जब हामी आध्यात्मिक रूपमा परमेश्वरको पवित्र

मन्दिरभिन्न पस्दछौँ तब गुमिएको अदनको मार्गबाट हामी परमेश्वरको सिहाँसन्मा प्रवेश गरेको आभास पाउन सक्दछौँ।

-पास्टर ग्लेन हिल सान्क्ट्युरीबाट रूपान्तरित

प्रेमको उत्कृष्ट परिभाषा

(प्रेमको परिभाषामा अनेकौँ अन्यौलता भएको परिप्रेक्ष्यमा विश्वको साहित्य तथा दर्शनहरुमा उत्कृष्ट मानिएको प्रेरित पावलको प्रेमको परिभाषालाई सबैले आत्मसात् गर्नु जरुरी छ)।

मैले मानिसहरु र स्वर्गदूतहरुको भाषामा बोलेँ तापनि ममा प्रेम छैन भने, म हल्ला मचाउने घण्टा र झ्याङ्ङ-झ्याङ्ङ गर्ने झ्याली मात्र हुन्छु। मसँग अगमवाणी बोल्ने शक्ति होला, र सबै रहस्य र सबै ज्ञानहरु बुझ्न सकूँला, र पहाडहरु हटाउन सक्नेसम्मको सम्पूर्ण विश्वास मसित होला, तर ममा प्रेमचाहिँ छैन भने म केही पनि होइनँ। यदि मैले सारा सम्पत्ति बाँडिदिउँ, र मेरो शरीर जलाउनलाई दिइहालेँ, तर मसित प्रेम छैन भने मलाई केही लाभ हुँदैन।

प्रेम सहनशील हुन्छ र दयालु हुन्छ। प्रेमले डाह गर्दैन, न शेखी गर्छ। प्रेम हठी हुँदैन, न ढीट हुन्छ। प्रेमले आफ्नै कुरामा जिद्दी गर्दैन, झर्को मान्दैन, खराबीको हिसाब राख्दैन। प्रेम खराबीमा प्रसन्न हुँदैन, तर ठीक कुरामा रमाउँछ। प्रेमले सबै कुरा सहन्छ, सबै कुराको पत्यार गर्छ, सबै कुरामा आशा राख्छ, सबै कुरामा स्थिर रहन्छ।

प्रेमको कहिल्यै अन्त्य हुँदैन। अगमवाणीहरू बितेर जानेछन्, भाषाहरू बन्द हुनेछन्, ज्ञान टलिजानेछ। हाम्रो ज्ञान अपूर्ण छ, हाम्रो अगमवाणी अपूर्ण छ। तर जब सिद्धताचाहिँ आउनेछ, तब अपूर्णता टलिजानेछ।

जब म बालक थिएँ तब बालकजस्तै बोल्थेँ, बालकले जस्तो विचार गर्थेँ, बालकले जस्तै तर्क गर्थेँ, तर जब म जवान भएँ तब बालकको चाल छोडिदिएँ। अहिले हामी ऐनामा जस्तै धमिलोसँग देख्छौँ, तर त्यस बेलाचाहिँ छर्लङ्ग देख्नेछौँ। अहिले म थोरै मात्र बुझ्दछु, त्यस बेलाचाहिँ पूरै बुझ्नेछु, जसरी म पनि पूर्ण रूपले चिनिएको छु। अब विश्वास, आशा, प्रेम, यी तीन रहन्छन्, तर यिनमा सर्वोत्तमचाहिँ प्रेम नै हो। (१ कोरन्थी १३)

परमेश्वरका जनको निम्ति केही जीवनउपयोगी प्रतिज्ञाहरू

(प्रत्येक येशूभक्तको निम्ति बाइबलमा अनगिन्ति प्रतिज्ञाहरू दिइएका छन्। ती प्रतिज्ञाहरू मनमा साँची राखेमा अत्यन्त उपयोगी साबित हुनेछ्छ)।

-दुःख कष्टमा सहायता चाहिएमा: भजन ५०-१५; २ इतिहास २०:१२; यशैया ४१:१०।

-परिक्षा वा प्रलोभनमा पर्दा उम्कन चाहिएमा: एफिसी ६:१०-१७; १ कोरन्थी १०:१३।

-उद्धारको निम्ति पुकार्नुपर्दा: भजन ३४:६,७; लूका १८:७,८।

-भौतिक आवश्यकताको निम्ति: फिलिप्पीहरूलाई ४:१९; मत्ती ६:३१-३३, भजन ४:३।

-क्षमा चाहिएमा: १ यूहन्ना १:९; भजन १०३:१२; यशैया १:१८।

-बुद्धिज्ञान चाहिएमा: याकूब १:५; १ कोरन्थी १:३०; एफिसी १:१७।

-निर्देशन अर्थात् अगुवाई चाहिएमा: भजन ३२:८; हितोपदेश ३:५; यशैया ३०:२१।

- शक्ति वा बल चाहिएमा: यशैया ४०:२९-३१; एफिसी ३:१६; २ कोरन्थी १२:९।
- पवित्र आत्माको निम्ति: लूका ११:१३; एफिसी १:१३।
- मुक्ति चाहिएमा: रोमी १०:१३; रोमी ५:८; एफिसी १:४।
- नयाँ हृदय चाहिएमा: इजकिएल ३६:२६; व्यवस्था ३:६; फिलिप्पीहरूलाई २:१३।
- शारीरिक खानाको निम्ति: यशैया ३३:१६; भजन ३४:८; भजन ३७:२५।
- आत्मिक खुराकको निम्ति: भजन १:३; यूहन्ना १५:४; २ इतिहास १६:९।
- मुक्तिको सुसमाचार सुनाउन चाहिएमा: भजन २:८; यहोशू १:३; २ पत्रुस ३:९; योयल २।
- आपदविपद आउँदा बिचलित नभएर सहनेशक्ति चाहिएमा: मत्ती २४:१३; २ तिमोथी २:३; हिब्रू १०:३५।
- शान्ति चाहिएमा: यूहन्ना १४:२७; यशैया २६:३; भजन ४६; प्रस्थान १४:१४।
- आत्मिक पुनर्जागरणको निम्ति: भजन ८५:६; भजन १३८:७; इजकिएल ३७:५; एफिसी ५:१४।

विश्वव्यापी सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चको सदस्यताको निम्ति सार्वजनिक शपथ

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चमा कि त विश्वासको आधारमा वा बप्तिस्माद्वारा कोही समावेश हुन चाहन्छ भने त्यस व्यक्तिले चर्चले सिकाएको मूल शिक्षाहरूलाई स्विकार गर्नु अनिवार्य छ। चर्चको सदस्य हुन चाहने प्रत्येक व्यक्तिलाई चर्चले सिकाउने शिक्षाको बारेमा जान्ने अधिकार छ। चर्चले मानेका मूल शिक्षालाई नजानी केवल कुनै आवेशको आधारमा चर्चमा सदस्यता लिनु बुद्धिमानी मानिन्दैन। आत्मनिर्णय गर्न नदिइएर कसैलाई पनि करकाप वा ललाएर वा प्रलोभन दिएर चर्चको सदस्यता बनाउनु एडभेन्टिस्ट चर्चको गरिमामय आदर्श नितिको विपरित हो। त्यसकारण कोही स्वइच्छाले एडभेन्टिस्ट चर्चमा समावेश हुन चाहन्छ भने उसले बप्तिस्माको शपथ खानु पर्छ। त्यस शपथमा देहायका प्रश्नहरू छन् र तिनीहरूलाई सकारेर मात्र आधिकारिक रूपमा चर्चको सदस्यता लिन सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्च आह्वान गर्दछ:

१. के तपाईंले परमेश्वर पिता, उहाँको पुत्र येशू ख्रीष्ट र पवित्र आत्मामा विश्वास गर्नुहुन्छ?

२. पापको कारण मानिसहरू मर्नुपर्नेमा तिनीहरूको ठाउँमा येशू ख्रीष्ट क्रुसमा मर्नुभयो र मानिसहरूको निम्ति उहाँले रगत बगाउनुभएकोले त्यसमाथि विश्वास गर्दा तिनीहरू पाप र त्यसबाट हुने दण्डबाट मुक्त हुन्छ भन्नेमा के तपाईंले यो विश्वास गर्नुहुन्छ?

३. संसारको दुष्ट तथा पापी नितिलाई त्यागदै के तपाईंले येशू ख्रीष्टलाई आफ्नो व्यक्तिगत मुक्तिदाता भनेर ग्रहण गर्नुहुन्छ र येशूले गर्दा परमेश्वरले तपाईंका पापहरू क्षमा भएका छन् र उहाँले तपाईंलाई नयाँ हृदय दिनुभएको छ भनेर विश्वास गर्नुहुन्छ?

४. के तपाईं विश्वासद्वारा येशू ख्रीष्टको धार्मिकतालाई ग्रहण गर्नुहुन्छ? उहाँ तपाईंको निम्ति स्वर्गको पवित्र मन्दिरमा बस्नु चढाई रहनुभएको छ भन्ने के तपाईं स्वीकार्नुहुन्छ? उहाँको आत्मा तपाईंमा रहेर तपाईंलाई शक्ति सम्पन्न गराउनुहुन्छ ताकि उहाँको इच्छालाई पालन गर्न तपाईं सक्षम हुन्छ भनेर के तपाईं विश्वास गर्नुहुन्छ?

५. बाइबल परमेश्वरको प्रेरणाबाट प्राप्त भएको हो भनेर के तपाईं विश्वास गर्नुहुन्छ र येशूभक्तलाई चाहिने आस्थाको निति र आचारसंहिता बाइबलमा मात्र उपलब्ध छ भनेर के तपाईं विश्वास गर्नुहुन्छ?

६. दश आज्ञाहरू प्रत्येक येशूभक्तलाई अझ पनि लागु हुन्छ भनेर के तपाईं विश्वास गर्नुहुन्छ? हप्ताको सातौं दिन सब्बथ समेत गरेर सबै आज्ञाहरू खीष्टको शक्तिले पालन गर्ने तपाईंको लक्ष्य हो भनेर के तपाईंले स्वीकार गर्नुहुन्छ?

७. येशूको सिघ्र आगमनको आशिषमय आशा के तपाईंको हृदयमा राखिछोड्नुभएको छ र प्रभुलाई भेट्न व्यक्तिगत रूपमा तयार हुन के तपाईंले निर्णय गर्नुभएको छ? र साथै उहाँले उपलब्ध गराउनुभएको मायालु मुक्तिको निम्ति गवाही बन्न, त्यसै अनुसार चलन र अरूलाई पनि उहाँको महिमित आगमनको निम्ति तयार पार्न प्रयास गर्नु भनेर के तपाईं कबुल गर्नुहुन्छ?

८. बाइबलले सिकाएको विभिन्न आत्मिक बरदानहरूलाई के तपाईं ग्रहण गर्नुहुन्छ? एलेन जी हाइटले पाउनुभएको

भविष्यवाणी बोलने बरदान अन्तिम चर्चलाई चिनाउने चिन्हको रूपमा के तपाईंले विश्वास गर्नुहुन्छ?

९. के चर्चको संगठनलाई तपाईंले विश्वास गर्नुहुन्छ? दशांस, भेटी दिएर, व्यक्तिगत प्रयास र प्रभावबाट यस चर्चको लक्ष्यलाई के तपाईंले सहयोग गर्नुहुन्छ?

११. तपाईंको शरीर पवित्र आत्माको मन्दिर हो भनि के तपाईं विश्वास गर्नुहुन्छ? कुनै किसिमका हानीकारक र अशुद्ध खानालाई प्रयोग नगरि आफ्नो शरीरलाई हिफाजत गरि परमेश्वरको आदर गर्ने के तपाईंले निर्णय गर्नुभएको छ? शरीरलाई आतङ्कित बनाउने कुनै किसिमको पेय पदार्थ, चुरोट खैनी र लागुपदार्थ आदि प्रयोग नगर्नेमात्र होइन त्यसलाई वसारप्रसार गर्नबाट पनि आफू टाढा रहन के तपाईं प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ?

११. कसैको करकाप वा प्रलोभनमा नपरि सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्टले सिकाएको मौलिक शिक्षादीक्षालाई जानेको र बुझेको आधारमा चर्चमा सहभागी हुन के तपाईंले स्वीकार्नुहुन्छ? परमेश्वरको अनुग्रहबाट चर्चको नितिलाई तपाईंको जीवनमा कार्यान्वयन गरि चर्चको एकतामा आफूलाई संलग्न गराउन के तपाईंले कबुल गर्नुहुन्छ?

१२. नयाँ करारले सिकाएको अनुसार बप्तिस्मा पानीमा चुर्लुम्म डुबेर लिने र सार्वजनिक रूपमा आफूलाई विश्वासद्वारा खीष्टलाई ग्रहण गरि उहाँले तपाईंका पापहरूलाई क्षमा दिनुभएको छ भनि बप्तिस्माद्वारा घोषणा गर्न के तपाईं तयार हुनुहुन्छ?

१३. बाइबलमा भविष्यवाणी गरेको अनुसार सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्च अन्तिम चर्च र प्रत्येक राष्ट्र, भाषा, जाति र रङ्गलाई यस चर्चमा समावेश गर्न र सङ्गति दिन यसले आह्वान गर्दछ भनि के तपाईं आत्मसात् गर्नुहुन्छ? विश्वव्यापी चर्चको एक भाग भएर स्थानीय चर्चमा सदस्यता लिन के तपाईं राजी हुनुहुन्छ?

उपसंहार

आफ्नो आत्मनिर्णय तथा स्वविवेकको अधिकारलाई प्रयोग गरि कोही मानिस माथि उल्लेखित धर्मशास्त्रका कुराहरूलाई अपनाई सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चको सदस्य हुन चाहेमा नजिकको सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्च वा झुण्डको अगुवा तथा विश्वासीलाई सम्पर्क गर्न अनुरोध गरिन्छ। उहाँहरूबाट यस चर्चका सिद्धान्तहरूका बारेमा थप जानकारी लिएर बप्तिस्माद्वारा यस चर्चको सदस्यको सदस्य हुन सक्दछ। यस चर्चको सदस्य भएर परमेश्वरको महिमाको लागि सक्रिय सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट हुन यस चर्चले अनुरोध गर्दछ। जो सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चमा समावेश भएर येशूप्रति प्रतिवद्धता व्यक्त गर्दै येशूभक्त जीवनमा अधि जान चाहन्छ उनीहरूले बाइबलको ज्ञानमा दक्षता हासिल गर्दै जाओस् भन्ने यस चर्चको लक्ष्य हो। यस चर्चले विश्वासीहरू केवल श्रोतावर्गमात्र होइन तर पाठक वर्ग र गवाही वर्ग पनि होओस् भन्ने अपेक्षा गर्दछ। त्यसकारण माथि उल्लेखित मौलिक सिद्धान्तहरू केवल विषय प्रवेशमात्र हुन् भनी यस पुस्तिकाको अवधारणकर्ताको ध्यानाकर्षण गर्न चाहन्छ।

सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट सम्बन्धी अझ जानकारी
www.adventist.org र विविध विषयबस्तु लिएर
नेपालीमा बाइबल अध्ययन गर्न चाहेमा
www.nepalworks.com/bhajupurna मा हेर्न अनुरोध
गरिन्छ ।

केहि भजनहरु

संसारभरी पापको भारी

रूपान्तर पास्टर ए.एम. पुरी
१ थेस्लोनिकी ११:१३-१४

तिरीरी तुरही फुक्छन् आकाशमा,
आकाशमा, लौ येशू आउनेछन्....२
येशूको सम्झना मेरो मनैमा...२
मनैमा लौ येशू आउनेछन् ।

१. संसारभरी पापको भारी शैतान रमायो
पापको दलदल मनैमा खलबल, पापैले सतायो
हुरूरू... येशू आउनेछन् बादलमा
बादलमा, लौ येशू आउनेछन्.....२
तिरीरी....
२. विश्वासीहरू मरेता पनि बौरेर उठ्नेछन्
ज-जसले उनमाथि विश्वास गर्दैनन्, ती नष्ट हुनेछन् ।
हुरूरू... येशू आउनेछन् आकाशमा
आकाशमा, लौ येशू आउनेछन्.....२
तिरीरी....
३. येशूको शक्तिले हामीलाई तान्छन् कति है रमाइलो
हावामा भेट्छन्, येशूकोसंगमा कति है उज्यालो
हुरूरू... येशू आउनेछन् संसारमा
संसारमा, लौ येशू आउनेछन्.....२
तिरीरी....

येशू आउँदैछन् (Lift Up the Trumpet)

अनुवादक भजुराम श्रेष्ठ

शहनाई उठाउ, ठूलो स्वरले बजाऊ येशू फेरी आउँदैछन् ।
हाँसिलो भई ठूलो स्वरले गाऊ, येशू फेरी आउँदैछन् ।

आउँदैछन्, आउँदैछन्, येशू फेरी आउँदैछन्

तराई र बैसी सबै ठाउँमा सुनाऊ येशू फेरी आउँदैछन् ।
बलिको पाठो उहाँको महिमामा येशू फेरी आउँदैछन् ।

आउँदैछन्, आउँदैछन्, येशू फेरी आउँदैछन्

हिमाल र पहाड यो कुरा सुनाऊ, येशू फेरी आउँदैछन् ।
नदी र नाला सबै भेगले भन, येशू फेरी आउँदैछन् ।

आउँदैछन्, आउँदैछन्, येशू फेरी आउँदैछन्

पापी संसार सबै जगमगाइरहेछन्, येशू फेरी आउँदैछन् ।
रोग र व्याधी छन् अधर्म धेरै, येशू फेरी आउँदैछन् ।

आउँदैछन्, आउँदैछन्, येशू फेरी आउँदैछन्

देश देश बीच रिसले यो भन्दछ, येशू फेरी आउँदैछन् ।
ज्ञान वढेका छन्, मानिस दगुरेका छन्, येशू फेरी आउँदैछन् ।

आउँदैछन्, आउँदैछन्, येशू फेरी आउँदैछन्

स्वागत शब्बाथ (Don't Forget the Sabbath)

अनुवादक : भजुराम श्रेष्ठ

प्रभुले दिएको शब्बाथ नबिसौं
सबै दिनभन्दा उज्यालो र हप्ताभन्दा श्रेष्ठ
यसले आराम ल्याउँछ, दिन्छ, दिव्य आनन्द
उसले ज्योति उताउँछ, स्वर्गीय सुन्दर चम्काई
स्वागत, स्वागत, सधैं स्वागत, धन्य शबाथ दिन २
पवित्र दिन हो यो, आराधना गर
येशूले भन्नुभयो, जीवनको बाटो म
संसारमा विनम्रसाथ, येशूको पछि लाग
जीवनको पानी, पाउँछ, जो सधैं बगिरहन्छ ।
स्वागत, स्वागत, सधैं स्वागत, धन्य शबाथ दिन २
शुद्ध कामको दिन हो, विताऊ सुनौलो समय
येशूको स्तूति गाउँदै, जो हुन् बालकको प्रिय
हे दया सागर येशू, छौ अशल र मायालु
तपाईंको महान् वाचा, हरेकको हृदयमा रहोस् ।
स्वागत, स्वागत, सधैं स्वागत, धन्य शबाथ दिन २

मेरो प्रतिवद्धता

मेरो इच्छाले उपलब्ध गराइएको यस पुस्तकमा भएका सबै सामग्रीहरू मैले पढेको छु। मौलिक शिक्षाहरूमा उल्लेख गरेका बाइबलका पदहरू पनि मैले पढेको छु। यस पुस्तकले औल्याएको आत्मज्ञानहरूमा म सहमत छु। मेरो व्यक्तिगत चेतनाको स्वतन्त्रता प्रयोग गरेर प्रभु येशूलाई मेरो मुक्तिदाता भनेर ग्रहण गरेर मेरो बाँकि जीवन बाइबलले सिकाएको मार्गमा स्वेइच्छाले हिँड्न म प्रतिवद्धता व्यक्त गरेको छु। बपतिस्माको विधिद्वारा सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट चर्चमा सहभागी भएर मौखिक तथा जीवनबाट सुसमाचारको सौन्दर्यतालाई प्रकट गर्न चाहन्छु भनेर म व्यक्त गर्दछु। येशू ख्रीष्टद्वारा सनातन परम पिता सृष्टिकर्ता परमेश्वरले मेरो सबै मार्गहरूको रखवाली गरुन्। आमेन।

नाम

मिती

स्थान

एडभेन्टिस्ट चर्चमा सदस्यताको निमित्त लिनुपर्ने खुला

शपथ